www.burmeseclassic.com

HOME PRODUCTION

BURMESE CLASSIC

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

မာတိကာ

ကကုနာအသပ်ဆက်ခြင်း	၃
အောင်သရေပြ နိမိတ်ကောင်း ပုပ္ပမယ်လေ	၁၁
စစ်ရွှေမှု အစေ့များ	၁၆
ဆောင်ဝင်ဒိဋ္ဌိယာ	၂၂
သံဃံသကျက်နန်တော်ဗိ	၂၉
သာမြစ်သမဂ်နိနာက်	၃၅
ပြန်လည်ဆုံစည်းခြင်း	၄၃
ကိုးမိုးကားလား တရုတ်များ	၄၉
တစ်ဆောင်မပြောင်း သုကောင်းမပြန်	၅၈
မျှော်သူကွေ့နောက်များ	၆၉
ကကုနာတာတစ်ခြင်း	၇၈
ဆောင်တွင်းစာကြည့်တိုက်	၈၄
စာတိုက်ပုံး	၉၁
လှမ်းလှမ်းရှု	၉၉
မြစ်ကြီးစီးကြောင်းကိုပြန်	၁၀၇
ဆောင်တွင်းပွဲမေးစာများ	၁၁၀

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ပုံနှိပ်မှတ်တမ်း

မျက်နှာဖုံးဒီဇိုင်း	-	ကိုကျော်ဇေ
အတွင်းဒီဇိုင်းနှင့်စာစီ	-	ငြိမ်းချမ်းကိုကိုထွန်း
အုပ်ရေ	-	၂၅၀၀
တန်ဖိုး	-	၂၅၀၀
အကြိမ်ရေ	-	ပထမအကြိမ်
ပုံနှိပ်တိုက်	-	မာကျူရီပုံနှိပ်တိုက်
		အမှတ်(၄၉)၊ ရေကျော်လမ်း၊ ပုဇွန်တောင်မြို့နယ်၊
ထုတ်ဝေသူ	-	ကိုသူရ(ခ)ဇာဂနာ
ဖြန့်ချိရေး	-	Home
		၅၈/၆၀၊ ဗိုလ်အောင်ကျော်လမ်း၊
		ဗိုလ်တထောင်မြို့နယ်၊
		ဖုန်း - ၃၈၀၂၇၂
ထုတ်ဝေသည့်ရက်	-	၂၀၁၃၊ ဇူလိုင်လ

ဇာဂနာအစမ်းစံရခြင်း

၁၇ စက်တင်ဘာ ၂၀၀၇ က စလိုက်သော သံဃာထု တိုက်ပွဲကား တဖြည်းဖြည်း အရှိန်ကောင်းလာပြီး ၂၄ စက်တင်ဘာ ၂၀၀၇ မှာတော့ ကြောက်ခမန်းလိလိ ထုနှင့် ထည်နှင့် ဖြစ်လာတော့သည်။ ပြည်သူမပါဘူး ပြည်သူမပါဘူး ဟု ပြောပြောနေကြ သူများ ကိုယ့်စကားကိုယ် ဝါးလို့သာ စားလိုက်ကြပေတော့ဟု ငေါ့လိုက်ချင်၏။ ရန်ကုန်မြို့အနှံ့ သိန်းချီပြီး လမ်းမပေါ် ထွက်လာသူတွေကား ဂြိုလ်သားတွေများလား၊ ကလုံးတွေပဲလား၊ ဘယ်သူက ရိုက်မောင်းပုတ်မောင်းလုပ်ပြီး လမ်းလျှောက်နိုင်းလိုက်တာပါလိမ့်၊ တစ်ယောက်ယောက်ကများ အမိန့်ပေးလိုက်လေသလား။ ပြောကိုမပြောချင်တော့ဘူးလို့ ဒေါ်မြလေးလိုသာအော်လိုက်ချင်၏။

www.burmeseclassic.com

မည်သို့ဆိုစေ ပြည်သူ့ရင်ထဲက အသံနှင့်ဟန်ကို အတိုင်းသားမြင်လိုက်ရတဲ့အခါ ကြက်သီးများတောင် တဖျန်းဖျန်းထမိပါရဲ့။ ကျွန်တော်တို့လည်း ကိုယ့်အစီအစဉ်အတိုင်း ရွှေတိဂုံဘုရား အရှေ့ဘက်မုခ်က ကြေးသွန်းဘုရာကြီးမှာ စခန်းချလိုက်တော့သည်။ ဦးဝင်းနိုင်(အမျိုးသားရေး)က ဖုန်းဆက်အကြောင်းကြားလာ၏။ သံဃာတော်များကို ဆွမ်းကပ်မည်၊ အနုပညာရှင်တွေ ပါဝင်လာအောင် စည်းရုံးပေးဖို့ ပြောလာသည်။ သည်တော့ နီးစပ်ရာတွေ လိုက်အကြောင်းကြားရတော့၏။ ကိုကျော်သူ၊ ကိုအောင်ဝေး၊ ကိုဇော်သက်ထွေး၊ ကိုဇင်ဝိုင်း၊ ကိုလွင်မိုး၊တင်မိုးလွင်၊ ဆရာဖေမြင့်၊ ကိုအော်ပီကျယ်၊ အမသန်းမြင့်အောင်။ သူတို့ကမှတဆင့် တစ်ယောက်စကားတစ်ယောက်နားနှင့် ကြေးသွန်းဘုရားမှာ ဆွမ်းလာကပ်ဖို့ပြောရ၏။

BURMESE CLASSIC

ကျွန်တော်တို့ မူလအစီအစဉ်က ကြေးသွန်းဘုရာမှာ သံဃာတော်များကို ဆွမ်းကပ်ပြီး လှူစုရန်ဖြစ်သည်။ (၁၂)နာရီဝန်းကျင်မှာ ရွှေတိဂုံဘုရားကိုတက်မည်။ ထို့မှ မြောက်ဘက်မုခ်အတိုင်းဆင်းပြီး ကမ္ဘာအေးဘုရား။ ပြီးတော့ ဆူးလေဘုရားမှာ လမ်းကြောင်းဆုံးမည်ဖြစ်သည်။ သည်တော့ ချီတက်ရာလမ်းကြောင်း တလျှောက်မှာ ရေသန့်၊ သီးစုံခဲတ်ဆား၊ Vicks ချောင်းဆိုးပျောက်ငုံဆေးပြားတွေ ဆက်ကပ်ကြဖို့ တာဝန်တွေခွဲဝေပေးရသည်။

၁၉၈၈ တုန်းက သပိတ်မှောက်ခဲ့သော အတွေ့အကြုံက တော်တော် အသုံးဝင်သည်။ တစ်နေရာမှ လစ်ဟာမှုမရှိအောင် စီစဉ်နိုင်ခဲ့သည်။ ကား (၅) စီး၊ လက်ကိုင်စပီကာ (၅) လုံး၊ဆရာဝန် (၁၀) ဦး၊ ဆေးကျောင်းသူ ဆေးကျောင်းသား (၂၅) ဦး တို့ကိုပါ သပိတ်တပ်နှင့် အတူပါအောင် စီစဉ်ပေးခဲ့ရ၏။ အရေးကြီးဆုံးစီစဉ်ပေးရသည်ကတော့ ကိုယ်ရံတော် တပ်ဖွဲ့ပင်။ ကျွန်တော် ထောင်ထဲရောက်စဉ်ကာလက ခင်မင်ခဲ့ရသော

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဗိုလ်တိုက်(တိုက်စိုး)ကို အကူအညီတောင်းပြီး သပိတ်တပ်ဦး၏ လုံခြုံရေးအတွက် တာဝန်ပေးရ၏။ စွမ်းအားရှင်တွေ၏ ရန်ကလည်းမသေး။ပြီးတော့ ဘုန်းဘုန်းတွေနား ကပ်လာလျှင် အပြတ်သာဆော်ပစ်ဖို့ အာဏာကုန်လွှဲလိုက်ရ၏။ ဗိုလ်တိုက်ကလည်း အားကိုးရ၏။ သူလိုလက်ယဉ်နေသော ရိုက်ရဲနှက်ရဲသူ (၂၅)ဦးတိတိ ခေါ်ပေးသည်။ မြေနီကုန်းထိပ်က အက်စ်ကောတို့အငှားကားဆရာတွေကလည်း အားဖြည့်ပေး၏။ သို့ဖြင့် အသိုင်းအဝိုင်းတောင့်တင်းသော သပိတ်တပ်ကြီး ပေါ်ပေါက်လာတော့သည်။

မီဒီယာဆရာများကိုလည်း နေရာပေးရပြန်သည်။ သူတို့က တော်တော်ကြောက်ကြသည်။ အနားမကပ်ရဲ။ ကျွန်တော် မှတ်မိသလောက် အမကြီးဒေါ်အေးအေးဝင်း ဆီက သာ မပြတ်တမ်း သတင်းယူသည်။ ဓါတ်ပုံ ရိုက်သည်။ နိုင်ငံခြား အသံလွှင့်ဌာနတွေက တော့ တောက်လျှောက်ဖုန်းခေါ်ပြီး သတင်းယူသည်။ ပြည်တွင်း သတင်းသမားတွေတော့ မတွေ့ရ။ SB တွေကိုတော့ ခြေချင်းလိမ်အောင် တွေ့နေရ၏။

ကြေးသွန်းဘုရားကြီးမှာ ဆွမ်းစပြီးကပ်တော့ ဘုန်းဘုန်းတွေက ဓါတ်ပုံဆရာ တွေကို ထွက်ခိုင်းသည်။ ကျွန်တော်က ဒါကို လက်မခံ။ ဒါသည် သမိုင်းဖြစ်၏။ ၁၉၈၈ တုန်းက ကျွန်တော်တို့မှာ မှတ်တမ်းများများ အထောက်အထားမရခဲ့။ ဒီပဲယင်း ဆိုလျှင် လည်း မှတ်တမ်းမရှိ။ ခုတော့ မှတ်တမ်းတင်ဖို့ အကောင်းဆုံးအခြေအနေပင်။ ဓါတ်ပုံဆို လည်းလွယ်ဗီဒီယိုဆိုလည်းလွယ်။ အင်တာနက်လည်းပေါ်နေပြီ။ Blog တွေလည်း ဒုနဲ့ဒေး။ ပထမတော့ ဘုန်းဘုန်းတွေအင်တင်တင်။ နောက်တော့ ဦးဆောင် ဆရာတော် (၁၁) ပါးပုံကိုပါ အရိုက်ခံလာရဲကြတော့၏။ မှတ်မှတ်ရရ ရွှေဝါရောင်တော်လှန်ရေး၏ ဦးဆောင်ဆရာတော် (၁၁) ပါးကို ဓါတ်ပုံ မှတ်တမ်းတင်နိုင်သူ တစ်ဦးထဲသာရှိပေသည်။ ကိုစည်သူအောင်မြင့်။

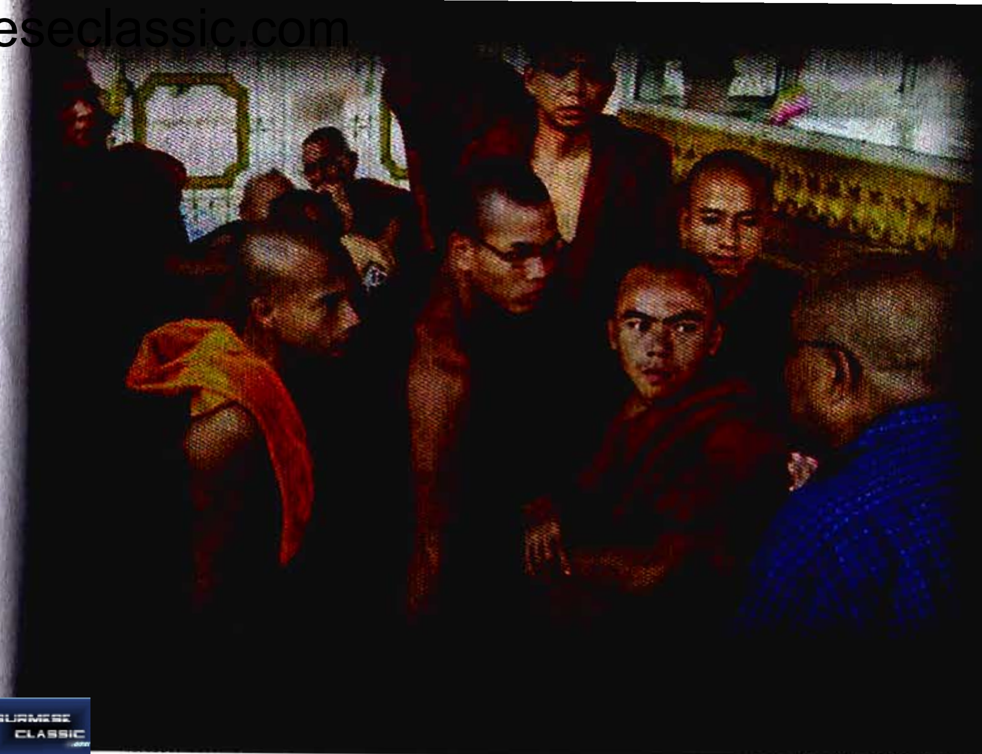

ရွှေဝါရောင် သံဃာတော်တွေ ချီတက်ရာ လမ်းကြောင်းတလျှောက် ပြည်သူ များ ကိုယ်တိုင်ကိုယ်ကျဖူးနိုင်အောင် အလှူ ဆက်ကပ်နိုင်အောင် ကိုအောင်ဝေးနှင့် ကိုတင် သစ် တို့အဖွဲ့က ထိထိရောက်ရောက် စီစဉ်ပေး နိုင်ခဲ့၏။ ကိုအောင်လတ်တို့ နန်းစောတို့ အဖွဲ့ ကလည်း ထောင့်စေ့အောင် ဝိုင်းကူပေးခဲ့ ကြပါသည်။ နေ့လည် (၂)နာရီခွဲလောက်မှာ တော့ တော်တော်လေးအရှိန်ရလာသလို

"မှတ်မှတ်ရရ ရွှေဝါရောင်တော်လှန်ရေး၏ ဦးဆောင်ဆရာတော် (၁၁) ပါးကို ဓါတ်ပုံ မှတ်တမ်းတင်နိုင်သူ တစ်ဦးထဲသာရှိပေသည်။ ကိုစည်သူအောင်မြင့်"

www.burmeseclassic.com

အဆင်ပြေပြီဆိုတော့မှ နိုင်ငံခြားက မိတ်ဆွေတွေဆီ ဓါတ်ပုံတွေ ဗီဒီယိုဖိုင်တွေပို့ဖို့ စီစဉ်ရတော့၏။ ထိုစဉ်က အမေရိကန်နိုင်ငံရောက် မိုးမခ (ကိုမောင်ရစ်)၊ စင်ကာပူက (ဘိုဘိုဝင်း)၊ DVB က မသီတာ ၊ ကိုမိုးအေး ၊မဲဆောက်က မအေးမာ(VOA) တို့ဆီ တောက်လျှောက်ပေးပို့နိုင်ခဲ့သလို သူတို့အကူအညီလည်း များစွာရခဲ့၏။

သည်နောက်တော့ အမိပတိမှာ ကိုစောဝေ၊ ကိုဇော်သက်ထွေးတို့နှင့် ခေါင်းချင်းဆိုင်ရပြန်တော့သည်။ မနက်ဖြန် ဘာတွေဆက်လုပ်ကြမလဲ။ သပိတ်စခန်းဖွင့်မလား၊ ဖွင့်လျှင် ဘယ်နေရာတွေကောင်းမလဲ။ ဘားဂရာ ကျောင်းတိုက်က ပိုအဆင်ပြေမည်။ နေ့တိုင်းလမ်းလျှောက်လျှင် ဘုန်းဘုန်းတွေလည်း ပန်းလာမည်။ နိုင်ငံကျော် ဆရာတော်တွေ ပါလာဖို့ အသံထွက်ပေးဖို့ စည်းရုံးကြမည်။ ထိုသို့သော ဆုံးဖြတ်ချက်များဖြင့် အိမ်ပြန်ရောက်တော့ ညနေ (၅) နာရီ။ ရောက်ရောက်ချင်း ကိုအောင်ဝေး ဆူးလေဘုရားမှာ ပောပြီ ဟုသိလိုက်ရ၏။ အတန်တန်မှာထားရက်နဲ့ လုပ်ပြန်ပဟာလို့သာ ရေရွတ်နိုင်တော့သည်။ သည်အချိန်ဘုန်းဘုန်းတွေကိုသာ ရှေ့တန်းတင်ပြီး လူတွေ လူလုံးမပြကြဖို့ ကျွန်တော်တို့ သဘောတူထားပြီးသားပင်။ မကြာပါချေ ။ ဒေါ်လ်ဖင် စားသောက်ဆိုင်မှာ ကိုအောင်ဝေး နှင့်ကိုကျော်သူ ရောက်နေပြီ ဟုဖုန်းဝင်လာတော့၏။ သူတို့ ဝပ်ကျင်း တစ်ခုလိုချင်သည်တဲ့။ ထုံးစံအတိုင်း ကိုစောဝေကိုပဲ အကူအညီတောင်းရတော့သည်။ သို့ဖြင့် သက်နွဲးကျွန်းအောင်ရတနာဆေးရုံမှာ သူတို့နှစ်ယောက် အခြေကျပြီဆိုတော့မှ (၂၇) စက်တင်ဘာလမှာ သပိတ်စခန်းဖွင့်ဖို့အရေး ဆုံးဖြတ်နိုင်တော့၏။ ကျွန်တော်တို့ ဒူးရော နဖူးရော တိုက်ပြီးသွားချိန်မှာတော့ ညက ကိုးနာရီ။ လော်စပီကာက လိုက်အော်နေတာကတော့ ညမထွက်ရ အမိန့်တဲ့။ ဒီတော့လည်း ကိုယ့်အိမ် ကိုယ်ပြန်ပေါ့။

တကယ်တော့ လူကတော်တော်ပြိုင်းနေပါပြီ။ ရေချိုးလိုက်တော့ ပိုလို့တောင်ငိုက်လာသေး။ သို့သော် အိပ်လို့ကမဖြစ်။ ဓါတ်ပုံတွေ ဗီဒီယိုဖိုင်တွေ ပို့ရပေဦးမည်။ ကွန်ပြူတာရှေ့က ထတော့ (၁၂)နာရီ ထိုးလေပြီ။ အိပ်လို့ကမရသေး။ သည်တော့ ဆရာကြီးမာတင်စကော့ဆေဆေး၏ DEPARTED ရုပ်ရှင်ကို အေးအေးဆေးဆေး ထိုင်ကြည့်ပစ်လိုက် သည်။ ဆယ့်ငါးမိနစ်လောက်သာ ကြာမည်ထင်၊ ခေါင်းလောင်းသံ တညည်ပေးပြီး မောင်မင်းကြီးသားများ ကြွချီလာပါတော့၏။ ထုံးစံအတိုင်း သန်းခေါင်စာရင်းစစ်မည်ပေါ့ လေ။ သို့သော်လည်းတဲ့ အဲတဲ့ ဆိုသလိုပါပဲ မှတ်ပုံတင်ကတ်တောင် မျက်မွေးထော်လော်လို့မှ မကြည့်ပဲ ကျွန်တော် အခန်းတစ်ခန်းလုံး အကြိုအကြားပါမကျန် တရစပ်ရှာနေပါတော့ သည်။ ကိုအောင်ဝေး လက်ရေးနှင့်ရေးထားသည့် ပြည်သူသို့ပန်ကြားချက်စာရွက် (မူကြမ်း)၊ မင်းဇေယျာ ၏ လိပ်စာကဒ်၊ ပြုံးချို မင်္ဂလာဆောင်တုန်းက စုပြီးရိုက်ထားသော ဓါတ်ပုံများနှင့် ကျွန်တော့် လက်ကိုင်ဖုန်းလေးတို့ကို သိမ်းဆည်းပြီးသကာလအစောင့် အကြပ် များစွာဖြင့် ကျွန်တော့်ကို ကားပေါ်တင် ခေါ်လာပါတော့သည်။

ရန်ကုန် အင်းစိန်လမ်းမပေါ် ရောက်လာတော့ အော် ငါ့ကို အင်းစိန်ထောင်ပို့တော့မှာပဲလို့ အတတ်သိလိုက် ရပါလေရော။ ကောင်းတာပ။ ပေါ်ပေါ်တို့ ကေကျူတို့နဲ့ တွေ့ရချေသေး။ သူတို့နဲ့တွေ့တဲ့အခါ ဘာတွေပြောရမယ်ဆိုတာ စကားလုံးတွေ စီနေတုန်းရှိသေး ဖြုန်းဆို မော်တော်ကားကြီးက ဂဒန်း ဂဒန်းနဲ့ ထိုးရပ်သွားပါလေရော။ ဘာဖြစ်မှန်းလည်းမသိတော့ မောင်မင်းကြီးသားတွေခမျာ လက်နှိပ် ဓါတ်မီး နဲ့ တောင်တထိုးထိုးမြောက်တထိုးထိုးပေါ့။ နေရာက စက်မှုတက္ကသိုလ်ရှေ့ဆိုတော့ ကျွန်တော့ စိတ်ထဲမှာနေဆင်းပြေး ကျောင်းဝင်းထဲပြေးဝင်၊ အဲ ပြီးရင်တော့ ကျွန်တော် ဇာဂနာပါခင်ဗျ ကျွန်တော့်ကို သူတို့ဖမ်းလာပါတယ် လို့အော်၊ကျောင်းသားတွေ ပြေးထွက်လာ၊ ပွဲသိမ်းပဲ။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

သို့သော်လည်းတဲ့ အဲတဲ့ ဆိုသလိုပါပဲ။ ကျောင်းတွေက ပိတ်ထားပြန်လေတော့ နေရာက တယ်မကျချင်ဖူး။ တစ်ခါ မောင်မင်းကြီးသားများက သေချာပေါက် လိုက်ဖမ်းမှာ အမှန်၊ ပြီးရင်တော့ ကိုယ့်ကိုဗျင်းဦးမှာ သေချာတယ်။ ကျွန်တော်ဆိုတဲ့ ကောင်ကလည်း ကိုယ့်အသားနာမှာဆို တော်တော် ကြောက်သလို သူ့အသားနာအောင်လည်း တစ်ခါမှ မလုပ်ခဲ့စဖူး။ ထူးပါဘူးလေ ဆိုပြီး နေရာမှာသာ ငုတ်တုတ် ထိုင်နေရပါလေရော။

သည်လိုနဲ့ပဲ အင်းစိန်မြို့ရဲ့ ကျက်သရေဆောင် အင်းစိန်ထောင်ကြီးရဲ့တွဲဘက် ထောင်ဝင်းထဲကို ရောက်လာခဲ့ချေပြီ။ မောင်မင်းကြီးသားများကလည်း သူတို့လက်က လွတ်ပြွတ်ဆိုပြီးများ သဘောထားလေသလားမသိ၊ တွဲဖက်ထောင်ရုံးထဲ ကျွန်တော့်ကို ထားခဲ့ပြီး ထွက်သွားကြပါလေရော။ ကြိုဆိုမည့်သူ တစ်ယောက်မှ မရှိသော်ငြားလည်း ကိုယ့်အိမ်ကိုယ်ယာလိုသဘောထားပြီး ရုံးခန်းထဲမှာ ကျွန်တော်တစ်ယောက်တည်း ခြေဆန့်လက်ဆန့်ကားယားခွကာ အိပ်ချလိုက်ပါတော့သည်။ အိပ်လို့တယ်ကောင်း . . ဝါး။

အောင်သပြေ နိမိတ်ကောင်း ယူမယ်လေ

အောင်သပြေနိမိတ်ကောင်း ယူမယ်လေဆိုသော အဆိုတော် ကိုအံ့ကြီး၏ သီချင်းစာသားကို ကျွန်တော် မကြားခဏ ရွတ်မိနေ၏။ မရွတ်ခံနိုင်နိုးလား။ ကျွန်တော် ရောက်နေသည့်နေရာက နာမည်ကျော် အောင်သပြေ စစ်ကြောရေး စခန်းပေကိုး။

(၂၆) စက်တင်ဘာ မနက် (၇)နာရီလောက်မှ အင်းစိန်ထောင် သီးသန့်ထောင်ကနေ ဟောသည် အောင်သပြေ စခန်းထဲကို ကျွန်တော့်အား ခေါ်လာခဲ့လေသည်။ (၂၄) ပေ (၄၈) ပေ ကျယ်သော နှစ်ထပ်ဆောင်၏ အနောက်တောင်ထောင့်ဘက်စွန်း အခန်းမှာ ကွပ်ပျစ်တစ်လုံးပေါ် ကျွန်တော်စံမြန်းခွင့်ရခဲ့ပါတော့သည်။ စောင်မရှိ ခေါင်းအုံး မရှိ ခြင်ထောင်ရှိ ဆိုသော (၁၀)ပေ (၁၂) ပေ အခန်းထဲမှာ သုံးညနှင့် လေးရက်တိုင်တိုင် စစ်ဆေးမေးမြန်းခံရပါတော့သည်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

တပ်မတော်ထောက်လှမ်းရေးခေတ်ကလို စစ်ဆေးမေးမြန်းပုံနှင့်တော့ လားလားမျှမတူ။ တော်တော့်ကိုခြားနားသွား၏။ စစ်ကြောတာနှင့်တောင် မတူပါချေ။ မတွေ့ရတာကြာပြီ ဖြစ်သောစေ့မျိုးတွေ ခုမှပြန်ဆုံရသလို တောရောက်တောင်ရောက် လျှောက်ပြော နေကြတာများ၏။ ကျွန်တော့စိတ်ထဲ ငါ့ကိုဖမ်းလာတာမှဟုတ်ရဲ့လားဟု တွေးမိသည်။

သို့လေသော်လည်း (၂၉) စက်တင်ဘာလ (၂၀၀၇) ညနေ (၆) နာရီလောက်မှာ တော့ ရဲအုပ်ကိုသက်နိုင်က ကိုဇာဂနာရေ ရွှေ့မယ် အဆင်သင့်သာပြင်ထားပေတော့တဲ့။ ဝမ်းသာလိုက်သည့် ဖြစ်ခြင်း။ ဟုတ်သလေ။ တစ်ယောက်တည်း အခန်းထဲ လှောင်ပိတ် နေနေရတာနဲ့စာရင်ထောင်ထဲမှာ ဘော်ဒါတွေနှင့် တော်ကီ လေးပွားရင်း အချိန်ကုန်ရတာ ပိုသက်သာပေမပေ့။ နောက်တစ်ချက်ရှိပါသေး၏။ ပေါ်ပေါ်တို့ကျင်မီတို့နှင့်တွေ့ရမှာတော့ သေချာလွန်းနေပြီ။ ကိုယ်တွေ့ကြုံခဲ့ရတာတွေပြန်ပြီး ဖောက်သည်ချရမည်။ ရှေ့ဆက် ဘာတွေလုပ်ကြမလဲတိုင်ပင်မည်။ ဆွေးနွေးမည်။ အရေးကြီးတာကတော့ဘောလုံးအသင်း တစ်သင်းလိုပဲ အရံအင်အားကောင်းအောင် ဖွဲ့စည်းဖို့ လိုပေမည်။ အရန်အင်အားတွေ ဘယ်လို ဖွဲ့စည်းသင့်ကြောင်းတိုင်ပင်မည်။ စသဖြင့် စသဖြင့်တွေနှင့် ခေါ်ဆောင်ရာ ကားနောက် စိတ်ကူးတယဉ်ယဉ်နှင့်လိုက်လာခဲ့ရာ အင်းစိန်ထောင်ကြီးကို တွေ့လိုက်ရချိန် မှာတော့ ရွှေ့ နိပ်ပဟ လို့ထလို့များတောင်ရေရွတ်လိုက်ချင်မိ၏။

အင်စိန်ထောင်ဘူးခန်းထဲရောက်တော့ အားပါးပါးလို့တောင် အော်လိုက်ချင် သည်။ ပွဲဈေးခင်းအလား စည်ကားလို့နေ၏။ NLD ကဦးလှဖေ၊ ဦးမြင့်သိန်း၊ CRPP က ဦးကျင်ရှန်ထန်၊ ဦးထောင်ခိုထန်၊ အမျိုးသားရေး ဦးဝင်းနိုင်၊ ကိုစိုးမြင့်ထိန်၊ ပဲခူးက သက်တော် (၇၆) နှစ်ရှိပြီဖြစ်သော ဦးတေဇောဘာသ၊ ငွေကြာရံ က စာချဆရာတော် ဦးကုမာရ၊ (မြဖြူသင်းတို့) HIV ဝေဒနာသည်တွေကို ထောက်ပံ့ပေးနေသောအဖွဲ့မှ

ကိုသန်းထိုက်အောင်(ခေါ်) ကြက်ဖကြီး၊ မဥမ္မာ၊ သာကေတ NLD က ကိုသန်းငွေး၊ ကိုခင်ထွန်း၊ သင်္ဃန်းကျွန်း NLD က ကိုအောင်ထွန်း၊ ခြောက်ထပ်ကြီးသိပ္ပံကျောင်းတိုက်မှ ကိုအောင်သန်းနှင့် ကမာရွတ် NLD မှ မသန္တာတို့ကို ထိုင်လျက်တမျိုး ထလျက်တမျိုး တွေ့လိုက်ရပါသည်။ ကျွန်တော့်ကို စောင့်နေကြကြောင်းလည်း သိလိုက်ရ၏။ စောင့်ဆိုင်းရင်း ထောင်မှ ကျွေးသော ဘဲဥနှင့် မန်ကျည်းရည်ဟင်းများတောင် လွေးလို့။ ကိုင်း လူစုံပြီ ထောင်ထဲ ကြွကြမယ် စည်တော်လို့ ဆိုတာနဲ့ ရှေ့နောက် တန်းစီပြီး ထောင်ဝင်းကြီးထဲသို့ ချီတက်လာ ခဲ့ကြပါတော့သည်။

ထောင်ကြီး က မှောင်ကြီးကျလို့။ ထောင်လယ်လမ်းတလျှောက်မှာတော့ ကျွန်တော်တို့ တစ်သိုက် ငိုက်စိုက် ငိုက်စိုက် နှင့်ပေ့။ အမှန်ကတော့ အိပ်ငိုက်လာတာ မဟုတ်ပါ။ လမ်းလျှောက်လာရင်း ခလုတ်တိုက်မိမှာစိုးလို့ အုတ်ခဲကျိုးတွေ ငုံ့ငုံ့ကြည့် လာရ၏။ တကယ်လို့များ ခလုတ်တိုက်မိပြီး ခြေထောက်ကွဲသွားမှတော့ ဘယ်သူကမှ ဆေးလာပေးမည် မဟုတ်ချေ။ ထောင်ဝန်းထမ်းတွေ၏ မျက်နှာရိပ် မျက်နှာကဲ ကြည့်ကတည်းက ရာသီဥတု မသာယာမှန်း သိသာလွန်းသည်။ ကျွန်တော်တို့ကို မျက်နှာ သာပေးမည့် ပုံ တစ်စက်ကလေးမှ မတွေ့ရ။ သည်လိုနှင့် အင်းစိန်ထောင် အလည်ကောင် တည့်တည့်က မိန်းဂျေးလ် (Mail Jail) လည်းရောက်ရော လူတန်းကြီး ရပ်လိုက် ပါလေရော။ ပြီးတော့မှ စာမတတ်သူတွေကို သင်္ချာလေ့ကျင့်ခန်း လုပ်ပေးနေသလို တစ်ယောက်က လူအရေအတွက် လာတွက်လိုက်၊ နောက်တစ်ယောက်က လာတွက်လိုက်။ သူတို့ အချင်းချင်း ပြန်ညှိ လိုက်၊ အော် ခက်တော့ခက်နေပါပကော။ လူလေး နှစ်ဆယ်လောက်ကို စာရင်းမကိုက် အောင် ဘယ်လိုရေတွက်နေကြပါလိမ့်။ အမှန်ကတော့ မရေတတ်လို့ မဟုတ်။ ကျွန်တော်တို့ ကို ဒဏ်ပေးနေခြင်းပင်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

နောက်ဆုံးကျမှ အုပ်စု (၃) စုခွဲ လိုက်ပါတော့သည်။ အများစုက ငါးဆောင်တိုက်တန်း၊ ပဲခူးက ဆရာတော် ဦးတေဇောဘာသက ဆေးရုံဆောင်၊ NLD ဦးလှဖေ၊ CRPP ဦးကျင်ရှင်ထန် နှင့် ကျွန်တော်တို့သုံးယောက်က တစ်အုပ်စုဖြစ်၏။ အစက မပြောလား။ သေချာပါပြီ။ အထူးဝင်းဆီကို သွားရမှာမလွဲ။ ဟိုထဲမှာ ဦးပေါ်ဦးတို့ ကေကျူတို့နှင့် တွေ့ရဦးမှာလည်းမလွဲ။ မြေကြီးကို လက်နှင့်ရိုက်တာကမှ လွဲပေဦးမည်။ ထင်တဲ့ အတိုင်းပါပဲ။ ကျွန်တော်တို့ သုံးယောက်ကို ထောင်မှူးတစ်ယောက် ထောင်ကြပ်နှစ်ယောက် ဦးဆောင်လျက် မြောက်ဘက်ကို ဦးတည်ပြီး ခေါ်လာပါလေရော။ အထူးဝန်းရှေ့ ရောက်သည်နှင့် ကျွန်တော်ကပိုင်ပိုင်ကြီး ခြေစုံရပ်ပစ်လိုက်သည်။ ဟိုက်လွဲပဟ။ ကျော်သွားပါလေရောခင်ဗျာ။ ဆက်သယ်သွားတယ်ခင်ဗျ။ မြောက်ဘက်တန်းတန်း ဆက်ခေါ်သွားပြန်တော့ (၃) ဆောင်လည်းမဟုတ်။ ဘယ်ကိုလဲ။ ဘယ်ဆီဘယ်ဝယ် မှန်းဆကာ တွေးလို့မရတော့တယ်လို့သာ ဟစ်လိုက်ချင်တော့၏။

ရှေ့မှာအလုပ်ကြီးတစ်ခုသာ ရှိတော့သည်။ ထောင်မြေပုံကို အလွတ်ရနေသူပီပီ ရှေ့မှာ တစ်ထောင်လုံးက အကျဉ်းကျနေသောထောင်ကျအလုပ်သမားများ အကျီချုပ်ရာ၊ ဆပ်ပြာချက်ရာ၊ ယက်ကန်းယက်ရာ အလုပ်ကြီးဟုခေါ်ဆိုအပ်သော အလုပ်ရုံကြီး တစ်ခုသာကျန်တော့လေသည်။ ဒါဆိုထောင်ကြီးတစ်ခုလုံး ထားစရာ နေရာလပ် မကျန်အောင်ကြပ်ညပ်နေလို့များ ဒီအလုပ်ကြီးမှာ ကျွန်တော်တို့ကို သပ်သပ်စပါယ်ရှယ် ခွဲထားလေသလား။ တွေးလို့မှမဆုံးသေးခင် မြန်းဆိုညာဘက်ကို ချိုးလို့ကွေ့လိုက်ရော ဝူးဝူး အူဝူးဝူး အာဝုတ်ဝုတ် ဟူသော အသံတွေ ဆူညံပွက်လောရိုက် ထွက်လာတော့မှ ဟိုက် သွားပြီ သေရော၊ ကိုယ့်နဖူးကိုယ်ဆယ်ကြိမ်ပြန် ဖနောင့်နှင့်သာပေါက်လိုက်ချင်တော့၏။

စစ်ခွေး။ နာမည်ကျော် စစ်ခွေး။ ထောင်ထဲမှာ ရန်ဖြစ်သူတွေ၊ ယောကျ်ားချင်း ဟတ္တာပြုလို့ ပြစ်ဒဏ်ခံရသူတွေကို တိုက်ပိတ်လှောင်ရှိသော နေရာ။ ထောင်တစ်ခုလုံးမှာ အဆိုးဆုံးနေရာ၊ မှန်းလာတာက အထူး၊ ခုတော့ တော်သလင်းမြူးသည့်ခွေး ဝူးဝူး တို့ အလယ် ကျွန်တော်တို့ တတွေ မျက်နှာငယ်ငယ်နှင့် ရောက်ရပြန်ပြီပေါ့။ အာဝူး ဝုတ် ဝုတ် ဝုတ်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

စစ်ခွေးမှ အတွေးများ

စိတ်ကူးယဉ်သော အလုပ်ကလွဲလို့ ဘာမှလုပ်စရာမရှိသောနေရာ။ မိုးလင်းကနေ မိုးချုပ်ထိ ငုတ်တုတ်ထိုင်နေရုံမှတပါး ဘာမှလုပ်စရာမရှိ။ စကားပြောဖော်မရှိ။ မိခင်ဘာသာစကားတောင် မေ့သွားမှာစိုးလို့ စမ်းစမ်းပြီး ပြောနေရသောနေရာ။ တစ်ယောက်တည်း စကားပြောတော့ အသံနည်းနည်းကျယ်သွားလျှင် စစ်ခွေးတွေက တဝူးဝူး တဝုတ်ဝုတ်နှင့် အခန်းရှေ့ရောက်လာတော့၏။ ချက်ချင်းအသားတွေ တစ်စစီကိုက်ဖြတ်တော့မလောက် နှီးနှီးခဲခဲ မာန်လာဖီကြသည်။ ခက်တော့ နေပါပကော။ လူကျေးမှ ထမင်းစားရသည့်ခွေးက လူကိုလာခြောက်နေသေး။ ကျွန်တော့်အိမ်မှာ ခွေးလေးတစ်ကောင်မွေးထားသည်။ ကျွန်တော့်သမီးက နစ်ပီဟု အမည်ပေးထား၏။ ထိုခွေးလေးက ချစ်စရာကောင်းသလောက် ယခုတွေ့နေရသော ခွေးတွေက တော်တော်သောက်ညင်ကပ်စရာကောင်းလွန်းလှသည်။

ထောင်ထဲ (၃) ခါရောက်တာ ဒီတစ်ခါပဲခွေးက ကိုယ့်ကိုစောင့်သည့်ဘဝ ရောက်ရတော့၏။ အရင်တုန်းက ထောင်ပတ်ပတ်လည်မှာ ကင်းစောင့်ရင်း ဟောင်နေသည့်ခွေးတွေ၏ အသံကိုကြားခဲ့ဖူး၏။ ခုမှမျက်ဝါးထင်ထင် တွေ့ဖူးတော့သည်။ ကမ္ဘာပေါ်တွင် သည်လောက် ရုပ်ဆိုးသောခွေးကို ဘယ်လိုကောင်တွေကများ မွေးထားပါလိမ့်။

ခြောက်ပေ လေးပေပတ်လည် ကျယ်သောအခန်းကို လေဝင်ပေါက်မရှိ။ ရှေ့ရော နောက်ရောအပိတ်။ ရှေ့သံတံခါးကို သံပြားနဲ့ နှစ်ထပ်ပိတ်ထားတော့ အပြင်သို့ဘာမှ မမြင်ရတော့။ လေလည်းမဝင်တော့ချေ။ သည်တော့ အနံ့အသက်က တစ်စက်မှမကောင်း။ ဒီအထဲမှာပဲထမင်းစား ဒီအထဲမှာပဲမိလ္လာသွားဆိုတော့ အနံ့အသက်က မကောင်းချင်။ စောင်မရှိခေါင်းအုံးမရှိ။ ပါးလှပ်လှပ်ကျူဖျာတစ်ချပ်သာ ရှိ၏။ ရေမချိုးရတော့ တစ်ကိုယ်လုံးလည်းစေးထန်းလျက်။

အီးအီးပါလို့ကလည်း နည်းနည်းလေးမှမဖြောင့်။ ရှူရှူပန်းလို့ ကလည်း တစ်စက်ကလေးမှ အဆင်မပြေ။ ပန်းကန်သာသာမိလ္လာခွက်ထဲ ရှူးရှူးရော အီးအီးပါ ပန်းလည်းပန်း ပါလည်းပါဆိုတော့ ဘယ်လိုနည်းနဲ့မှ မလောက်ငနိုင်။ အီးနှစ်တုံးလောက်ဆို ပေါက်ပြီးသား ရှူးရှူးတွေက ဖင်ပြန်စင်နေပြီ။ ကိုယ့်ရှူးရှူးကိုယ်ပြန်ရှုံနေလို့ မဖြစ်သေးပါဘူးဟုသာ သဘောပိုက်ရတော့၏။ ပါလိုက်ဦးဟာ၊ ပန်းလိုက်ဦးဟာ။ ဟော အီးအီးနှင့်ဆန့်ကျင်ဘက် မန်မန်ကျတော့ တော်တော်အဆင်ပြေသား။ စာတွေပေတွေထဲမှာ ရောင်စုံသူပုန်ဟုသာ ကြားဖူးသည်။ ခုတော့ ရောင်စုံထမင်းတွေ လာတွေ့နေရလေပြီ။ အမယ် ဒါတောင် စိတ်မဆိုးနဲ့နော်၊ စိတ်ဆိုးလို့များ ထမင်းနဲ့ကောက်ပေါက်လိုက်ရင် နဖူးကွဲသွားမယ် ဘာမှတ်လို့လဲ ဟွန်း။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ကိုယ့်မှာကစားစရာဆိုလို့ ပါးစပ်တစ်ခုတည်းသာ ပါတာဆိုတော့ထောင်ကကျွေးသော ဟင်းကိုသာ အကောင်းအကန်းလုပ်စားရတာပ။ မနက် ပဲဟင်းတဲ့။ ကိုယ်ပျောက်ပဲ။ ပဲ ဆိုမှပဲ။ လူကြီး အငိုတိတ်အောင် အရိပ်အယောင် မမြင်ရတဲ့ ပဲ ဆိုမှ ပဲဟင်းပါခင်ဗျ။ ညနေကျတော့ တာလပေါဟင်း၊ ထောင်စည်းရိုးနားမှာ သန့်ရှင်းရေးတွေ ကောင်းနေပုံရသည်ထင့်။ ဘာပင် ဘာရွက်တွေမှန်းမသိ၊အလေ့ကျ အပင်တွေလားမှန်း မသိ၊ တွေ့ရာ အရွက် ထည့်လို့သာချက်ထားသော တာလပေါကို မကြာမျှောပြီး လာပကောလို့သာ ရေရွတ်လိုက်ပေတော့။ ဂွိဂွိဂွမ်ဂွမ် အသံတွေပေးပြီး လုပ်သားမောင် ဝမ်းနှုတ်ဆေးကတောင် အမလေးအဘလေး တ သွားလောက်ပါရဲ့။ အို ဘာတဲ့ တာလပေါ။

ကိုယ့်မှာသာ အစားခက် အသွားခက် အပေါက်ခက် အပါခက် အနေခက်နေတာ ထောင်ကျတွေက ပျော်လို့ဗျား။ ကျွန်တော် ခေတ္တတည်းခိုရာ စစ်ခွေးနံဘေးက ကွက်လပ်ထဲမှာ မိန်းမ ဘော်လီဘောပြိုင်ပွဲရယ် ယောကျ်ား ဘောလုံးပြိုင်ပွဲရယ် လာပြီး ကျင်းပနေကြပါပကော။ တရှိုးရှိုး တဖြောင်းဖြောင်းနှင့် အာဆီယံမှာ အလံမလွှင့်နိုင်သော မြန်မာအသင်းတောင် မျက်ရည်စဥ့်အိုးလောက်ကျသွားလောက်ပါရဲ့။ မှောင်သည်အထိ ကန်နေကြပုံများဗျာ။

အော် သူတို့တွေ ခမျာ သည်လိုမှ မနေရင် ဘယ်လိုနေကြမလဲ၊ ထိုင်ငိုနေလို့ ထောင်က လွတ်မှာမှမဟုတ်ပဲ။ သို့ဖြင့် မြန်မာ့အသံကလွှင့်သော ဘောပွဲလိုသဘောပိုက်ပြီးသကာလ အသံသာနားထောင်ပြီး တနေကုန် အားပေးလိုက်ရပါတော့သည်။

ကိုင်း နေဝင်ပြီဆိုသည်နှင့် တပ်ထောင်တာ ခြင်ထုအားစုလို့ လာကြပြန်လေပြီ။ တို့တာဝန် အရေးရယ်ကြောင့် ခြင်နှိမ်နင်းရေး စလိုက်ရပါတော့သည်။ ခြင်လိုက်သတ်တာဖြင့် မဟုတ်ပါချေ။ ပုဆိုးနှင့် ခါထုတ်ရခြင်းဖြစ်ပါသည်။ မရှိသေ့စကား အဲလိုအချိန်မှာဖြင့်

ကျွန်တော် ဖင်တုန်းလုံးလေးနှင့်ခင်ဗျ။ ဟီဟိ ချစ်စရာလေး။ သည်လိုခါထုတ်မှ ကျွန်တော့်ကို မကိုက်လိုက်ရသောခြင်များ တဖြေးဖြေးတပ်ကွဲသွားပြီး ည (၁၁) နာရီလောက်မှာ ပျောက်ဆုံးသွားပါလေရော။ သည်လိုနှင့်သာ ကျွန်တော့်တစ်နေ့တာ ပြီးဆုံးသွားခဲ့ရလေ့ရှိပါသည်။သူတစ်ကာအိပ်ချိန်ရောက်လို့မှ မအိပ်နိုင် နံရံကြီးမှီပြီး လုပ်စရာမရှိ ရေသောက်လို့ ခြင်တပ်မပျောက်မချင်း ထိုင်စောင့်နေသူဟာ စစ်ခွေးတိုက်မှ ဇာဂနာသာ ဖြစ်ပါတော့သည်။

အမှန်ကတော့ သည်လိုနေရာမှာ ကျွန်တော်တို့ကိုမထားသင့်။ သည်နေရာ သည်ထောင်မှာ ပြစ်ဒဏ်တစ်ခုခုလုပ်သူများကိုသာ ထားရသော ပြစ်ဒဏ်တိုက်၊ ထောင်ထဲမှာ အဆိုးဆုံး နေရာ။ ထောင်အပြင်တန်းမရှိ ဟူသော ရှေးဆိုရိုးစကားအရ သည်နေရာ သည်တန်း ဖြစ်၏။ သက်သက်မဲ့ လူကိုချိုးနှိမ်လိုသောစိတ်ဖြင့် သည်နေရာမှာ လာထားခြင်း ဖြစ်၏။ ဘာဆိုဘာတစ်ခုမှ အဆင်ပြေစရာမရှိသောနေရာ။ တစ်စုံတစ်ခု လိုချင်လို့အကြောင်းကြား ရအောင်လည်း အစောင့်မရှိ။ လူမရှိ။ အီးအီးပါပြီးလို့ သွန်ချင်လည်း ဝန်ထမ်းမလာမချင်း အနံ့တထောင်းထောင်းနှင့် ထိုင်စောင့်နေပေရော့။ ရှူးရှူးထပ်ပေါက်ချင်ရင်တော့ အောင့်သာထား။ ကြာရင်ဆီးရောဂါဖြစ်မည်။ သည်တော့ သူတို့ကိုသင်ခန်းစာ ပြန်ပေးရမည်။ တံခါးကြားထဲမှအခန်းပြင်သို့ သေးပန်းထုတ်ပစ်လိုက်၏။ ထမင်းလာပို့သော ဝန်းထမ်းရောက်လာတော့ နှာခေါင်းတရှုတ်ရှုတ်။ နှစ်ခါလောက်ရှိတော့မှ ကိုဇာဂနာ သေးပေါက်ထားသလား ဟု လာမေးတော့သည်။ အေး ဟုတ်တယ် ဟု ဖြေလိုက်တော့မှ ဘောက်ဆတ်ဆတ် နှင့် ထွက်သွားသည်။ မကြာပါ။ ထောင်မှူး ရောက်လာ၏။

သည်နေရာရောက်နေတာ တစ်ပတ်ပြည့်တော့မည်။ ထောင်မှူးဆိုသူကို ခုမှ တွေ့ရ၏။ သူကို တွေ့တော့မှ ကမ္ဘာကြီးကကျဉ်းမှန်း ကျွန်တော်လက်ခံလိုက်ရချေပြီ။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ကျွန်တော် ဆေးကျောင်းသားဘဝ လမ်းမတော်ဆောင်မှာနေတုန်းက သူသည်စစ်တပ်ထဲမှာ။ လမ်းမတော်ဆောင် ညစောင့်အဖိုးကြီးက ကင်းစောင့်ရင်း လက်ဖက်ရည် ထမင်းကြော် ရောင်းချင်သည်။ ကျွန်တော်တို့ကလည်းစာကျက်ရင်း ညဖက်ဆာလာလျှင် ဝေးဝေးသွားစရာမလို။ သူ့ဆိုင်ကိုအားပေးလိုက်ရုံသာ။ အကြွေးလည်းရမည်။ သူ့အတွက် ထမင်းမလို။ ကျွန်တော်တို့ညနေစာစားပြီးလျှင် ဖိုကြီးမှာအမြဲထမင်းပိုသည်။ ပိုသော ထမင်းများကိုသူ့ပေးလိုက်ရုံသာ။ သည်တော့ သူ့မှာအရင်းများများ မလိုသလို ကျွန်တော်တို့ဝယ်စားသော အခါလည်းဈေးသက်သာ၏။ ထိုအဆောင်စောင့် အဖိုးကြီးမှာ သမီးတစ်ယောက်ရှိ၏။ ထိုသမီး၏ ရည်းစားကစစ်သား၊ ဆေးတပ်သား။ ရဲဘော်လေး။ နောင်တော့ ထိုရဲဘော်လေးက ရာထူးတက်၊ ရှေ့တန်းလိုက် မိုင်းနင်းမိပြီး ခြေထောက် ဖြတ်ရတော့ ရာထူးတစ်ဆင့်ကျော်တိုးပြီး အကျဉ်းဦးစီးမှာ တစ်ပွင့်တပ်ထောင်မှူးလေး လာဖြစ်တော့သည်။ ခု သူ ကျွန်တော့်ရှေ့ရောက်နေပြီ။

ကျွန်တော်ဆိုတော့ သူပြောရခက်နေသည်။ သူ့ဝန်ထမ်းကိုပြန်လွှတ်ပြီး ကျွန်တော့် အခက်အခဲကိုမေး၏။ ကျွန်တော်ကလည်း လိုရင်းပင်။ ဘာကြောင့် ကျုပ်တို့ကို ဒီနေရာမှာ လာထားတာလဲ။ သူလည်းမသိ။ ကျွန်တော် သည်မှာရှိနေတာကိုပင်လျှင် သူလည်းမသိ။ သည်တော့ သူကထောင်ပိုင်ထံ တင်ပြပေးမည် ဟုပြောပြီး ထွက်သွားသည်။ နေ့လည်ခင်း တစ်နာရီလောက်မှာတော့ ထောင်ပိုင် ကြွချီလာလေသည်။ ထုံးစံအတိုင်း စကား အချေအတင်ပြောပြီးမှ သူစီစဉ်ပေးပါမည်ဟုဆိုလာ၏။ ညနေ (၆) နာရီကျော်လောက်မှာတော့ စောစောကထောင်မှူးနှင့် ဝန်းထမ်းနှစ်ယောက်ရောက်လာပြီး နေရာရွှေ့ဖို့ လာခေါ်တော့သည်။

သို့ဖြင့် ထောင်ဝင်ဒါမီယာသို့ ရောက်ရပြန်လေသည်။ ကျွန်တော် ထောင်ထဲရောက်တာ (၃) ကြိမ်ရှိပြီ။ ခုမှသာ ထောင်ဝင်ဒါမီယာနှင့် နဖူးတွေ့ ဒူးတွေ့ တွေ့ရလေတော့၏။

စင်ခွေးတိုက်ထဲမှ ဇာဂနာ

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဆောင်ဝင်ခါမီယာ

ထောင်မှာ ယောက်ျားလေးတွေသာနေရသော အဆောင်ကြီးငါးဆောင်ရှိသည်။ ထောင်လည်လမ်း၏ အနောက်ခြမ်းမှာ (တစ်) ဆောင် (နှစ်) ဆောင်နှင့် (သုံး) ဆောင်။ အရှေ့ခြမ်းမှာက (လေး) ဆောင် နှင့် (ငါး) ဆောင်။ ငါးဆောင်နှင့်ကပ်လျက်က ဆေးရုံဆောင် ကြားမှာ ပေ (၁၀၀)ကျော်ကျော် မြေကွက်လပ်ရှိသည်။ ယခင်ကတော့ စိုက်ခင်းတွေ ဖြစ်၏။ ထောက်လှမ်းရေးတွေ ထောင်ထဲရောက်လာတော့ အဆောင်မှာလည်း ထားမရ၊ တိုက်ဝန်းထဲမှာလည်း ထားမရ။ သည်တော့ ငါးဆောင်နှင့် ဆေးရုံဆောင်ကြားက သည်မြေ ကွက်လပ်မှာ ဆယ်ခန်းတွဲ တန်းလျားနှစ်လုံး ဆောက်လိုက်ရသည်။ ထောက်လှမ်းရေးတွေ ထဲမှ ရာထူးနည်းနည်းကြီးသူတွေကို သီးသန့်ထားဖို့ ဆောက်လိုက်ခြင်းပင်။ ဆောက်ပြီးတော့မှ ထောက်လှမ်းရေးတွေကို နယ်ထောင်များသို့ ပို့လိုက်သဖြင့်

ငါးဆောင် တိုက်တန်းခမျာ အခွံကြီးပဲကျန်ခဲ့ရှာတော့၏။ ခုတော့နိုင်ငံရေး အကျဉ်းသားများနှင့် ပြန်လည်အသက်ဝင်လာတော့သည်။

တိုက်ခန်းတွေက တောင်ဘက်ကို မျက်နှာမူတာဆိုတော့ နေရောင်တိုက်ရိုက်မထိချေ။ သည်တော့ တိုက်ခန်းတွဲရှေ့မှာ ပိုက်ကျော်ခြင်း ကောင်းကောင်းကစားလို့ရသလို တိုက်ခန်းနောက်ဘက်မှာတော့ တောင်ယာစိုက်ခင်း ကောင်းကောင်းစိုက်လို့ရပြန်သည်။ မနက် (၆) နာရီလောက် ထောင်တံခါးလာဖွင့်လျှင် မျက်နှာသစ်၊ အိမ်သာတက်၊ လမ်းလျှောက်၊ တော်တော် အဆင်ပြေ၏။ တိုက်တန်းလျားကနှစ်ခု၊ တန်းလျားတစ်ခုမှာ အခန်းဆယ်ခန်းဆိုတော့ စုစုပေါင်း အခန်း(၂၀)။ အကျဉ်းသားကနှစ်ဆယ့်ခြောက်ယောက်။ ဒီတော့ တချို့အခန်းတွေမှာ တစ်ခန်းနှစ်ယောက်နေရသည်။

ကျွန်တော်တို့တိုက် (၁) အခန်း(၁) မှာပုသိမ်က နှမ်းမှုး(ခ) ပြည့်ဖြိုးအောင်နှင့် ကိုအေးထွန်း။ အခန်း (၂)မှာ ကျွန်တော်နှင့် တစ်ကိုယ်တော်ဦးအုန်းသန်း။ အခန်း(၃)မှာက ဘိုကလေး ကျောင်းသားသီဟနှင့် ပန်းတနော်နေလင်းအောင်။ အခန်း (၄) မှာက ဝါးခယ်မကိုကံ နှင့် ကိုအောင်သန်း။ အခန်း (၅) မှာက ဦးဇင်းကုမာရ။ အခန်း (၆) မှာက သာကေတက ဦးမျိုးအောင် နှင့် မဂ်လာဒုံကဦးသိန်း။ အခန်း (၇) မှာက လေဘာကိုမြင့်စိုးနှင့် ကိုခင်ထွန်း။ အခန်း (၈)မှာက ဘိုကလေးမှဒီဇင်ဘာ နှင့် ၈၈ မှ သန်းတင် (ခေါ်) ကျီးကန်း (ဒီဇင်ဘာ ကထောင်ထဲရောက်မှ လေဖြန်းသွားသဖြင့် ဆေးကုသခံနေရသူပင်)။ အခန်း(၉)မှာတော့ ကိုမောင်မောင်မြင့် (သူကစီးပွားရေးကိစ္စဖြင့်အဖမ်းခံရပြီး ထောင်ဒဏ်အနှစ်သုံးဆယ်ကျော် ကျခံထားရသူပင်) ။ အခန်း (၁၀)မှာတော့ NLD မှ ကိုအောင်ထွန်း နှင့် ဘိုကလေးမှ ဉာဏ်လင်းအောင် တို့ဖြစ်သည်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

တိုက် (၂) အခန်း (၁) မှာဦးယောဆက်။ သူကတော့ အစိုးရကိုပုန်ကန်မှုဖြင့် ထောင်ချခံ ထားရသူဖြစ်၏။ မနက်တိုင်း ရေနွေးကြမ်းတစ်ခွက်ကိုင်ပြီး ရောက်ရောက် လာကာ ရေဒီယို သတင်းထူးလေးများ မျှဝေလေ့ရှိ၏။ အခန်း (၂) မှာကတော့ အမျိုးသား ရေး ဦးဝင်းနိုင်နှင့် GW မှ လူငယ်တစ်ဦး။ (နောက်တော့ သီးသန့်ထောင်ကို ရွှေ့သွား သဖြင့် နာမည်တောင် မသိလိုက်ရချေ။) အခန်း (၃) မှာက NLD ဦးမြင့်သိန်း နှင့် ကိုသန်းထိုက်အောင် (ကြက်ဖကြီး)။ (ထောင်တွင်းမှာပင် ဦးမြင့်သိန်း အစာအိမ်အနာ ရောဂါဖြစ်ခဲ့သည်။ အမှန်ကတော့ အစာအိမ်ကင်ဆာအစ။ ထောင်မှပြန်လွတ်ပြီး စင်ကာပူမှာဆေးသွားကုရင်း ကွယ်လွန်ခဲ့ ရ၏။ ကိုသန်းထိုက်အောင်ကတော့ ဒေါ်အောင် ဆန်းစုကြည်၏ လုံခြုံရေးအဖြစ် အမှုထမ်း ရင်းက အစာအိမ်ပေါက်ပြီး ကွယ်လွန်ခဲ့ရရှာ သည်။) အခန်း (၄) မှာက ဦးထောင်ခိုထန်းနှင့် ဘိုကလေးမှ သီဟသက်ဇင်။

အခန်း (၅) မှာ ဘိုကလေးက အသေးလေး(ခေါ်) ပြည့်ဖြိုးအောင်နှင့် သာသနာ့ သိပ္ပံကျောင်းက ဓာတ်ပုံဆရာ ကိုမျိုးမြင့် (၆) မှာက ကိုစိုးမြင့်ထိန်နှင့် မင်္ဂလာဒုံ NLD က ကိုစိုးဝင်း။ အခန်း(၇) ဦးထောင်ခိုထန်း၊ အခန်း(၈) မှာဦးကျင့်ရှင်းထန်နှင့် အခန်း (၁၀) ကိုတော့ စတိုခန်းအဖြစ် အသုံးပြုထား၏။

နိုင်ငံရေးအကျဉ်းသား အများစုကို တိုက်ကြီးဝန်းနှင့် အထူးဝင်းမှာသာ ထားလေ့ ရှိ၏။ သည်နေရာကတော့ တော်တော်လွတ်လပ်သည်။ မနက် ၆ နာရီမှ ညနေ ၆ နာရီထိ မြေကြီးပေါ်မှာ လမ်းလျှောက်နိုင်သည်။ ရေလောင်းအိမ်သာ သုံးစွဲနိုင်သည်။ ညနေဖက် ပိုက်ကျော်ခြင်းကစားနိုင်သည်။ ငါးဆောင်ဘက်ကလာသော သတင်းမျိုးစုံ ကြားရသည်။ တန်းစည်းကိုပေါက်နှင့် ရန်ကင်းသား ကိုဇော်ဇော်တို့ဆီမှ စားစရာသောက်စရာ ဖတ်စရာ အစုံအလင် ရ၏။ RFA,BBC,DVB သတင်းများလည်း ကြားရသည်။

ဂမ်ဘာရီလာမှာလည်း သိရသလို ဦးအောင်ကြည်နှင့်တွေ့မှာလည်း သိရသည်။ မင်းကိုနိုင်တို့ ရှစ်ပူးတွေကတော့ တိုက်ကြီးဝင်းထဲမှာဟု သိရသည်။

ထုံးစံအတိုင်း စစ်ကြောရေးကတော့ ပုံမှန်လုပ်သည်။ ကွာခြားတာတစ်ခု တွေ့ရ၏။ ကျွန်တော့်အနေဖြင့် ထောင်နှစ်ကြိမ်ကျခဲ့ဘူးရာ တပ်မတော်ထောက်လှမ်းရေး၏ စစ်ဆေးမေးမြန်းတာ မျိုးစုံကိုခံခဲ့ရဖူးသည်။ အတွေ့အကြုံဝါရင့် ဟုတောင်ဆိုနိုင်သည်။ ခုသတင်းတပ်ဖွဲ့ တို့ စီအိုင်ဒီတို့ကတော့ တပ်မတော်ထောက်လှမ်းရေးကိုမမှီ။ လေ့ကျင့်ဆဲ ကာလမို့လားမပြောတတ်။ နိုင်ငံရေးလောကမှ လူတွေအကြောင်းတောင်ရေရေလည်လည် မသိ။ နိုင်ငံရေးလည်းနားမလည်။ သူတို့ မေးခွန်းတွေ သူတို့ကိုယ်တိုင်နားမလည်။ ဆိုပါတော့။

မေး ။ ။ နိုင်ငံခြားက ပိုက်ဆံတွေရလား

ဖြေ ။ ။ မရဘူး

မေး ။ ။ ဘုန်းကြီးတွေအတွက် ပေးတာလေ

ဖြေ ။ ။ ကျွန်တော်မှ ဘုန်းကြီးမဟုတ်တာ ဘယ်သိပါ့မလဲ

မေး ။ ။ အေး ဟုတ်သားပဲ နော်

ဒီလိုမျိုးလဲရှိသလို ဟော့သလိုမျိုးလည်း မရိုးစေရပါခင်ဗျ။

မေး ။ ။ ဘာလို့ဘုန်းကြီးတွေကို ဆွမ်းကပ်တာလဲ

ဖြေ ။ ။ ဗုဒ္ဓဘာသာလေ ခင်ဗျားရော ဘုန်းကြီး ဆွမ်းမကပ်ဘူးလား

မေး ။ ။ ကပ်တာပေါ့

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဖြေ ။ ။ ဘာလို့ကပ်တာလဲ

မေး ။ ။ ကုသိုလ်လိုချင်လို့ပေါ့

ဖြေ ။ ။ ဘုန်းကြီးဆွမ်းကပ်ရင် ကုသိုလ်ရတယ်လို့ ဘယ်သူကပြောလဲ

မေး ။ ။ ခင်ဗျားက ကပ်သီးကပ်သတ်မေးပြန်ပြီ အလှူအတန်းလေ ဒါ ကုသိုလ်ပေါ့ မဟုတ်ဘူးလား

ကိုင်း စာရှုသူများခင်ဗျား။ အဲဒါသာကြည့်ပါတော့ ။ ဘယ်သူကမေးပြီး ဘယ်သူက ဖြေနေတာလဲဆိုတာ။ သည်လိုမေးခွန်းတွေအဖြေတွေ လုံးချာလည်လိုက်ရင်းဖြင့် တစ်ရက် ပြီးတစ်ရက်ကုန်လွန်သွားတော့၏။ သည်နေရာမှာ မြစ်ဝကျွန်းပေါ် ဘက်က ကျောင်းသား လူငယ်များ၏ဇာတ်လမ်းကလည်း ဆန်းပြန်ပါပေသည်။

သူတို့တွေက သူငယ်ချင်းတွေ ။ ဘိုကလေး၊ ပန်းတနော်၊ ဖျာပုံ၊ ဝါးခယ်မ၊ ပုသိမ်စသည့် မြို့များမှဖြစ်၏။ ကျိုက်ထီးရိုး ဘုရားဖူးသွားမည်ဟု အကြောင်းပြပြီး မဲဆောက်မှာ (အံတုမှုသင်တန်း) သွားတက်ခဲ့သည်။ ပြန်လာတော့ စမ်းချောင်းဘက်မှာ အိမ်ခန်းငှား ၊ကွန်ပျူတာတစ်လုံးဝယ်ပြီး စာစီစာရိုက်လုပ်ငန်း ထောင်ထားလိုက်သည်။ တစ်ကယ်တော့ ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေကို သပိတ်မှောက်ကြဖို့ စာတွေလက်ကမ်း စာစောင်တွေရိုက်ပြီး ဖြန့်ဝေပေးတာဖြစ်၏။ ဘောပင်တွေမှာ ဖွဲ့/ဥပဒေကို သပိတ်မှောက် ဆိုတဲ့ စာတန်းထိုးပြီး ကျောင်းတွေမှာ လိုက်ဝေသည်။ ယုဇနပလာဇာမှာ သွားဝေသည်။ သည်လိုမျိုး ကမ်ပင်း(င်)(Champaign) တွေတော်တော်လျှပ်လျှပ်ခတ်ခတ်လုပ်ခဲ့ကြ၏။ သို့သော် ရဲထောက်လှမ်းရေးက တော်တော့ သူတို့ကိုမသိ။ ဘယ်သူတွေလုပ်နေမှန်း တောင်ခြေရာလက်ရာ မခံနိုင်ခဲ့ကြရှာ။ ဖြစ်ချင်တော့ လှိုင်သာယာဖက်မှာ အသေးလေးက သူငယ်ချင်း တွေနှင့် ဘီယာသွားသောက်သည်။ ပြီးတော့စားပွဲနီးချင်းနှင့် ရန်ထဖြစ်ပါ

တော့၏။ သည်မှာတင် ခေါင်းပေါက်ထိပ်ကွဲနှင့် ရဲစခန်းရောက်ကြတော့သည်။ ရဲစခန်းမှာ အသေးလေး၏ အိတ်ထဲက ပစ္စည်းတွေသိမ်းတော့ Flash Drive တစ်ခုတွေ့ရသည်။ ရဲတွေတော်တော်လန့်သွားသည်။ ဘာကြီးလဲ။ ပေါက်ကွဲစေသလား။ အဝေးထိန်း လက်နက်လား။ တော်တော်ကြောက်ကုန်၏။ အသေးလေးက အနောက်အစသန်တော့ မထိနဲ့နော် ထိရင်ကွဲပဲဆိုတော့ အားလုံးတုန်လှုပ်ကုန်၏။ အထူးရဲလှမ်းခေါ် စက်တွေ ဘာတွေနှင့်စမ်းသပ်တော့မှ ရိုးရိုးကွန်ပြူတာသုံး Memory stick မှန်း သိတော့၏။ သည်တော့မှ အသေးလေးလည်း နားရင်းအုပ်ခံရတော့သည်။ သို့သော် ကံကမကောင်း ချင်တော့ ထို Thumb drive ကို ဖွင့်ကြည့်ရာမှ လူထုကိုအံတုဖို့ နှိုးဆော်စာတွေ တွေ့လိုက် ရတော့၏။ ချက်ချင်းသတင်းတပ်ဖွဲ့ကို အကြောင်းကြားပြီး အသေးလေးကို ခေါ်ကာ တစ်အိမ်ဆင်းတစ်အိမ်တက်ဖြင့် သူတို့တစ်ဖွဲ့လုံး အဖမ်းခံရတော့သည်။

ဒါသည်ပင် သင်ခန်းစာဖြစ်သည်။ မြေအောက်လှို့ဝှက် အလုပ်လုပ်သူများသည် လူမြင်သူမြင် အရက်သောက်တာမျိုး ရှောင်ရပေမည်။ သိပ်ကြိုက်လွန်းလို့ အရက် သောက်မည် ဆိုလျှင်လည်း လုံခြုံရာမှာ တိတ်တဆိတ် သောက်တာက အကောင်းဆုံး ဖြစ်၏။

နောက်တစ်နေ့ ဘာမှမဟုတ်ပဲ မေးလိုက်ဖြေလိုက် ကျွေးတာစားလိုက် လုပ်နေ ရင်း တစ်ရက်ပြီးတစ်ရက် ကုန်သွားသည်။ ကိုအောင်ဝေးလည်း မဲဆောက်ရောက်သွားပြီဟု သိရသည်။ ကိုကျော်သူတို့ ဇနီးမောင်နှံလည်း ပုန်းအောင်းနေရာမှ လာရောက်အဖမ်းခံ သည်တဲ့။ သူတို့ကိုတော့ အင်းစိန်ထောင်သို့ မပို့ချေ။ ရဲရုံးချုပ်မှာပဲထားသည်ဟုသိရ၏။ ယည်လိုဆိုတော့ အခြေအနေကောင်းသည်ဟု သုံးသပ်နိုင်လေသည်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ကျွန်တော်ထင်သည့်အတိုင်း ညနေဖက်မှ ရဲမှူး ဦးစန်းလွင်လာခေါ်ပြီး မုတ်ဆိတ်မွေးတွေ ဘာတွေရိတ်ခိုင်းကာ ကျွန်တော့်ကို အိမ်ပြန်ပို့တော့သည်။ ထောင်ထဲမှာ တစ်လနှင့် ၁၈ ရက် တော့ နေခဲ့ရသည်ပေါ့။ သည်လောက်နှင့်ရပ်သွားလျှင်တော့ တစ်မျိုးပေါ့။ သို့သော် . . . . . ။

သံဃသရဏံဂန်းစာမိ

ထုံးစံအတိုင်း ဇာနာထောင်က လွတ်လာပြီးဆိုတော့ အင်တာဗျူးတွေ ဝိုင်းခေါ်နေတော့၏ RFA,BBC,DVB,VOA တစ်ယောက်ပြီးတစ်ယောက် ဖုန်းခေါ်လိုက်သည်မှာ ပြောရသူကတော့ အာတွေကိုခြောက်လို့။ အင်တာဗျူးတစ်ခုမှာ ကျွန်တော်က သံဃသရဏံ ဂန်းစာမိ လို့ ပြက်လုံးထုတ်ခဲ့သေးသည်။ သံဃာတော်တွေလည်း အခုတော့ သေနပ်စာ မိကုန်ကြပြီလို့ ဆိုလိုတာပဲဖြစ်၏။ ချက်ချင်းပဲ ပြည်ထဲရေးက လာဖမ်းပါလေတော့သည်။ ရန်ကုန်မြို့ ဝွတ္တလစ်ရှိ ပြည်ထဲရေး ရုံး (၃)ထပ် ထောင့်စွန်း တခန်းလေးထဲမှာ ကျွန်တော့်ကို ထည့်ထားလိုက်ပြန်၏။

ဒုတိယရဲမှူးကြီး ဦးအုန်းသန်းခေါင်းဆောင်ပြီး ကျွန်တော့အား ထောင်ထဲ ပြန်ပို့လိုက်မည်ဟူသော အကြိမ်ကြိမ် ခြိမ်းခြောက်မှုများနှင့်အတူ တစ်နေ့လုံး မေးခွန်းများ

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

အဆက်မပြတ်မေးပါလေတော့သည်။ သူညောင်းသွားလျှင် ရဲအုပ်မောင်မောင်မြင့်ကလာမေးသည်။ ဒါတွေပဲအက်ကြောင်းထပ်။ ပိုဆိုးတာက သံယံသရဏံ ဂန်းစာမိဆိုတာကို အမိပ္ပါယ်လာဖွင့်နေခြင်းပင်ဖြစ်သည်။ ဒါပြက်လုံး ရယ်စရာပြောတာ ဆိုတော့ ဘယ်နေရာမှာ ရယ်ရသလဲတဲ့။ ခက်တော့နေပါပြီ။ ဝက်ဝံကို ပြက်လုံးထုတ်ပြသည့် လူပြက်ကလေးမောင်ဇာဂနာဖြစ်နေပါပေါ့လား။

ကျွန်တော့်ကိုမေးမြန်းပြီး ထိုလူများ ပြန်သွားတော့မှ ကျွန်တော် တန်းလျားလေးမှာ လှဲခွင့်ရ၏။ ဒီနေရာမှာ စိတ်ကူးတစ်ခု ရလာသည်။ သူတို့ ဖွတ်တိုးတော့မည့်ပုံစံကသေချာနေပြီ။ သူတို့ချမှတ်ထားသော Road Map ခုနစ်ချက်ကို မဖြစ်မနေ အောင်မြင်ပြီးမြောက်အောင် လုပ်ကြပေတော့မှာ သေချာနေပြီ။ ကိုယ့်ဘက်ပြန်ကြည့်တော့လည်း လူကုန်နေပြီ။ ရှစ်ပူးတွေအားလုံးထောင်ထဲမှာ။ GW တွေလည်း ထောင်ထဲမှာ။ အစိုးရနှင့်အတိုက်အခံ အားလုံးနီးပါးထောင်ထဲသို့ရောက်နေကြလေပြီ။ ကျွန်တော်သည်ပင် သည်သည အခြေအနေမကောင်းလျှင် ထောင်ထဲသို့ ပြန်သွားရကိန်းရှိနေနိုင်သည်။ သည်တော့ကိုယ်ဘာလုပ်နိုင်သနည်း။ အကယ်၍ထောင်ထဲသို့ ပို့လိုက်ခဲ့လျှင် ဇာတ်ကသိမ်းပြီ။ အိမ်ပြန်ပို့ခဲ့လျှင်ထောင်ထဲကလူတွေဆီကို ထောင်ဝင်စာ ပို့နိုင်ရေးအတွက် ကြိုးစားမည်။ ပြီးတော့ထောင်ထဲကလူတွေ လွတ်မြောက်ရေး Campaign တွေလုပ်မည်။ထောင်ထဲမှာခင်ခဲ့ သည့် NLD ကကိုအောင်ထွန်းတို့ ကိုသန်းထိုက်အောင်တို့မှာ မဉမ္မာတို့ကိုပဲ အားကိုးရပေတော့မည်။

နောက်တစ်နေ့ညနေမှာတော့ ကျွန်တော့်ကို အိမ်ပြန်ပို့ခဲ့လေသည်။ ပထမဆုံး ကျွန်တော်ဖုန်းဆက်ခေါ်သူက ကိုသက်ဇော်(ခ)ဇော်သက်ထွေး။ နောက်တစ်ယောက်ကဂေါ်ဇီလာ။ ကိုသက်ဇော်က မင်းဘူးရောက်နေသည်။ သူ့အမေအိမ်မှာ။ ဂေါ်ဇီလာကတော့

ချက်ချင်းရောက်လာ၏။ ကျွန်တော့်စိတ်ကူးကို ပြောပြသည်။ မကြာခင်မှာ တန်ဆောင်တိုင်။ သည်လိုအချိန်မှာ ပွဲရှားသည်။ ဘယ်သူမှ ကရဲမှာမဟုတ်။ သည်တော့ ရန်ကုန်မျှော်စင်ကျွန်းမှာ သီးလေးသီး အငြိမ့်ကပြမည်။ ကုန်ကျစရိတ်ကို GINVERA ခေါင်းလျှော်ရည် ကနေ စပွန်ဆာ တောင်းပေးမည်။ တစ်ဖွဲ့လုံးကတော့ ဝိုက်ဆံမယူကြနှင့်အဲဒီအငြိမ့်ပွဲမှာ

(၁) ရွှေဝါရောင်တော်လှန်ရေးကို သွေးမအေးသွားဖို့ နွေးပေမည်။

(၂) ဂန်ဘာရီကို လှောင်ချင်သည်။

(၃) ထောင်ထဲမှာ နိုင်ငံရေး အကျဉ်းသားတွေ အများကြီးရှိနေတာ အသိပေးချင်သည်။

သည်အချက် သုံးချက်ကို မူတည်ထားပြီး အငြိမ့်ကပြမှာဖြစ်သည်။ ကပြီးသည်နှင့် သူတို့အားလုံး ဘန်ကောက်၊ ချင်းမိုင်၊ စင်ကာပူ တို့မှာ ဆက်ကပြဖို့ စီစဉ်ထားလိုက်သည်။ သို့ဖြင့် တန်ဆောင်မုန်းလပြည့်ညမှာ သီးလေးသီးဆေးရောင်စုံ အငြိမ့်အဖွဲ့ မျှော်စင်ကျွန်းမှာ ကဖြစ်သွားလေပြီ။ မင်းသမီး ချောစုမျိုး၊ မြစပယ်ငုံ၊ သစ်သစ်လွင် လူရွှင်တော်ကြယ်သီး ၊ပန်းသီး၊ စိန်သီး၊ ဇီးသီးနှင့် ဂေါ်ဇီလာ။ ဧည့်သည်တော်အဖြစ် ကင်းကောင်နှင့်ကျော်ထူးကို တင်ထားပေးလိုက်သည်။

တစ်ဖက်မှာ ထောင်ဝင်စာ ပေးပို့ရေးအတွက် ကိုအောင်ထွန်းနှင့် တိုင်ပင်ရ၏။ ပဉမ္မာ တို့တောင်ဒဂုံမှာ မြေကွက်ကျယ်သဖြင့်ချက်လို့ပြုတ်လို့ကောင်းသည်။ နည်းတာများတာ အဓိကမဟုတ် အားလုံးဆီ ထောင်ဝင်စာအထုတ်များရောက်ချင်သည်။ မေမေကလည်း အားဖြည့်ပေးသည်။ မေမေ့ ပတ်ဝန်းကျင်ကလည်း ဝိုင်းကူသည်။ သည်လိုနှင့်စာရေးဆရာ အသိုင်းအဝိုင်းတွေနီးစပ်ရာ ဆရာဝန်တွေလည်း ပါလာကြသည်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

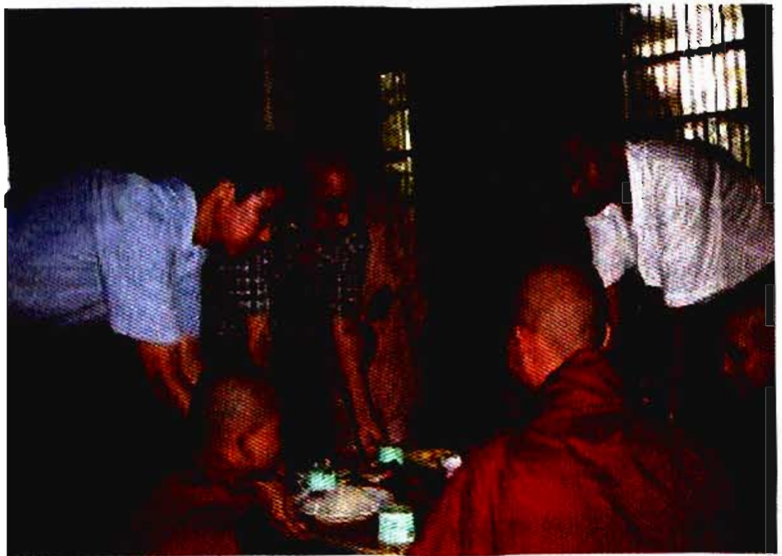

တစ်ချို့ကတော့ ကြောက်လို့ကောင်းနေဆဲ။ ထောင်နှင့်ပတ်သတ်လို့ ခြင်ထောင် တောင် မကြားလို။ ဝေးဝေးရှောင်သည်။ ကျွန်တော်ကတော့ ဒါတွေရှိုးနေပြီ။ နိုင်ငံရေးနှင့် ဝေးဝေး နေချင်သူများအားလုံးကို အပြစ်မတင်ခဲ့ဖူးပါ။ နေချင်သလိုနေကြပါစေ။

ဆရာတော်ဦးဇောတိကက ပိုက်ဆံလှူသည်။ လိုအပ်တာတွေပြောဖို့လည်း မှာသည်။ စာလေးတစ်စောင်လည်း အမှတ်တရ ရေးပေးလိုက်သည်။ ဒါသည်ပင် အားဖြစ်၏။ အမေရိကားက ကိုမောင်ရစ်(မိုးမခ) ကိုစင်ကာပူက ကိုဘိုဘိုဝင်းတို့ကလည်း ပိုက်ဆံလှမ်းပို့ပေးသည်။ သို့ဖြင့်ထောင်ဝင်စာပို့သည့်လုပ်ငန်းက အရှိန်ရသွားခဲ့လေပြီ။

သီးလေးသီး အငြိမ့်ကလည်း အုန်းခနဲထအောင် အောင်မြင်သွား၏။ အားလုံး မင်တက်မိသွားသည်။ ဆက်တိုက်ဆိုသလို DVB ကလွှင့်လိုက်ပြန်တော့ပို့ပြီးဝုန်းဝုန်းထသွား သည်။ လမ်းဘေးမှာ ခိုးကူးခွေတွေပြန့်နှံ့လာတော့ အစိုးရအဖွဲ့မနေသာ။ သီးလေးသီး ရှာပုံတော်ဖွင့်လေ၏။ကျွန်တော့်ထံသို့လာမေးသလို ကင်းကောင်နှင့် ကျော်ထူးကိုလည်း

စစ်မေး၏။ မေးချင်တာသာမေးပါလေ။ သီးလေးသီး ဝိုင်းတော်သားများကား ထိုင်းနိုင်ငံ ချင်းမိုင်သို့ရောက်သွား ကြလေပြီ။

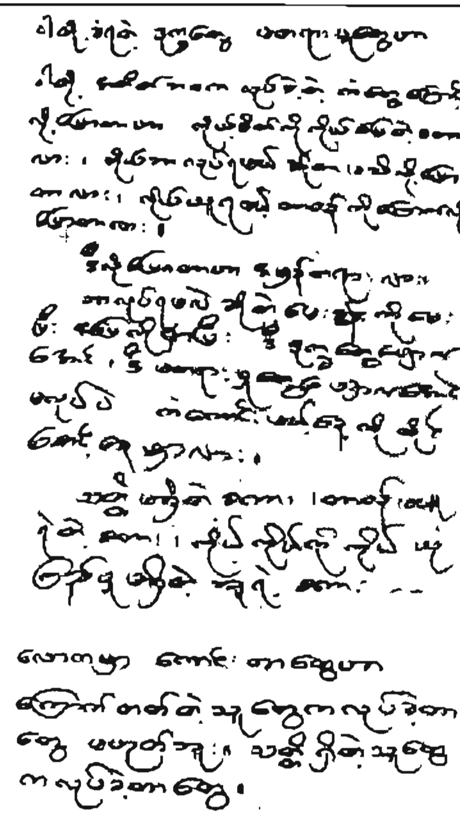

တစ်ပါးပြီးတစ်ပါး ဦးဇင်းများကိုလည်း သွားရောက်ကြိုဆိုနေရာချပေးရ ဆေးကုပေးရ။ ဇာတိကိုပြန်ပို့ပေးရဖြင့် ထိုရက်တွေမှာ ကျွန်တော်ဘုန်းကြီးကိစ္စ များဖြင့်သာ လုံးလည်လိုက်နေတော့၏။ တစ်ခါမြန်မာပြည် အနှံ့ ဘုန်းတော်ကြီး ကျောင်းများသို့ ဆွမ်းလိုက် ကပ်ရပါသေးသည်။ ဒါကလည်း ဆရာတော် ဦးဇောတိက၏ စေခိုင်းမှုကြောင့်ပင်။ နယ်တော်များများမှာ သံဃာတော်တွေကို ဆွမ်းကပ်မည့် သူမရှိ။ လူတွေက ဘုန်းကြီး ကျောင်းတောင် မှမလာရဲဖြစ်နေကြသည်။ ဘုန်းကြီးကျောင်း အဝင်အထွက်လုပ်သူ များကို စာရင်းနှင့် ရေးသွင်းနေကြသဖြင့် သံဃာတော်တွေ ခါနှာ နှိမ်းနေကြလေသည်။ သို့ဖြင့် ဆရာတော် ဦးဇောတိက၏ စာကိုယူပြီး ပြည်၊မော်လမြိုင် ဖက်လှည့်ခဲ့ရသည်။ ဆရာတော် ဦးဇောတိက ၏စာကို အမှတ်တရ ဖော်ပြခွင့်ပြုပါ။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ရန်ကုန်ပြန်မရောက်ခင် ကိုစောဝေအဖမ်းခံရပြန်သည်။ ဂျာနယ်တစ်စောင်မှာ ဖော်ပြခဲ့သော သူ့ကဗျာတစ်ပုဒ်ကြောင့်ဟုဆို၏။ ထုံးစံအတိုင်း ကျွန်တော့်တာဝန်ပဲ ဖြစ်လာပြန်သည်။ ကိုစောဝေ၏ ဇနီးဆိသွား လိုတာမှန်သမျှစီစဉ်ပေးရ၏။ ကိုစောဝေက ဒီငြိမ်းလင်းနှင့် တစ်ခန်းတည်းဖြစ်သဖြင့် ဒီငြိမ်းလင်း၏အမေနှင့် စားစရာ၊ သောက်စရာ၊ ဝတ်စရာများ ထည့်ပေးရပြန်သည်။ နေဘုန်းလတ်က ယုန်ထောင် ကြောင်မိဖြစ်သည်။ နီလာသိန်းကို လိုက်ရှာနေသော ရဲစုံထောက်တွေက နီလာသိန်းနှင့် အဆက်အသွယ်ရှိသော ဖိုးမူ (မေသင်းဇူလိုင်ကျော်)ကို စောင့်ကြည့်နေကြ၏။ ထိုနေ့က တိုက်တိုက်ဆိုင်ဆိုင် နေဘုန်းလတ်က ဖိုးမူကို သီးလေးသီး အငြိမ့်ခွေသွားပေးမိသည်။ သည်မှာတင် ဖိုးမူရော နေဘုန်းလတ်ကိုပါ ဖမ်းလိုက်ခြင်းဖြစ်သည်။

၂၀၀၈ ခုနှစ်သည် မြန်မာ့နိုင်ငံရေးအပြောင်းအလဲ၏ ဗဟိုလိုဖြစ်လာတော့သည်။ အလှုပ်အခတ်ဆုံး နှစ်။ ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေကို ပြည်သူတစ်ရပ်လုံး ထောက်ခံသလား ကန့်ကွက်သလားရယ်လို ဆန္ဒခံယူပွဲ ကျင်းပပေဦးမည်။ သပိတ်မှောက်
၁ သူတွေကလည်း မနည်းမနော။နိုင်ငံခြားမှ တင်သွင်းလိုက်သော NO VOTE စာရွက်တွေတီရှပ်တွေ ကလည်း နေရာတိုင်းမှာ။ ကျွန်တော်တို့ကိုယ်တိုင်ပင်လျှင် ဘယ်နောက်လိုက်ရမှန်းမသိ ဖြစ်နေဆဲမှာ တကမ္ဘာလုံးကိုပါ ကိုင်လှုပ်ပစ်လိုက်သော ပြဿနာကြီးနှင့် ဒဲ့ကြီးရင်ဆိုင် လိုက်ရပါတော့သည်။

ဘာဖြစ်သလဲနာဂစ်

ဘာဖြစ်သလဲနာဂစ်

ဆန်တွေရဟတ်ယဉ်စီးတယ်

4WD ငှားခ သိန်း၇၀

ဘိုကလေးက အင်းလျှားလမ်းထက် ဈေးကြီးတယ်

ဖော်လံတီယာတွေက လခ စားသတဲ့။

ဘာဖြစ်သလဲ နာဂစ်

ဆားချက်တဲ့ ကန်ထဲ

ရေငန်ဝင်တယ်။

လူတစ်ထောင်အလုပ်ရဖို့ လူတစ်သိန်းရင်းရတယ်။

နဂါးဖြစ်ဖြစ် ပန်းဖြစ်ဖြစ်

ဘာဖြစ်လဲနာဂစ်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဘာမှမဖြစ်ဘူး

ဘာမှ မလုပ်သေးလို့။ ။

ဖျာပုံကိုရောက်တော့ ဒေးဒရဲကိုရောက်တော့ ဘိုကလေးကိုရောက်တော့ နှုတ်ဖျားကနေ ဒီကဗျာအန်ကျလာခဲ့သည်။ မေလ (၂) ရက်နေ့မှာ မကြုံစဖူးသော နာဂစ်ဆိုသည့်မုန်တိုင်း ဝင်မွှေသွားလိုက်တာ အောက်မြန်မာပြည် တစ်ပြည်လုံး မြင်မကောင်းတော့ချေ။ ကျွန်တော်တို့တွေ မြစ်ဝကျွန်းပေါ်တစ်လျောက်ခြေဆန့်တော့ နည်းမျိုးစုံနှင့် အနှောင့်အယှက်ပြုတာခံရသည်။ ရန်ကုန်အထွက် လှိုင်သာယာမှာ စပြီး တားသည်။ ကားတွေကို လမ်းစည်းကမ်းမလိုက်နာလို့ဆိုပြီး ဖမ်းသည်။ ဖျာပုံရောက်ပြန် တော့ ကမ်းနားမှာစက်လှေမကာပ်ရဆိုပြီး တားသည်။ ကျွန်တော်တို့တစ်စက်ကလေးမှ နောက်မတွန့်။ ကားမသွားရလျှင် လမ်းဆင်းလျှောက်သည်။ စက်လှေမသုံးရလျှင် လက်နှင့်လှော်သောလှေဖြင့်သွားမည်။ ချောင်းတွေထဲတိုးဝင်ချိန်မှာ အလောင်းတွေ မြင်မကောင်း။ လူရော တိရိစ္ဆာန်ရော ပိုးလိုးပက်လက်လန်။

ရန်ကုန်ပြန်ရောက်တော့ ဘကြီးအောင် (ဦးအောင်လွင်) မောင်သက်ဇော် (ဇော်သက်ထွေး)တို့နှင့် ဆွေးနွေးပြီး ချက်ချင်းဆုံးဖြတ်ချက်ချကာ မင်းသား မင်းသမီးတွေဆီကစလို့ အလှူခံဖြစ်သည်။ လွင်မိုး၊ မင်းမော်ကွန်း၊ အိန္ဒြာကျော်ဇင်၊ မျိုးစန္ဒီကျော် တို့ဆီက အဝတ်အစားရော ပိုက်ဆံရောရသည်။ ကျွန်တော့မှာ ပိုက်ဆံများများစာမရှိတော့ တယ်လီဖုန်းနှစ်လုံး ရောင်းပစ်လိုက်၏။ လောလောဆယ် အိမ်ဖုန်းနှင့် အလုပ်လုပ်လို့ ရသည်ပဲဟု သဘောပိုက်ကာ လက်ကိုင်ဖုန်းတစ်လုံးနှင့် ခြင်းတောင်းဖုန်းတစ်လုံးရောင်း ပစ်လိုက် ရသည်။

ကျွန်တော်တို့ ပစ္စည်းတွေစုနေတာသိသွားတော့ အန်တီဘေဘီ ဦးခင်ကျော် (RELAX)က နေရာပေးသည်။ ငွေလည်း အကူအညီပေးသည်။ သည်လိုနှင့် ကျွန်တော်တို့ ကွန်ယက်က ကျယ်လာတော့၏။ စိတ်အခြေခံတူသူချင်းပေါင်းမိ စုမိကြတော့သည်။

မနက်တိုင်း ကျွန်တော်တို့ဆီက ကားတန်းကြီးထွက်လေ့ရှိသည်။ ကျွန်တော်တို့နှင့် အတူလိုက်လိုသော တခြားအဖွဲ့တွေက လာပေါင်းသောအခါ ကားစင်းရေ နှစ်ဆယ်ကျော် ကျော် ဖြစ်လာတော့သည်။ လူအင်အားလည်း တောင့်တင်းလာသည်။ ရုပ်ရှင်သရုပ်ဆောင် တွေတော်တော်များများပါလာသလို စာရေးဆရာတွေ ဆရာဝန်တွေပါ ပူးပေါင်းလာကြ၏။

သည်လိုအခြေအနေမှာ နိုင်ငံပိုင်သတင်းစာတွေက ဆောင်းပါးတွေ ထင်ရာမြင်ရာရေးလာပြန်သည်။ မည်သည့်နိုင်ငံ၏ အကူအညီမှ မလိုဘူးဆိုတာမျိုးတွေ မြစ်ဝကျွန်းပေါ်မှာ လက်ဆန့်လိုက်ရင် ငါးတစ်ကောင်အသာမိသေးသည် ဆိုတာမျိုးတွေထိ ရှုးရှူးမိုက်မိုက် ရေးလာကြ၏။ ကျွန်တော်လည်း ပွဲဝင်ကြမ်းရတော့သည်။ ကျွန်တော်နှင့် ဇရာဝတီအင်တာဗျူးကို အစိုးရဖက်က တော်တော်နာသည်။

ဖြစ်ချင်တော့ ကျွန်တော်တို့အဖွဲ့ထဲမှ ကင်မရာမင်း သန့်ဇင်အောင် လေဆိပ်မှာ ဖမ်းခံလိုက်ရ၏။ ဘာကြောင့်ဖမ်းတာမှန်း မသိရသော်လည်း ဇာတ်လမ်း စပြီဆိုတာကို အနံ့ခံမိ၏။ တစ်ဆက်တည်း နာဂစ်အတွက် ရန်ပုံငွေရှာဖို့ မေမြို့သို့ရုပ်ရှင်ရိုက်ထွက်မည် ဟုကြေညာလာတော့ ဒါလူစု ခွဲတာပဲဟု သဘောပေါက်မိသည်။ တစ်ခါ ကျွန်တော့်ညီမလို ခင်မင်နေသော ကျွန်တော်တို့ကို အကူအညီပေးနေသော မဒွေးငယ်ကို ခေါ်ယူစစ်ဆေး ပြန်တယ်ဆိုသည့်အခါမှာ ဘကြီးအောင် ကိုဇော်သက်ထွေးနှင့် ကျွန်တော်တို့ ခေါင်းချင်းဆိုင်ရတော့၏။ ကျွန်တော်ကတော့ ဖမ်းချင်လည်းဖမ်းဆက်လုပ်ချင်သည်။ ဒီလို အချိန်မှာမှ မရပ်ချင်တော့။ သုံးယောက်လုံးသဘောတူပြီးချိန်မှာတော့ ပိုပြီးအရှိန်မြှင့်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဒုက္ခသည်တွေက
ကျေးဇူးတင်လွန်းလို့
ကန်တော့နေပုံ

ဖျာပုံဆိပ်ကမ်းမှ
ရုပ်ရှင်အဖွဲ့သားများ

ရုပ်ရှင်သရုပ်ဆောင်များ
လှူဒါန်းနေပုံ

ကုပ်မီးနေကော်ပြန်တို့ရွာမှာ
လှူဒါန်းနေပုံ

လှူဒါန်းမည့်
ရုပ်ရှင်သရုပ်ဆောင်များ

ဒုက္ခသည်တွေက
ကျေးဇူးတင်လွန်းလို့
ကန်တော့နေပုံ

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ကယ်ဆယ်ရေးလုပ်သားကြီး
ကိုရှက်ကျော်ကြီး ရေပုံးတွေ
သယ်လာနေတုန်း

ရုပ်ရှင်အဖွဲ့သားများ
လှူဒါန်းဖို့အသွား

နာဂစ်အပြီး မြိုင်ကကုန်းရွာမြင်ကွင်း

အလှူလက်ခံနေပုံ

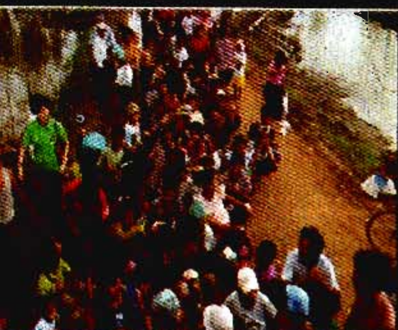

ဒေးဒရဲမှာ အနုပညာရှင်များ လှူဒါန်းစဉ်

လှိုင်းသောကြာရွာမှာ
လှူဒါန်းနေပုံ

နာဂစ်အပြီး လေးအိမ်တန်းကျေးရွာမှ
အလှူရှင်များ ဖိတ်ခေါ်နေပုံ

နာဂစ်အပြီး ဦးရှင်ကြီး ခရာ

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

လုပ်ရတော့၏။ ပစ္စည်းတွေကလည်း တော်တော်များလာပြီ။ မိသားစုတွေချက်ချင်းစားနိုင်မည့်အစားအသောက်တွေပါသလို စိုက်ဖို့ပျိုးဖို့လည်း ပါသည်။ နေထိုင်ဖို့ဆောက်ပြီးသားအိမ်သေးသေးလေးတွေလည်းပါသည်။ အမေရိကန်သံရုံးက ကူညီတာဖြစ်၏။ ထားစရာနေရာတွေ ခက်ခဲလာတော့ ဦးစိုးညွန့်၏ တော်ဝင်နှင်းဆီမှာ စုရဆောင်းရတော့၏။ မဥမ္မာတို့ အဖွဲ့ကလည်း လူအင်အားသုံးပြီး ပစ္စည်းထည့်တာ ဝယ်တာ ထုပ်ပိုးတာ အားလုံးကူလုပ်ပေးကြသည်။ ကျွန်တော့မှာလည်း တစ်နေကုန်ပစ္စည်းစုဆောင်း ညကျတော့ ကားတွေထွက်ဖို့လုပ်ရနှင့် တော်တော်ပြိုင်းနေပါပြီ။

ဘကြီးအောင်ကလည်း လ်ပွတ်ာမှာ အထိုင်ချဖို့ဆုံးဖြတ်လိုက်၏။ ကျွန်တော်က ရန်ကုန်ကနေလပွတ္တာအရောက် နေ့တိုင်းပစ္စည်းပို့ပေးဖို့ပဲရှိတော့သည်။ကိုဇော်သက်ထွေးက ဖျာပုံမှာအထိုင်ချပြီးစောင့်မည်။ ဘိုကလေးမှာ ကိုချိုဦးက စောင့်ပြီးစီစဉ်မည်။ ဒီလိုတာဝန်တွေ ခွဲပြီးချိန်မှာပဲ ရုပ်ရှင်တလောကသားလုံး မမြို့သို့တက်သွားကြတော့၏။ တိုက်ဆိုင်လွန်းသည် ဆိုလေမလား။ ထိုနေ့ညမှာပဲ ကျွန်တော် အဖမ်းခံရပါတော့သည်။

အရင်ဖမ်းနေကျ လူတွေပဲဆိုတော့ သိတ်မိတ်ဆက်နေစရာမလိုချေ။ ဒီတစ်ခါထူးလာတာကတော့ သူတို့ထဲမှ ကွန်ပျူတာကျွမ်းကျင်သူဆိုပြီး ခေါ်လာခြင်းပင်။ ထိုလူက ကွန်တော့်ကွန်ပျူတာကိုသေသေချာချာ စစ်ဆေးပြီးမှ ကြိုးတွေကိုဖြုတ်၊ ကီးဘုတ်နှင့် Mouse ကိုဖြုတ်ပြီး မော်နီတာတစ်လုံးထဲသာ သယ်သွားပါလေတော့၏။ ကျွန်တော့်ကွန်ပျူတာ၏ System Unit ကြီးကတော့ စင်အောက်မှာ ပြုံးပြုံးကြီးနှင့် ကျန်ခဲ့ရှာလေတော့သတည်း။

ပြန်လည်ဆုံစည်းခြင်း

ရောက်ရပြန်ပေါ့ အောင်သပြေ

ကျွန်တော့်အရင်ရောက်နေနှင့်တာက သန့်စင်အောင်၊ မိုးအောင်စိုး။ နှစ်ယောက်လုံး ကင်မရာမင်းတွေ၊ သန့်စင်အောင်က ကျွန်တော့်အဖွဲ့ကဖြစ်ပြီး မိုးအောင်စိုးက DVB ကဖြစ်သည်။ နောက်တော့ ရှေ့ဆင့်နောက်ဆင့်ဆိုသလိုပဲ ဇော်သက်ထွေးနှင့် တင်မောင်အေး(ကတုံး)တို့ပါ ရောက်လာကြတော့၏။ ခုမှ အောင်သပြေလည်း စည်ကားလာတော့သည်။ ပထမတစ်ခေါက် ကျွန်တော်ရောက်စဉ်က တွေ့ခဲ့ရသော ရဲအုပ်ကိုသက်နိုင်တို့ ဦးစန်းလွင်တို့လည်း ရှိနေသေးသည်။ ထပ်မံအားဖြည့်ထားသော ရဲအုပ်ရွှေဆည်မောင်တို့ ကိုကျော်ကျော်ထွေးတို့နှင့်ပါ ဆုံကြရလေသည်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

အရင်နှင့်မတူ ထူးလာတာတစ်ခုက အမှုကိုစစ်ဆေးတာ မေးမြန်းတာ မရှိတော့ပဲ မိတ်ဆွေ ဖြစ်အောင် စကားထိုင်ပြောနေတာမျိုး နှင့်တူနေသည်။ ကျွန်တော် သက်သာမကင်းဖြစ်မိတာက နောက်ထပ်ရောက်လာသော ကိုနေဝင်းတို့ ဖြိုးဖြိုးအောင်တို့ အဖွဲ့တွေကိုရော ကိုတင်မောင်ဦးတို့ နီမိုလှိုင်တို့အဖွဲ့တွေကိုပါ အင်းစိန်ထောင်သို့ ရွှေ့ပစ်ခြင်းဖြစ်သည်။ သူတို့နှင့်ကျွန်တော်တို့ကို မတွေ့စေလိုခြင်းထက် ကျွန်တော်တို့ကို အင်းစိန်ထောင် မပို့သေးခြင်းက အကြောင်းရင်းတစ်ခုရှိနေနိုင်သည်။ ပုံမှန်ဆိုလျှင် ကျွန်တော်တို့ကို အင်းစိန်ထောင်ပို့ပြီးသားဖြစ်နေရမည်။ သို့သော် ခုထိမပို့သေး။ လွှတ်ချင် လျှင်လွှတ်လို့ရရက်နှင့် အပျင်းပြေဖမ်းထားစရာ ဘာအကြောင်းမှမရှိ။ သေချာတာကတော့ ကျွန်တော်တို့ကို ရုံးတင်တရားစွဲစရာ အပြစ်ရှာမတွေ့သေးသောကြောင့် ပိုက်စိတ်တိုက် နေပုံရလေသည်။

အောင်သပြေကိုရောက်ပြီး နှစ်လပြည့်သည်အထိ ကျွန်တော်တို့အခြေအနေက ထူးမခြားနား။ မင်းသိန်းထွန်း(ခေါ်)သီဟ ဆိုသူတစ်ဦးရောက်လာသည်။ သူကမဲဆောက်ကနေဝင်လာတာ။ သူကိုတော့ တော်တော်ပြင်းပြင်းထန်ထန် စစ်ဆေးနေပြန်သည်။ တစ်ခါ စာရေးဆရာသတင်းထောက်ကြီး ဦးသောင်းဝင်းဗိုလ် ရောက်လာပြန်၏။ သူ့သမီးက အေးအေးမာ။ VOAဝန်ထမ်း။ အေးအေးမာ၏ခင်ပွန်းသည် ကိုကျော်(စာရေးဆရာ မောင်လွမ်းဏီ)က ABSDF ကဖြစ်သည်။ ဇော်သက်ထွေးနှင့်တစ်မြို့တည်းသား။ မင်းဘူးသား တွေဖြစ်၏။

ဇော်သက်ထွေး ကတော့ တဗျစ်တောက်တောက်။ဟုတ်သည်။သူ Eleven မှာ အယ်ဒီတာချုပ် လုပ်နေစဉ်က ကိုကျော်တို့ မအေးမာတို့ စာရေးပေးလိုက်သူ ကို လက်ခံမိလို့ သေဒဏ် ကျခဲ့ဖူးသည်။ခုလည်း လာပြန်ပြီ။ဦးသောင်းဝင်းဗိုလ် ရောက်ပြီးမှ

ဇော်သက်ထွေးကို ဦးသောင်းဝင်းဗိုလ် နှင့် ဘယ်လောက် သိသလဲ ဆိုတာတွေ မေးလာပြန်၏။ပိုဆိုးတာက အေးအေးမာက ဦးအေးသာအောင်ဆီ ပေးပို့လိုက်သော စာအကြောင်း မေးလာခြင်းပင်။ထိုစာထဲမှာ အေးမာက ခုအချိန် စင်ပြိုင် အစိုးရ ထောင်ရန် အသင့် တော်ဆုံး အချိန်ဖြစ်ကြောင်း အမေရိကန် သံရုံးထဲသို့ဝင်ပြီး အစိုးရဖွဲ့လိုက်ကြောင်းကြေညာ ရန်နှင့် ဇာဂနာ ကျော်သူတို့က သတင်းထုတ်ပြန်ပေးသင့်ကြောင်း ဖော်ပြထားလေသည်။ ဝွတော့အကျသား။ဒါက စိတ်ကူးသက်သက်ဖြစ်သည်။တင်မောင်အေး(ခေါ်)ကတုံးက သည်စာကို ဦးအေးသာအောင်ဆီ သွားပို့ခဲ့တာဖြစ်၏။ကျွန်တော်က ပို့ခိုင်းတာလည်းဖြစ် သည်။ မအေးမာ က အီးမေးလ်မှ တစ်ဆင့် ကျွန်တော့ဆီပို့ပေးပြီး ဦးအေးသာအောင် ဆီသို့ ဆက်ပို့ပေးရန် အကူအညီတောင်းခဲ့ခြင်းပင်။ဒါက ဘာမှ အရေးကြီးတာမဟုတ်။ သို့သော်လည်း သူတို့အတွက်တော့ အကွက်ဆိုက်သွားလေပြီ။ကျွန်တော် တို့ကို ထောင်ချချင်လွန်းသဖြင့် တော်တော် တက်ကြွနေရှာသော တပ်ဖွဲ့မှူး ကို သနားလိုက်တာ လို့ပြောရုံမှ တပါးဘာစကားမှ ရှာမရချေ။

ပိုဆိုးတာက ဇော်သက်ထွေးကို ၂၀၀၃ ခုနှစ်က အမှုဆင်ဖမ်းခဲ့ပြီး သေဒဏ်ချ တုန်းက တရားစွဲဆိုခဲ့သူ ရဲမှူးသည် ခု ကျွန်တော် တို့အမှုမှာပါ တရားလို လာဖြစ်ပြန်ရှာပါ သည်။အတိုချုပ်ရလျှင် အီလက်ထရောနစ် အက် ဥပဒေ ဖြင့် တရားစွဲဆိုပြီး အင်းစိန် ထောင်သို့ပို့လိုက်ပါလေတော့သည်။

၂၀၀၈ခုနှစ် ဩဂုတ်လ ၉ ရက်နေ့မှာ အင်းစိန်ထောင် အထူးတိုက်ဝင်းထဲသို့ ကျွန်တော် ရောက်ခဲ့ရသလို ဇော်သက်ထွေး၊ တင်မောင်အေး(ကတုံး)နှင့် သန့်စင်အောင် တို့ကတော့ ငါးဆောင်တိုက်(ထောင်ဝင်ဒါမီယာ)သို့ရောက်ခဲ့ရလေပြီ။ကျွန်တော် ကတော့ ကိုယ့်အိမ် ကိုယ်ယာ ပြန်လာရသလိုပင် ခံစားရလေတော့သည်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

အထူးဝင်းထဲမှာ အခန်းလွတ်တွေ အများကြီးပင်။ယခင်က ကျွန်တော် နေခဲ့ဖူးသော ဝိန္ဒသီးတိုက်အခန်း နံပါတ်(၁)မှာ ပဲ ပြန်လည် စံမြန်းရပြန်သည်။ဆယ်ခန်းတွဲတိုက်မှာက သုံးယောက်ပဲ ရှိ၏။အခန်း(၁)မှာက uncle lucky၊ (ဦးဝင်းတင်)၊အခန်း(၄)မှာက မောင်ဝိတ်၊အခန်း(၁၀)မှာက ကုန်သွယ်ရေးဝန်ကြီး ဌာနမှ ညွှန်ကြားရေးမှူးချုပ်(ဟောင်း)ဦးကျော်မြင့်တို့ဖြစ်သည်။ ဆယ်ခန်းတွဲတိုက် နှင့် ကပ်လျက် (ယခင်လေဘာဆောင်)မှာတော့ မြန်မာ့ဆိုရှယ်လစ်လမ်းစဉ်ပါတီ ဥက္ကဋ္ဌကြီး ဦးနေဝင်း၏ မြေးသုံးယောက်ဖြစ်သည့် အေးနေဝင်း၊ကျော်နေဝင်း၊ဇွဲနေဝင်းတို့ ရှိနေကြသည်။သူတို့အဖေ ဦးအေးဇော်ဝင်းက အတွင်းဖက်က အိမ်ကလေးတွေမှာ နေသော်လည်း တစ်နေကုန်သားတွေနှင့်အတူ လာနေ၏။

အတွင်းဖက်က အိမ်ကလေးတွေခမျာ နာဂစ်ဒဏ် သင့်ပြီး တော်တော် များများပျက်စီးသွား၏။ မနည်းပြုပြင်ထားရသော အိမ်က သုံးလုံးသာကျန်သည်။အိမ်အမှတ်(၁)မှာ နိုင်ငံခြားရေးဝန်ကြီး ဦးဝင်းအောင်၊အိမ်အမှတ်(၃)မှာက ကုန်သွယ်ရေးဒုတိယ ဝန်ကြီးဟောင်း ဦးကျော်လွင်တို့ ရှိကြ၏။နံပါတ်တပ်မရသော အိမ်မှာတော့ အေးနေဝင်းတို့သားအဖလေးယောက် ၏ စာအုပ်တွေစားစရာတွေ ထည့်ထားလေသည်။

ကျွန်တော့အတွက်ကတော့ ကံကောင်းသည် ဟု ဆိုရမည်။သူတို့တွေ ရှိနေသဖြင့် သူတို့ဆီမှ စာအုပ် များငှားဖတ်ခွင့် ရခြင်းပင်။ထောင်ထဲမှာ စာဖတ်ရတာ သိန်းတစ်ရာထီပေါက်တာထက် တန်ချေသည်။ CITY FMလည်းနားထောင်ခွင့်ရသလို နေ့လည်ခင်းရုပ်မြင် သံကြားအစီအစဉ်လည်း ကြည့်ခွင့်ရပြန်၏။ကျွန်တော် ကတော့ တီဗီကြည့်ရတာထက် စကားပြောရတာကို ပိုပြီး နှစ်သက်မိသည်။နိုင်ငံခြားရေးဝန်ကြီးဟောင်း

ဦးဝင်းအောင်၊ အေးနေဝင်း၊ uncle lucky နှင့် ကျွန်တော် တို့ စကားဝိုင်းဖွဲ့လေ့ရှိသည်။ တီဗီ က ပြချင်ရာပြ ကျွန်တော် တို့လည်းပြောချင်ရာပြော၊အဆင်ကိုပြေလို့။

စက်တင်ဘာလမှာ uncle lucky လွတ်သွားတော့ စကားဝိုင်းနည်းနည်းတော့တိတ်သွားသည်။သို့သော် နေဘုန်းလတ် ရောက်လာတော့ စကားဝိုင်းစည်ကားလာပြန်သည်။တရားရုံးကလည်းနေ့တိုင်းခေါ် နေပြန်တော့ ကျွန်တော်တို့လည်းစနေ တနင်္ဂနွေ ကျမှ စကားဝိုင်းဖွဲ့နေနိုင်တော့၏။

မစည်ကားအပ်သော အရပ် ထဲမှာ တရားရုံးလည်း ပါလေသည်။သို့သော်ဘုရားပွဲထက် စည်လွန်းနေ၏။ခန်းမကြီးတစ်ခုထဲမှာ တရားရုံးခြောက်ရုံး ဖင်ချင်းပေါက်နေသည်။ ခန်းမ အပြင်ဖက်က နားနေခန်းတွေမှာလည်း တရားရုံးတွေ အပြိုင်အဆိုင်။ဝန်ထမ်းရိပ်သာမှာလည်း တရားရုံးတွေ စီလို့တန်းလို့။ဝန်ထမ်းသက်သာချောင်ချိရေးဆိုင်မှာလည်း တရားရုံးတွေ။ဧည့်ခန်းဆောင်မှာလည်း တရားရုံးတွေ။ အော်-အိမ်သာတွေများ ကျယ်လို့ကတော့ တရားရုံးဖြစ်ကြပေဦးမှာပေါ့။

ကျွန်တော်တို့ကတော့ သူငယ်ချင်းတွေ မိတ်ဆွေတွေ ပြန်လည် တွေ့ဆုံကြရလို့ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာမဆုံး။သီးသန့်ထောင်ကလူတွေကလည်း သူတို့အကြောင်း သူတို့အတွေ့အကြုံတွေဝေမျှလေရဲ့။အထက်မြန်မာပြည်က မိတ်ဆွေတွေကလည်း သူတို့အတွေ့အကြုံတွေ ဖောက်သည်ချကြ၊ကျွန်တော် တို့ကလည်း ပြန်ပြောပြ။အကျဉ်းသား ညီလာခံတမျှ စည်ကားနေကြလေတော့သည်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ကျွန်တော့် စိတ်ထဲမှာတော့ တစ်ခုတွေးမိနေသည်။သည်လူတွေ သည်မျက်နှာတွေကို တွေ့ခဲ့တာ ကြာချေပြီ။ မျက်နှာအဟောင်းတွေ မျက်နှာအဟောင်းတွေ။နှုတ်ဖျား က ကဗျာတစ်ပိုဒ်ထွက်ကျလာသည်။

ဟုတ်တာပေါ့

ဒီမျက်နှာတွေပဲ

ရှစ်ဆယ့်ရှစ်ကထဲက တွေ့ခဲ့တာ။

ရေစီးထဲမှာ

မြုပ်သူမြုပ် မျောသူမျော

ပေါ့သူပေါ့ ပေါ်သူပေါ်

ဟုတ်တာပေါ့

အသားတံဆိပ်နဲ့လူတွေပဲ

ရှစ်ဆယ့်ရှစ်ကထဲကတွေ့ခဲ့တာ။

ကိုးရိုးကားယားတရားရုံးများ

ကျွန်တော် မြန်မာပြည်မှာ လူလုပ်လာတာ နှစ်ငါးဆယ် ပြည့်ပါတော့မည်။ သည်လောက် ပေါများလှသော တရားရုံးတွေကို ဒါ ပထမဆုံးတွေ့ရခြင်းပင်ဖြစ်၏။ တရားသူကြီး ဘာတွေပြောနေမှန်း ကျွန်တော် မသိ ကျွန်တော် မကြား။ကျွန်တော် မှ မဟုတ် ဘယ်သူမှ မကြား ဘယ်သူမှမသိ။တရားသူကြီးကလည်း စိတ်ဝင်စားပုံမပေါ်။ ကျွန်တော် တို့ကလည်း အချင်းချင်းတွေ့တာနှင့် ခေါင်းစဉ်ပေါင်းစုံပြောကြတော့၏။

ရှေ့နေငှားသူတွေလည်းရှိသလို ရှေ့နေလုံးဝမငှားပဲ ကိုယ့်ဖာသာကိုယ်မေးခွန်း ထုတ်သူတွေကလည်းရှိ၏။ရှေ့နေငှားသည် ဆိုရာမှာလည်း ပိုက်ဆံပေးပြီး ငှားရတာ မဟုတ်။ကျွန်တော် တို့အတွက် ရှေ့နေလိုက်ပေးဖို့ ဘယ်သူကိုမှ ငှားမရ။တော်တော် ရယ်စရာ ကောင်းသား။ ကျွန်တော် တို့အမှုတွေကို ရှေ့နေလိုက်ရဲသူတွေမရှိ။နိုင်ငံရေး

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

အကျဉ်းသားနှစ်ရာကျော် အတွက် ရှေ့နေလိုက်ပေးနေသူ ခြောက်ယောက်သာ ရှိ၏။ ကျွန်တော် ထပ်ပြောပါရစေ။နိုင်ငံရေး အကျဉ်းသား နှစ်ရာကျော် အတွက် အမှုလိုက်ပေးသော ရှေ့နေ ခြောက်ယောက်ပဲ ရှိပါသည်။ထိုရှေ့နေများ ကို သည်နေရာမှာ တိတိကျကျ မှတ်တမ်းတင်ခွင့်ပြုပါ။

(၁)ဦးအောင်သိန်း

(၂)ဦးခင်မောင်ရှိန်

(၃)ဒေါ်ခင်ဌေးကြွယ်

(၄)ဦးကျော်ဟိုး

(၅)ဦးဖိုးဖြူ

(၆)ဦးဇော်လင်း

တို့ဖြစ်သည်။မြန်မာပြည်မှာ ရှေ့နေတော်တော် ရှားတာပဲ ဟု ကျွန်တော် မှတ်ချက်ပြုမိသည်။ကျွန်တော် အထက်က ဖော်ပြခဲ့သော ရှေ့နေတွေခမျာ တရားရုံး တစ်ရုံးမှ နောက်တစ်ရုံး နောက်တစ်ရုံးမှ အခြားတစ်ရုံး ဆီသို့လွန်းထိုးပြေးနေရရှာသည်။ သည်လောက်ပင်ပန်းရသည့်အထဲမှာမှ တရားခွင်မှာ ကိုးရိုးကားယားလေးတွေ တွေ့ရတော့ ရယ်ရမောရသဖြင့် အပန်းပြေစေပါလေသည်။

ဆိုပါတော့။အောင်ကျော်ကျော် ဆိုလျှင်တရားသူကြီးတွေက ကိုယ်တိုင် လျှောက်လဲခွင့်ပြုလိုက်ရာ ဖြုံးကနဲ ထရပ်ပြီး တရားသူကြီးတွေ ရှေ့တည့်တည့်သို့သွားကာ

တည်တည်ကြီး ရပ်ပစ်လိုက်သည်။တရားသူကြီးတွေလည်း အူကြောင်ကြောင် နှင့် ကြည့်နေရရှာသည်။အောင်ကျော်ကျော် က မပြောမဆို

" မောင်တင် မင်းတို့ကိုလဲ အပြစ်မမြင် အပြစ် မတင် "

ဟု ရွှေမန်းတင်မောင်လို ထပြီး ဟဲလိုက်ရာ တရားသူကြီးတွေက ရီရအခက် ငိုရအခက်ဖြစ်သွားရှာတော့၏။ဖြစ်ချင်တော့ မန်းဇော်(ကိုဇော်ဝင်း) က ခါးပုံစ မကာ ထရပ်ပြီး

" ကျွန်တော်လေ ထို့နည်းလည်းကောင်း၊ ထို့နည်းလည်းကောင်း၊ ထို့နည်းလည်းကောင်း"

ဟု ရွှေမန်းတင်မောင် အဟဲ နှင့် ဆိုထည့်လိုက်ရာ အားလုံးပတ်တုတ်မရ အောင် ပွဲကျသွားတော့သည်။တရားရုံးတွေကလည်း တစ်ခုနှင့်တစ်ခု ကပ်နေသဖြင့် ဆက်တိုက် ဆက်တိုက် ဆိုသလို အရယ်လှိုင်းတွေ ဆင့်ကုန်လေတော့သည်။

သည်အထဲမှာ အနာကျင်ရဆုံးသော ဟာသ တစ်ခု ရှိပါသည်။မန္တလေး မစိုးရိမ် က ဦးဇင်းအပုလေး ကို အစိုးရရှေ့နေက အပြန်အလှန် မေးခွန်းမေးစဉ်က ဖြစ်သည်။ အစိုးရရှေ့နေကလည်း အမျိုးသမီး၊တရားသူကြီး ကလည်း အမျိုးသမီး၊လက်နှိပ်စက်စာရေးကလည်း အမျိုးသမီးဖြစ်၏။ ဦးဇင်း ကလည်း လူပုစိတ်တို။ရှေ့နေမ က ဦးဇင်း က အခု ဆယ်ပါးသီလ မြဲသလား ဆိုတော့ ဘုန်းကြီးက တစ်ရက်မှ မပျက်ကွက်ဖူး ဟု ဖြေသည်။

ရှေ့နေ။ဒါဆို ဘာလို့ဟိုတုန်းက အစိုးရနဲ့ပတ်သက်လို့ မဟုတ်မမှန်သတင်းတွေ ဖြန့်ခဲ့ပါတယ် လို့ပြောပြီး ခုတော့ မဖြန့်ပါဖူးလို့ပြောနေတာလဲ

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဦးဇင်းက ဇက်ကနဲ ထရပ်ပြီး

ဦးဇင်း ။ ဘာ ကျွဲကို သီလ ဖောက်တယ်လို့ပြောချင်တာလား ဒီမှာ ဒကာမ ဟို ရဲ သုံးယောက်တွေ့လား

တရားခွင်၏ ဘယ်ဘက်ဘေး မှာ ထိုင်နေသော ရဲ သုံးယောက် ကိုလက်ညှိုးထိုးပြလိုက်ခြင်းဖြစ်သည်။အားလုံးကလည်း ထိုရဲ သုံးယောက်ကို ဝိုင်းကြည့်ကြတော့ သူတို့ခမျာ မနေတတ်ကြရှာ။(ခွင့်လွှတ်ပါခင်ဗျား။မူရင်းအတိုင်းဖော်ပြမှ လိုရင်းရောက်မှာမို့ပါ။ မရှိသေ့စကားမို့လို့ ကြိုတင်တောင်းပန်ပါတယ်)

ဦးဇင်း ။ ဒီ ရဲသုံးယောက်က ဝိုင်းချုပ်ပြီးသူတို့ပြောသလို လက်မှတ်ထိုးပေးစမ်း ထိုး၊ မထိုးပေးရင် ကျွဲကို ဖင်ချမယ် ဆိုလို့ ကြောက်ပြီး ဟုတ်ပါတယ် ပြောရတာ။

အားလုံးကြက်သေသေ။ပြီးမှ တစ်ယောက်ပြီးတစ်ယောက် ရယ်လိုက်ကြတာ အတောမသတ်တော့။ တရားသူကြီးမရော ရှေ့နေမပါ ခေါင်းတွေ ကို ငုံ့လို့မျက်နှာတွေကို ရဲလို့။တရားရုံးတောင် ခေတ္တနားလိုက်ရလေသည်။

ကျွန်တော် တို့တရားရုံးမှာလည်း တဝါးဝါး တဟားဟား။ကျွန်တော်၊ ဇော်သက်ထွေး နှင့် သန့်စင်အောင် ကို စွဲ ထားသည့်အမှုက အီလက်ထရောနစ် အက်ဥပဒေ။အင်တာနက် အသုံးပြုမှု နှင့် ဆိုင်သည်။သည်တော့ အင်တာနက် နှင့် သက်ဆိုင်သည့် မေးခွန်းတွေချည်းမေးကြဖြေကြရ၏။ တစ်ခါ သန့်စင်အောင် နှင့် ကျွန်တော့ကိုဗီဒီယို အက်ဥပဒေနှင့် တရားစွဲဆိုထားသဖြင့်ဗီဒီယို အကြောင်းလည်း မေးကြဖြေကြရပြန်သည်။ ကျွန်တော်တို့အမှုတွဲ ထဲမှာ တင်မောင်အေး(ခေါ်)ကတုံး ကိုပါ ထည့်သွင်းထားသဖြင့် သူ့အဖြစ်ကလည်း ဟာသ မဟုတ်ပဲ ရီနေရသည်။ကတုံး က အူကြောင်ကြောင်၊

နိုင်ငံရေးလည်း နားမလည်။ စိတ်မဝင်စား။ သူက အားကစားဂျာနယ်မှ ဝန်ထမ်း။ မြစ်ဝကျွန်းပေါ်မှာ သွားရောက်လှူဒါန်းတော့ပါလာခဲ့သူပင်။သူ့ကိုဖမ်းတော့ ချောင်းသာမှာ။အမှန်က သူ့ကို ထောက်လှမ်းရေး က တော်တော် အထင်ကြီးထားတာ ဖြစ်သည်။ နေရာတိုင်း ကတုံး ဆိုသည့်နာမယ်က တော်တော် မွှေးနေခဲ့သည်ကိုး။အမှန်က ကျွန်တော် နှင့် မှားတာ။ သူက ဆံပင်နှင့်ဖြစ်သည်။ကတုံးနှင့်မဟုတ်။သို့သော် သူ့ ငယ်နံမယ်က ကတုံး။ဂျာနယ်လောက မှာ သူ့ကို ကတုံးလို့ ဘယ်သူမှ မသိ။ထောက်လှမ်း ရေး အစီရင်ခံစာထဲမှာက ကတုံးလာနေပြီ။ကတုံးဆီလှမ်းပြောလိုက်၊ကတုံး ကိုမေးပြီးမှ လုပ် စသော စကားတွေ ဒင်းကြမ်း။သည်တော့ သူတို့ ကတုံးကို အလို ရှိလာ၏။ ဇာဂနာ ကို ကတုံးလို့ သူတို့မထင်။ဖြစ်ချင်တော့ ကျွန်တော် တို့အဖွဲ့ထဲမှာ ကတုံးဆိုတာတစ်ယောက် ရှိနေမည်ဟု ထောက်လှမ်းရေးက တွက်ဆ ထားသည်။တင်မောင်အေး လို့တော့မသိ။ သန့်စင်အောင်ကိုမေးတော့လည်း မသိ။သန့်စင်အောင် နှင့် ကတုံးမဆုံတွေ့ဖူး။သည်အချိန်မှာ ကတုံး ကလည်း ချောင်းသာသို့ အလည်ထွက်သွားသည်။ကျွန်တော် တို့အဖွဲ့တွေ လှူနေတန်းနေသည့် ဓါတ်ပုံတွေကိုထောက်လှမ်းရေးက စစ်ကြည့်တော့ တစ်ယောက် ပျောက်နေသည်။သည်တစ်ယောက် က ကတုံးဖြစ်ရမည်။သတင်းပေးကလည်း တိတိကျကျ ပေးထားတာ ဆိုတော့ မမှား။ချောင်းသာ ထွက်သွားသူသည် ကတုံးဖြစ်နိုင်ချေရှိသည်။ သည်လို ဒွန်လ မိုးတွင်း ကြီးမှာ ချောင်းသာ ထွက် သွားတာ အကြောင်းရှိရမည် ဆိုပြီး ချောင်းသာ နယ်မြေခံ ထောက်လှမ်းရေး ကို အကြောင်းကြားသည်။နယ်ခံကလည်း အသည်းအသန် လိုက်စုံစမ်းစရာ မလို။သည်လိုအချိန် လူစိမ်းမလာ၊ဧည့်သည်မလာ၊ ကားဂိတ်သွားစုံစမ်းရုံနှင့် လူစိမ်း လေးငါးယောက် ရောက်နေမှန်းသိ၏။သို့သော် ဘယ်မှာမှန်း ဘယ်မှာတည်းနေမှန်း မသိ။သည်တော့ ထောက်လှမ်းရေး ငနဲ က လမ်းဆုံမှာထိုင်ပြီး လာသမျှ လူတွေကို နည်းနည်း ကျော်သွားသည်နှင့် "တတုံး ဟေ့ ကတုံး " ဟု

www.burmeseclassic.com

လိုက်ခေါ်သည်။တခြားလူတွေ အလှည့်တုန်းကတော့ မသိ။တင်မောင်အေးအလှည့် မှာတော့ 'ဖျာ' လို့ ထူးပြီးလှည့်ကြည့်တော့ ထောက်လှမ်းရေး က ကောက်ဖမ်းပြီး သူ့ကို ရန်ကုန် ပို့လိုက်ခြင်းပင်။

ဖြစ်ချင်တော့ သူ့ကို စစ်ရင်းဆေးရင်း ဘာအမှုမှ ဆင်မရ။နောက်ဆုံး သူ့အိတ်ထဲမှာ မှတ်ပုံတင် သုံးခု သွားတွေ့လေတော့သည်။တစ်ခုက နိုင်ငံသားကတ် အစစ်၊နောက်တစ်ခု က နိုင်ငံသားကတ် အတု။ကျန်တစ်ခုကတော့ ဆန္ဒခံယူပွဲတုန်းက ထုတ်ပေးထားသည့် ယာယီသက်သေခံကတ်။သည်မှာတင် တင်မောင်အေး ကို နိုင်ငံသား ကတ်ပြား အတု ကိုင်ဆောင်မှုဖြင့် ရုံးတင်တရားစွဲလာခြင်းဖြစ်သည်။ကျွန်တော်တို့က အစစ် ရှိရက်နဲ့ ဘာလို့ အတု ကိုင်ထားတာလဲ ဟုမေးတော့ လွှင့်ပစ်ရမှာ နှမြောလို့တဲ့ဗျား။

တော်တော် အူကြောင်ကြောင် နိုင်သော ကတုံးပါ။တရားသူကြီးက သူ့ကို မေးသည်။

တရားသူကြီး ။အဖေနံမယ်

ကတုံး ။ဆုံးသွားပြီ

တရားသူကြီး ။ဆုံးသွားပေမဲ့ နံမယ်တော့ ရှိရမှာပေါ့ကွ

ကတုံး ။ကျွန်တော် မမှတ်မိဖူး

တရားသူကြီး ,။ဟေ

တရားသူကြီးမှ မဟုတ် ကျွန်တော် တို့ပါ အံ့အားသင့်သွားကြ၏။နောင်မေးကြည့် တော့ ဟုတ်သည်။သူ့အဖေ နံမယ် သူတကယ်မသိ။သူ့အဖေ ကိုလည်း သူမသိ။မြင်လည်း မမြင်ဖူးချေ။ထားပါတော့။

တရားသူကြီး ။ ။မင်း လိပ်စာပြောကွာ

ကတုံး ။ ။ကျွန်တော့မှာ အိမ်မရှိဖူး

တရားသူကြီး ။ ။(နည်းနည်း စိတ်တိုလာပုံရ၏)ဒါဆို မင်းဘယ်မှာနေလဲ

ကတုံး ။ ။ဂျာနယ်တိုက်မှာ

တရားသူကြီး ။ ။အဲဒီ ဂျာနယ်တိုက်မှာ မနေခင်တုန်းကကောကွာ

ကတုံး ။ ။မဂ္ဂဇင်းတိုက်မှာ

တရားသူကြီး ။ ။(တော်တော် တင်းလာပုံရ၏)ဟာ ကဲ မင်းအမေ ဘယ်မှာနေသလဲ

ကတုံး ။ ။လမ်း နဲ့ အိမ်နံပါတ် မသိဖူး

တရားသူကြီး ။ ။အေး ရပ်ကွက်နဲ့ မြို့နယ် ပြော

ကတုံး ။ ။မင်္ဂလာဒုံမြို့နယ် မြောက်ဥက္ကလာပ

တရားသူကြီး ။ ။ဘာကွ

တရားသူကြီး ဝုန်း ကနဲထရပ်သည်ထိ စိတ်တိုသွားလေတော့၏။တိုလည်း တိုစရာ၊ မြောက်ဥက္ကလာပရော မင်္ဂလာဒုံ ကပါ မြို့နယ်တွေ ဖြစ်သည်။နောက်တော့မှ ကတုံးအကြောင်း ကို သိသွားသဖြင့် တရားသူကြီး စိတ်လျှော့သွားလေသည်။

သို့သော်လည်း ကျွန်တော့ကိုမေးမြန်းစဉ်မှာတော့ သည်တရားသူကြီး ထို တရားသူကြီး၏အဖြစ်က သနားစရာ။

တရားသူကြီး ။ ။ခင်ဗျား မိုးသီးဖွန် တို့ နဲ့ ချက်သလား

ကျွန်တော် ။ ။ဟုတ်ကဲ့ ချက်ပါတယ်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

တရားသူကြီး ။ ။ဘယ်မှာ ချက်တာလဲ

ကျွန်တော် ။ ။မီးဖိုထဲမှာပါ

တရားသူကြီး မျက်နှာ ရဲ သွားသည်။တော်တော် လည်း ဒေါပွ သွားပုံရ၏။

တရားသူကြီး ။ခင်ဗျားကို ကျွန်တော်က လူကြီးလူကောင်းလို စကားပြောနေတာ၊ ဒါ ပြက်လုံးထုတ်စရာမဟုတ်ဖူး

ကျွန်တော် ။(မျက်နှာသေလေးဖြင့်)ဗျာ ကျွန်တော် အမှန်ပြောတာပဲလေ

(အမှန်ကတော့ အင်တာနက် ဝေါဟာရ အရ Chat ချက် ဆိုသည်မှာ အင်တာနက်ထဲမှ စကားပြောခြင်းပင်။ထိုသို့ စကားပြောရာတွင် meebo မီးဖို ဟူသော web browser ခေါ် ကွန်ယက်ထဲဝင်ပြီးပြောရလေ့ရှိပါသည်။)ဒါကို တရားသူကြီးက မီးဖိုထဲချက်ပါတယ် ဆိုလို့ သူ့ကို နောက်သည် ထင်ပြီး စိတ်ဆိုးသွားခြင်းပင်။သူ စိတ်ဆိုးတာ နောက်တစ်ခု ကျန်သေး၏။

တရားသူကြီး ။ ။ခင်ဗျားမှာ အီးမေး ရှိလား

ကျွန်တော် ။ ။ရှိပါတယ်

တရားသူကြီး ။ ။ကျွန်တော့်ကိုပေးပါ

ကျွန်တော် ။ ။သူ့ရ ဆစ်စတီဝမ်း အက် ဂျီမေး

တရားသူကြီး ။ ။ခင်ဗျားကို ကျုပ်တောင်းတာ အီးမေး ဘာလို့ ဂျီမေး လာပေးနေတာလဲ

ဂွမကျဖူးလားဗျာ။ မနည်းရှင်းပြရသည်။နောက်တော့သူကလည်း ဝန်ခံရှာသည်။ ကျွန်တော်တို့ အမှုကို စစ်မည့်သာ စစ်နေရ၏။သူ့ခမျာ ကွန်ပြူတာတောင် မဖွင့်တတ်ရှာပါဖူးတဲ့။ ကိုင်း မခက်လား။ကွန်ပြူတာမဖွင့်တတ်သော တရားသူကြီးက ကျွန်တော့ကို အင်တာနက် ပုဒ်မ ဖြင့်ထောင်ဒဏ် ၅၉ နှစ် ချလိုက်သည့်အခါမှာတော့ ပို မရီရဖူးလားဗျာ။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

တစ်ထောင်မပြောင်း သူကောင်းမဖြစ်

မင်းကိုနိုင်တို့ ရှစ်ပူးတွေကို မအူပင်ထောင်သို့ပို့ပြီးနောက် ထောင်ဒဏ် ၆၅ နှစ်ချလိုက်၏။မအူပင်ထောင်ပို့စဉ်က တရားရုံး မထိမ့်မြင် ပြုမှုဖြင့် ထောင် ခြောက်လ ချပြီး ပို့လိုက်ခြင်းဖြစ်သည်။ခု ၆၅ နှစ် ချပြီးတော့ အင်းစိန်ထောင်ပြန်ရောက်လာသည်။ကျွန်တော် ရှိနေရာ အထူးဝင်းထဲသို့ရောက်လာသဖြင့် မေးကြည့်မိတော့မှ သူတို့ကို နယ်ထောင်တွေ ပို့ဖို့ ခေါ်လာတာဟု သိရသည်။ဒါဆိုအားလုံးကို ထောင်ပြောင်းတော့မည့် သဘော ၁ ရှိနေသည်။လူတွေကို ထောင်ချပြီးမှ အိမ်ကမိသားစုတွေကို ထပ်ပြီး ဒုက္ခပေးမည့်အစီအစဉ်ဖြစ်သည်။ကော့သောင်း လို ပူတာအိုလို ထောင်မျိုးတွေ ဆိုလျှင်ဖြင့် မိသားစုတွေလိုက်နိုင်ဖို့ရာ မမြင်။တော်တော် လူမဆန်သည့်လုပ်ရပ်ဖြစ်၏။

ထင်ထားသည့်အတိုင်းပင် နောက်တစ်နေ့မှာတော့ အားလုံးကို နယ်ထောင်အဝေးသို့ ပို့ပြစ်တော့သည်။ မင်းကိုနိုင်က ကျိုင်းတုံ၊ကိုကိုကြီးက မိုင်းဆတ်၊ဌေးကြွယ်က ဘူးသီးတောင်။ကိုင်းကောင်းကြသေးရဲ့လား။လက်ဝဲသုနွှရ အမတ်ကြီး သာဆိုလျှင်တော့ ရတုတွေ အပုဒ်တစ်သိန်းလောက်ထွက်လာပေလိမ့်မည်။အခုတော့ အဖုတွေ အလုံးတစ်သိန်းသာ ထွက်လာပေတော့မည်။ခြေကျင်းကြီးတွေခတ်ပြီး လှုမြင်ကွင်းမှာ တကယ့် ပီတိ

ရာဇဝင် လူဆိုးကြီးတွေနှယ် ရထား နှင့် ကားနှင့် သဘော် နှင့်တင်ခေါ်ကြသည် မဟုတ်လား။

သူများအကြောင်းသာ ပြောနေရ၊ကျွန်တော့်ကိုလည်း ည သန်းခေါင် တစ်ချက်တီး အိပ်ယာမှ လာပြီး နိုးသည်။အင်းစိန်ထောင် ထောင်ကျ ရုံးမှာ ခြေကျင်းခတ်ပြီးနောက် ထမင်းထုပ်တစ်ထုပ်နှင့် ရဲ လက်သို့ အပ်လိုက်တော့၏။ကျွန်တော် နှင့်အတူ GW အဖွဲ့မှ သီဟဝင်းတင် နှင့် အောင်စေဖြိုးတို့ပါ ပါသည်။လှုမြင်မှာ လှသိမှာ စိုးသည် ဟု ဆိုကာ မှောင်မှောင် မည်းမည်းကြီးထဲ ရန်ကုန် ဘူတာကြီးက ရထားတွဲပေါ် တင်ပေးလိုက်သည်။ရဲ အစောင့်အရှောက်တွေက မနည်းမနော၊ရှို့ရှိုးရဲက ၁၁ ယောက်၊ရဲထောက်လှမ်းရေးက နှစ်ယောက်၊ရထားရဲက နှစ်ယောက်၊အကျဉ်းဦးစီးဝန်ထမ်း က တစ်ယောက် စုစုပေါင်း ယူနီဖောင်းဝတ်၁၆ယောက်၊ကျွန်တော် တို့ခြေကျင်းဝတ် တွေက သုံးယောက်။လူသိမခံဖူး လို့သာပြော၏။ညောင်လေးပင် ရောက်ကထည်း က လူတွေ သိနေကြပြီ။ရေဗူးလာပေးသူ ကော်ဖီလာတိုက်သူ မုန့်လာကျွေးသူတွေ ရောက်လာကြတော့ ရဲတွေ နည်းနည်း လန့်သွားသည်။သတင်းဘယ်ကပေါက်တာပါလိမ့်။ သို့ဖြင့် ရထားတွဲ တံခါးတွေ ပိတ်ထားဖို့ ညွှန်ကြားလာလေသည်။ကျွန်တော် က အကျိုးသင့်အကြောင်းသင့် ရှင်းပြသည်။ဘူတာဝင်လျှင် ပိတ်ချင်ပိတ် လမ်းသွားတုန်းတော့ ပိတ်မထားသင့်ကြောင့် ပြောတော့ လက်ခံ၏။

သည်လိုနှင့် တောင်ငူရောက်တော့ အောင်စေဖြိုးဆင်းသွား၏။ကျွန်တော် နှင့် သီဟဝင်းတင် နှစ်ယောက်သာ ခရီးဆက်ခဲ့ရတော့သည်။ပျဉ်းမနားမှာ ရထားတံခါးတွေပိတ်ထားသဖြင့် ဇာဂနာ ရှေမောင်သူရ ရေ ဟူသော အော်သံတွေဖြင့် တံခါးကို တဒုံးဒုံး လာထုတော့ ရဲ တွေ မနေသာ၊ထ ဖွင့်ရတော့သည်။လားလား။ချန်ပီယံ တင်ညွှန့်။ရှစ်ဆဲ့ရှစ်အရေးတော်ပုံ အပြီး အဖမ်းခံရပြီး ကတည်း က ဘုန်းကြီး

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဝတ်သွားတာဖြစ်သည်။ခုဆို ဆယ့်ရှစ်ဝါ လောက်ရရောပေါ့။ဘုန်းကြီးဆိုတော့လည်း ရဲမျှားမတားသာ။သူယူလာသော စားစရာ ဝတ်စရာ ဆေးဝါးများ အားလုံးကို ကျွန်တော့လက်ထဲ အကုန်ထည့်ပေးသည်။ရဲထောက် လှမ်းရေး ကတော့မအောင့်နိုင်ပဲ ဦးဇင်းချန်ပီယံကိုမေး၏။

ထောက်လှမ်းရေး - ဘုန်းဘုန်း ဒီရထားနဲ့ ကိုဇာဂနာ ပါလာတာ ဘယ်လိုလုပ် သိလဲ

ဘုန်းကြီး - အောင်မာကွာ ဘာဆန်းလဲ DVB ကတောက်လျှောက်လွှင့်နေ တဲ့ဟာ

ကဲကောင်းရောဘာတတ်နိုင်သေးသနည်း။ရဲတွေခုမှသဘောပေါက်သွားတော့သည်။ဒါသည်ပင်ခပ်ကောင်းကောင်း။ သူတို့ တံခါးမပိတ်တော့ချေ။အားလုံး သိနေမှ ဘာထူးတော့ မှာလဲ။

ကျွန်တော် နှင့် သီဟဝင်းတင်လည်း စာအုပ်အကြောင်း ရုပ်ရှင်အကြောင်း တွေလျှောက်ပြောရင်း အချိန်တွေ ဖြုန်းလာကြ၏။မန္တလေး ဘူတာ ဝင်သည်နှင့် ထူးထူး ဆန်းဆန်းတွေတွေ့လာရသည်။လက်နက်ကိုင် ရဲတွေ အမြောက်အများ။ဝေါ်ကီတော်ကီ သမားတွေလည်း အများအပြား။ကားတွေရော ဆိုင်ကယ်တွေရော။မီးနီ မီးပြာ တပ်ထား သည့်လမ်းကြောင်းကားတွေရော။ဝိုင်းအုံကြည့်နေသူတွေကလည်းမနည်း။ဇာတ်ရည်လည် တော့မှ ကျွန်တော် တို့ကို လာစောင့်နေမှန်းသိရသည်။မြတ်ချာဖျား မန္တလေးကတော့ ဘာလုပ်လုပ် ကြီးအောင်လုပ်သည့် အစဉ်အလာကိုလက်ကိုင်ထားဆဲပါလား။ မည်သို့ဆိုစေ ကျွန်တော်တို့ နှစ်ယောက်သား အိုးဘိုထောင်ကို အစောင့်အကြပ်ပေါင်းများ စွာ ခြံရံလျက် ကြွမြန်းရပေ တော့သတည်း။

[illegible]

[illegible]

ခုတော့ ကိုယ်တစ်ယောက်တည်းပေါ့။ရထားတစ်တွဲလုံးမှာ ကျွန်တော် နှင့် ရဲတွေပဲ ရှိ၏။သီဟဝင်းတင်က ညောင်ဦးထောင် ရွှေ့ရမှာမို့ မန္တလေးမှာ ကျန်ခဲ့သည်။ ကျွန်တော် တစ်ယောက်တည်းသာ မြစ်ကြီးနားသို့ချီတက်လာရခြင်းပင်။အကျိုးပေးကောင်း သည်ဟု ဆိုရပေမည်။ကျွန်တော် မြစ်ကြီးနားသို့ သွားမည် ကြံတိုင်း ခရီးစဉ် ပျက်ခဲ့ သည်ချည်းသာ။ ကျောင်းသားဘဝ က သူငယ်ချင်းနှင့်အလည်လိုက်ရန် စီစဉ်ခဲ့ပြီးမှ သူ့ရည်းစား လင်နောက်လိုက်သွားသဖြင့် တစ်ခါ ပျက်ခဲ့ရဖူးပြီ။အငြိမ့်ကရန် စီစဉ်ပြီးကာမှ ပွဲပျက် သွားသဖြင့် မရောက်ဖြစ်ခဲ့။ခုတော့ ဆိုက်ဆိုက်မြိုက်မြိုက်ကြီး ရောက်ရပေဦးအံ့။ မြစ်ကြီးနားထောင်။

ဒီဇင်ဘာခြောက်ရက်နေ့ညဖက်ညဖက်ခြောက်နာရီလောက်ထောင် ကိုရောက် တော့ တစ်ထောင်လုံးမည်းမည်းရယ်မှောင်။မှုန်မွှားမွှားမီးရောင်အောက်မှာထောင်ကြီး တစ်ခုလုံးကြည့်ရသည်မှာ သိမ်ချိုင်းနှင့်သာတူတော့၏။ဝန်ထမ်းတွေခေါ်ရာ နောက်လိုက်ခဲ့ ပြန်တော့ တိုက်ခန်းတွဲလေးတစ်ခုရောက်ခဲ့ရပြန်သည်။အခန်းထဲမှာ ဦးဇင်းနှစ်ပါးနှင့် လူတစ်ယောက်။ကျွန်တော်နှင့်ပါရောပေါင်းလျှင် လူ ၄ ယောက်။ဘယ်လိုဇိဝ်ရပ့်။ ပိုဆိုး သည်က ထောင်ပိတ်ချိန်ကျော်သွားလို့ ခြေကျင်းကို နက်ဖြန်မနက်မှ ဖြုတ်ပေးမည် ဟု ဆို၏။ရန်ကုန်ကနေ သည်အထိ နှစ်ရက် နှစ်ညလုံးလုံး ခြေကျင်းကြီး နှင့်လာခဲ့ရသဖြင့်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ကျွန်တော့ ခြေထောက်တွေ ယောင်ကိုင်းနေပြီ။သို့သော်လည်း မတတ်သာ။ခြေကျင်းနှင့်ပင် လှဲအိပ်ရပေတော့မည်။

တိုက်ဆိုင်သည်ဟုပြောနိုင်သည်။ ကျွန်တော့ခြေကျင်းက ထက်ထက်မိုးဦးခြေကျင်း။ ထောင်တွေမှာ သံခြေကျင်းတွေသံချေးတက်နေသဖြင့် အလှူခံရာ မို့မို့မြင့်အောင်နှင့် ထက်ထက်မိုးဦးတို့က ခြေကျင်းတွေလှူကြသည်တဲ့၊ ခုတော့ ကျွန်တော်တို့ကိုထောင်ပြောင်းရာမှာ သည်ခြေကျင်းအသစ်တွေအသုံးဝင်သွားလေပြီ။ အသစ်ဆိုတော့လည်း နည်းနည်းကျပ်သည်ပေါ့။

ကျွန်တော် ရောက်နေသည်က အခန်း နံပါတ်(၄)။သည်တိုက်မှာ အခန်း(၅)ခန်း ရှိသည်။အခန်း(၁)မှာတော့ ရှစ်ပူးအဖွဲ့က လှမျိုးနောင်၊ သုံးရောင်ခြယ်က မြတ်စံ နှင့် ကိုသိန်းအေး(နဂါးနီ)။ကိုသိန်းအေး၏အဖြစ်ကတော့ တော်တော် တိုက်ဆိုင်လွန်းသည်။ ၁၉၈၉ခုနှစ်တုန်းက သူတို့နဂါးနီခြံမှာ ဧည့်သည်လက်ခံခဲ့မှုဖြင့်ထောင်ချခံခဲ့ရသည်။ ဧည့်သည်ကားတခြားလူမဟုတ်။ဗကပ ကိုသက်ခိုင်။ခုတစ်ခါ ဒီငြိမ်းလင်း ကိုလက်ခံထားမှုနှင့်ထောင် နှစ်နှစ်ကျလာခဲ့ပြန်ခြင်းဖြစ်၏။

အခန်းနံပါတ်(၂)မှာကစစ်တပ်ကနေ သေဒဏ်ကျလာသည့် ရဲဘော်လေး သုံးယောက်။သူတို့ဇာတ်လမ်းကတစ်ယောက်တစ်မျိုးဆန်းလှသည်။မောင်မောင်သန်းဆို သည့်ချာတိတ်က ၁၈ နှစ်မပြည့်ခင်တပ်ထဲရောက်တာဖြစ်သည်။တပ်ထဲရောက်တာ တစ်နှစ်မကြာသေး။ရန်ကုန် မန္တလေး ရထားလမ်းဘေးမှာ တာဝန်ကျသည်။စစ်မတိုက်ဖူး၊ ရှေ့တန်းမလိုက်ဖူးသေး။ရထားလမ်းဘေးမှာသုံးလလောက်ကြာတော့ပြင်းလာ၏။တစ်ခါ အရာခံ ဗိုလ်၏ ဗိုလ်ကျတာ ခံရပါများတော့ ပြေးချင် လာသည်။တစ်ည သူတို့သူငယ်ချင်း သုံးယောက် အရက်စုသောက်နေတုန်း အရာခံဗိုလ် ရောက်လာပြီး အသားလွတ် ဆဲဆို

ပါးနားရိုက်တော့မခံမရပ်နိုင်ဖြစ်ပြီး လက်တုန့်ပြန်ရာမှ ခါးနှင့်ခုတ်သတ်မိသွားသည်။ဒါကို တပ်ကြပ်က မြင်သွားသဖြင့် တပ်ကြပ်ကိုပါ နှုတ်ပိတ် လိုက်ရတော့သည်။သို့ဖြင့် သူတို့ သူငယ်ချင်း သုံးဦးသေနပ်တွေ လက်ပစ်ဗုံးတွေ လောင်ချာ တွေ ယူပြီးပြေးကြလေတော့၏။ ဒါသည် တပ်တွင်းပုန်ကန်မှုဖြစ်သည်။သည်တော့ တပ်ရင်း တစ်ရင်းလုံး တောနင်းရှာကြရ တော့၏။မောင်မောင်သန်းတို့ကလည်း နယ်မြေ မကျွမ်း။သို့ဖြင့် ပဲခူးရိုးမတောခြေ အစပ်သို့ ရောက်ခဲ့ရတော့၏။ သည်မှာတင်နောက်က လိုက်လာသော တပ်က ဝိုင်းမိသွားတော့၏။ သူတို့ သူငယ်ချင်း သုံးယောက်လက်ထဲမှာ လက်နက်အပြည့်အစုံပါတော့ ပြန်ခုခံရင်း တပ်ရင်းမှ ရဲဘော်တွေလည်း ကျသွားသူငယ်ချင်း နှစ်ယောက်လည်းသေ၊မောင်မောင်သန်း ကိုသာ အရှင်ဖမ်းမိသည်။သို့ဖြင့်သေဒဏ်ပေး ခြင်းခံခဲ့ရရှာတော့၏။သူ့မိဘတွေကတော့ မသိကြ။

ကျော်မြင့်၏ ဇာတ်လမ်း ကလည်း ဆန်းသည်။သူတို့တပ်က တိုက်ခိုက်ရေးတပ် မဟုတ်။သည်တော့ တပ်ရေးဗိုလ်ကြီး က အကြံအဖန်လုပ်သည်။တပ်အခြေစိုက်ရာ နေရာ မှာ မြေပေါသည်။ယခင်က သည်နေရာတွေမှာ ဘိန်းစိုက်ခင်းတွေဖြစ်၏။ထို့ကြောင့် ကျော်မြင့် နှင့် တပ်ကြပ်ကြီးတစ်ယောက်ကို တာဝန်ပေးပြီး ရွာသားတွေကို ပေါ်တာ ဆွဲကာ ဘိန်းစိုက်ကြတော့၏။ တပ်ရင်းကလည်းမသိ၊မြောက်ပိုင်းတိုင်းစစ်ဌာနချုပ် ကလည်းမသိ။ သည်တော့ ဘိန်းစိမ်းရလျှင် ကျော်မြင့်က လည်လည်ဝယ်ဝယ်ရှိလို့ မိုးညှင်း ထိဆင်းပြီး ဘိန်းရောင်းသည်။ရသည့်ငွေကို တပ်ကြပ်ဆီအကုန်အပ်ရသည်။တပ်ကြပ်က တပ်ရေး ဗိုလ်ကြီးဆီအပ်၊ပြီးမှ ရဲဘော်တွေကို ဝေစု ခွဲပေးသည်။အစပိုင်းတော့ ဟုတ်တုတ် တုတ်။နောက်ပိုင်းတော့ တပ်ကြပ်လုလည်ကျလာသည်။များလာတော့ သည်းညည်းမခံနိုင် တော့သော ကျော်မြင့်က ပြဿနာရှာရာမှ လက်လွန်ပြီး တပ်ကြပ် လင်မယားနှစ်ယောက် လုံးကို သတ်မိလိုက်တော့သည်။

www.burmeseclassic.com

သူ့ကို စစ်ခုံရုံးမှာ တရားစစ်ဆေးလျှင် ဘိန်းစိုက်လို့ရောင်းရငွေ ဝေစုမတည့်ရာက ပြဿနာ စဖြစ်သည် ဆိုတာကို မပြောဖို့ သာမာန် ရန်ဖြစ်ရာက လက်လွန်သွားကြောင်းသာ ပြောဖို့ ထိုသို့ပြောလျှင် ဆယ်နှစ်လောက် ထောင်ဒဏ်ပေးပြီး အယူခံနှင့်လွှတ်ပေးမည်၊မလွှတ်ခင်စပ်ကြား စားရေးသောက်ရေးအကုန်တာဝန်ယူမည်ဟု တပ်ရေးဗိုလ်ကြီးကလာညှိတော့ သဘောတူလိုက်၏။သို့သော်ကျော်မြင့်သေဒဏ် ကျသွားသည်။သူ့တပ်ကဘာစားစရာမှ လာမပို့၊ကျော်မြင့်တော်တော် စိတ်နာသွားတော့၏။

ကျော်လင်းဆိုသည့်ရဲဘော်လေး ကလည်း တစ်ဘာသာ။သူက တပ်သားသစ်စုဆောင်းပေးရသော ပွဲစား။တပ်သားသစ်တစ်ယောက် ရှာပေးနိုင်လျှင် လေးသောင်းရ၏။သည်တော့ ရွာတွေမှာ အရွယ်ကောင်း လူငယ်တွေ လိုက်ရှာ စုဆောင်းရ၏။ရသောလေးသောင်းကို သူ့ဗိုလ်ကြီးနှင့်ခွဲဝေယူရသည်။ဝင်ငွေလေးကောင်းတော့ ရွာထဲမှာကောင်မလေးတစ်ယောက်နှင့် ရည်းစားဖြစ်ခဲ့သည်။ရွာခံတွေ နှင့်ပြဿနာဖြစ်တော့ကောင်မလေးကို ဆွဲခေါ်ရင်း ဓါးတစ်လက်နှင့် အစွမ်းပြလိုက်တာ သူ့ရည်းစား သူ ခုတ်မိပြီး
၁ သေသွားပါလေရော။သူ တပ်သားသစ် လိုက်ရှာတာကိုပေါ်မှာစိုးတော့ တပ်ထဲမှာပဲအကျဉ်းနည်းနှင့် စစ်ဆေးပြီး သူ့ကိုသေဒဏ်ချလိုက်တာဖြစ်၏။

အခန်း(၃)မှာက NLD မှ ဦးစိုးကြွယ်၊ဦးအောင်မြင့်(သာကေတ)၊ဦးတင်ဝင်း(တောင်ဒဂုံ)နှင့်ဇင်မင်းထွန်းတို့ဖြစ်သည်။သူတို့ကတော့ ရွှေဝါရောင်တော်လှန်ရေးမှာပါဝင်ခဲ့မှုကြောင့်ဖြစ်သည်။ ကျွန်တော့အခန်းထဲက ဦးဇင်းပဏ္ဍိတ ကတော့ သာသနာ့သိပ္ပံကျောင်းက ဖြစ်သည်။ရွှေဝါရောင်ကြောင့်ဖမ်းခံ့လာရခြင်းပင်။ဦးဇင်းစန္ဒိမာကတော့အာဂန္တုဖြစ်၏။လူထွက်ရန်ရွှေတိဂုံဘုရားသို့အသွား NLD ရုံးချုပ်မှာကြာဆံဟင်းခါးအလှူပေးနေသဖြင့် ဝင်သောက်မိသည်။အမှန်ကတော့ ဒေါ်အောင်ဆန်းစုကြည် မွေးနေ့

အတွက် အလှူလုပ်နေတာဖြစ်၏။ပြီးတော့ ဒေါ်အောင်ဆန်းစုကြည် လွတ်မြောက်ပါစေကြောင်းငှက်ကလေးများလွှတ်ကာ ဆုတောင်းကြသည်။NLD ရုံးချုပ်က အထွက်မှာအဖမ်းခံလာရခြင်းပင်။

သီဟသက်ဇင်ကတော့ ဘိုကလေး ကဖြစ်သည်။ကျွန်တော်နှင့် ၅ဆောင်တိုက်(ဝင်ဒါမီယာ)မှာ ဆုံခဲ့သော မြစ်ဝကျွန်းပေါ်လူငယ်များ အဖွဲ့ကဖြစ်၏။သူ့ကံကလည်းဆိုးလှသည်။အင်းစိန်ထောင်မှာ သူ့ကိုသူ့မိန်းမ က ထောင်ဝင်စာ လာတွေ့နေတုန်း နာဂစ်မုန်တိုင်း တိုက်၏။မုန်တိုင်း ထဲမှာ သူ့မိဖနှစ်ပါးနှင့် သူ့သားလေးတို့ အသက် ဆုံးရှုံးခဲ့ရသည်။သူရော သူ့ဇနီးသည်ပါ ရှူမတတ်။

အခန်း(၅)မှာက လေဘာကိုမြင့်စိုး၊တွံတေးက ဦးစံဖော် နှင့် လှည်းတန်းက အောင်ကျော် ၊စိုးမြင့်တို့ဖြစ်ကြသည်။လေဘာကိုမြင့်စိုး ကတော့ ၂၀၀၇ကတည်း က ကျွန်တော် နှင့် စစ်ခွေးတိုက်မှာ ဆုံခဲ့သူဖြစ်၏။သူကတစ်ကိုယ်တော်၊ ယခင်ကလည်း သာယာဝတီထောင်မှာ တော်တော်ကြာခဲ့သူ။အခုလည်း တောလမ်းကနေ မဲဆောက်ကို ခေါက်တုန့်ခေါက်ပြန်သွားရင်း အလုပ်သမား အရေး အတွက်လှုပ်ရှားနေသူဖြစ်သည်။အချင်းချင်း သစ္စာဖောက်မှုကြောင့်လှည်းတန်းမှာ အဖမ်းခံရပြီးထောင်ဒဏ် အနှစ် ၂၀ ကျလာသူပင်။

အောင်ကျော် နှင့်စိုးမြင့်ကတော့ ရွှေဝါရောင်မှာ အားပေးမှု နှင့်ပါလာ သူတွေဖြစ်၏။ဦးစံဖော် ကတော့ ဒေါ်အောင်ဆန်းစုကြည် မွေးနေ့မှာ ဖမ်းခံလာရသူ NLDပါတီဝင်ဖြစ်သည်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဒါ့သည့်ပင် ကျွန်တော် တို့တိုက်ထဲက လူအကုန်ဖြစ်၏။အခန်းတစ်ခန်း၏အကျယ်ကရှစ်ပေ ပတ်လည် ဖြစ်ရာ လူ လေးယောက် အခန်းတစ်ခန်းဆိုတော့ တော်တော် ကျပ်၏။အထူးသဖြင့်အိမ်သာတက်ရတာ တော်တော် ခက်သည်။ထောင်ပိုင်ကတော့ လူအပြောင်းအရွှေ့ကာလမို့ခေတ္တသည်းညည်းခံပေးပါရန်လာပြောလေသည်။ဟုတ်တော့ လည်းဟုတ်သား။တစ်ပတ်ခန့်အကြာမှာလေဘာကိုမြင့်စိုး၊ဦးစံဖော်၊အောင်ကျော်၊စိုးမြင့်နှင့် ဦးဇင်းပဏ္ဍိတ တို့ကို ပူတာအိုထောင်သို့ရွှေ့လိုက်လေတော့သည်။

သို့ဖြင့်အခန်းတွေ ပြန်ပြောင်းကြရာမှာတော့အခန်း(၁)မှာ လှမျိုးနောင်၊မြတ်စံနှင့် ကိုသိန်းအေး။အခန်း(၂)မှာ သေဒင်္ဂ သုံးယောက်၊အခန်း(၃)မှာ ဦးစိုးကြွယ် ဦးအောင်မြင့်နှင့်မျိုးမင်းထွန်း၊အခန်း(၄)မှာ သီဟသက်ဇင်၊ဦးဇင်းစန္ဒိမာနှင့်ကျွန်တော်၊အခန်း(၅)မှာ ဦးတင်ဝင်း နှင့် မန္တလေးမှထပ်ရောက်လာသော ဦးဇင်းပေါက်စီ(ခေါ်)ဦးဇင်းဂန္ဓသာရ တို့ဖြစ်၏။မြစ်ကြီးနားထောင်မှာက တိုက်ခန်းတွဲ သုံးခန်းရှိသည်။

အရှေ့ဖက်တိုက်ခန်းတွဲနှစ်တွဲမှာ က အခန်းနှစ်ဆယ်ရှိ၏။ကျွန်တော် တို့အနောက်ဖက် တိုက်ခန်းတွဲမှာက ငါးခန်းဖြစ်သည်။အရှေ့ဖက်တိုက်ခန်းတွဲမှာက မန္တလေးကဒေါက်တာ ဇော်မြင့်မောင်၊NLD (ရန်ကုန်)က ဦးကြည်လင်း NLD (မြစ်ကြီးနား)ကဦးနေဝင်း NLD(မိုးညှင်း)က ဦးဖေစိန်၊ ဦးကျော်မောင်၊ နှင့် ကိုမျိုးအောင်သန့်တို့ရှိကြသည်။ကုန်သွယ်ရေးဝန်ကြီးဟောင်းဦးထွန်းကြည်၏တပည့် ဗိုလ်ကြီးဟောင်းတင်မောင်ဆွေ (ခေါ်)ဦးဇင်းမွသာမိ နှင့် ထောက်လှမ်းရေးဟောင်းများ အကောက်ခွန်ဟောင်းများလည်း ရှိနေကြ၏။

မြစ်ကြီးနားထောင် အုပ်စုမှာက ဗန်းမော်ထောင်၊ပူတာအိုထောင်တို့ရှိသည်။ပြီးတော့ ရဲဘက်စခန်းတွေလည်းရှိ၏။သည်ထောင်အုပ်စုမှာ ညွှန်ကြားရေးမှူး တစ်ယောက်ထားထားသည်။တပ်ကလာသူဖြစ်၏။သူရုံးစိုက်တာက မြစ်ကြီးနားထောင်ဖြစ်နေသောကြောင့် ထောင်ပိုင်တွေမှာ ဘာလုပ်ပိုင်ခွင့်မှမရှိ။ ဗန်းမော်တို့ ပူတာအိုတို့က သည် ညွှန်မှူး၏လက်အောက်မှာ ဖြစ်သော်လည်း အလှမ်းဝေးသဖြင့် အာဏာအားလုံး ထောင်ပိုင်တွေလက်ထဲမှာ ရှိနေသည်။သည်တော့ လွတ်လပ်မှုခြင်းက ကွာခြားလွန်းလှ၏။ဗန်းမော်ထောင် ပူတာအိုထောင်မှာ TV ကြည့်ရသော်လည်း ကျွန်တော်တို့ ကြည့်ခွင့်မရ။ဗန်းမော်ထောင် ပူတာအိုထောင်မှာ ထောင်ဝင်စာတွေ့ရတာ အတားအဆီး အကာအရံမရှိလွတ်လပ်သော်လည်း မြစ်ကြီးနားထောင်မှာသံဆန်ကာအထပ်ထပ်ကာပြီး ထောက်လှမ်းရေးတွေ မှတ်စုလိုက်ရေးနေသဖြင့် မလွတ်လပ်။

ထောင်ဆိုသည်က လွတ်လပ်မှုမှန်သမျှ ရိုက်ချိုးခံထားရသည့်နေရာ။သို့သော် ကောက်ကောက် ထဲမှ ကိုင်းကိုင်း အမှောင်ထဲမှ အလင်းတစ်ပွင့် နည်းနည်းလေးလွတ်လွတ်လပ်လပ်နေရတာကိုပင် မဟာကံထူးရှင် ဟု အောက်မေ့နေကြရသည်သာ။

သံဆန်ကာတွေကြားက ကျလာသော လရောင်ကို ကြည့်ပြီးအတွေး တွေဆန့်မိနေသည်။ထောင်ထဲရောက်တိုင်း 'လ' နှင့်ဖူးစာမဆုံ။ 'လ'ကိုမတွေ့ရ။ လရောင်အောက်ရောက်နေသော်လည်း ဘယ်တော့မှ 'လ' ကို မြင်ခွင့်မကြုံ။ဒါ့သည့်ပင် ထောင်ဖြစ်၏။လရောင် ကိုကြည့်ရင်း ကဗျာတစ်စ ထွက်ကျလာတော့သည်။

နဖူးလဲ ပြားလို့သာ တော်တော့တယ်

အားနေတဲ့လက် က လာလာ တင်တာကိုး

မမြင်ရတဲ့လ

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

စိတ်မှန်းနဲ့သာ သာ နိုင်းနေရတယ်

ဖဲ့ဝါ မြစ်ကြီးနား။

မရှုတ်သူ့ကွခနေ့ရက်များ

ဒီနေရာမှာ

သစ်သားအိမ် ခြောက်လုံး

တိုက်ပုလေး သုံးလုံးရှိတယ်။

ဘယ်မှာမှ ပြတင်းပေါက် မပါဖူး

လေကောင်းလေသန့်လိုချင်တဲ့တိန်ရှောင်ဖိန်

သေလို့ရပါတယ်။

မမြင်မကြားမသိမစား

ကန့်သတ်မဲ့အတွေးတွေသွားနေလိုက်တာ

ကမ္ဘာပြားတဲ့တောမတ်ဖရီးမင်း

သေလို့ရပါတယ်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဒါပမဲ့

ဒီနေရာမှာ

ဆရာနတ်မျိုးရဲ့

ပြတင်းပေါက်နားက ကျော်စွာတွေ

အများကြီးရှိနေလေရဲ့။

အကျဉ်းထဲအကျပ်ထဲဆိုတော့လူတွေက တိရိစ္ဆာန်ရုံထဲက ကျားတွေလိုဖြစ်နေ၏။ ထစ်ကနဲဆိုဒေါသကထွက်ပြီးသား။နည်းနည်းလေးမှ သည်းညည်းမခံချင်ကြ။ချော့မော့ပြောလည်းမရ။ခြိမ်းခြောက်ပြောလည်းမရ။သည်တော့ လွှတ်ပေးထားလိုက်ရတော့တာတွေများလာသည်။

ဦးစိုးကြွယ် နှင့် ဦးအောင်မြင့် ကတစ်ဖက်၊ဦးတင်ဝင်း ကတစ်ဖက်ဖြစ်နေသည်။ NLD ချင်းတူတူ တစ်ယောက်နှင့်တစ်ယောက်ရှိုင်းပင်းကြဖို့ အခက်အခဲထဲမှာ လက်တွဲကြဖို့တရားဟောတော့လည်း ပျံလွန်တော်သာမူသွားပေလိမ့်မည်။တစ်ယောက်နှင့်တစ်ယောက် စောင်နေကြသည်။ ဦးတင်ဝင်းကို ဟိုဖက်တိုက် ရွှေ့လိုက်ပြန်တော့ ဦးအောင်မြင့် နှင့် ဦးစိုးကြွယ် မတည့်ကြတော့ပြန်။

တစ်ခါ ကိုသိန်းအေး ကသောင်းကျန်းပြန်သည်။သူ့မှာက စိတ်ရောဂါ အခံရှိတော့ ထမင်း ဟင်းလာဝေပေးသော လူငယ်လေး ကို ကြည့်မရဟု ဆိုကာ ခြေထောက်နှင့်ဆောင့်ကန်ပြန်တော့ ပြဿနာကတက်ပြန်၏။

တစ်ခါ သီဟသက်ဇင် အိမ်ကထောင်ဝင်စာ လာတော့ သူ့ကို သူ့အဒေါ်နှင့်ပေးမတွေ့ သဖြင့် အားလုံးပေါက်ကွဲ ကြတော့သည်။အင်းစိန်ထောင်မှာတုန်းက တွေ့

ခွင့်ပေးခဲ့ပြီး ခုမှ တွေ့ခွင့် မပေးတာ ဘာသဘောလဲဟု ဆိုပြီး ဝိုန်းကြလေတော့၏။ကိုမြတ်စံကလည်း ထောင်သဘာဆိုတော့ အကျဉ်းသားလက်စွဲ ဥပဒေ တွေဘာတွေကိုင်ပြီးထောင်ပိုင်ကို အရေးဆိုသည်။ ကျွန်တော် ကတော့ ပျော့ပျော့ပြောင်းပြောင်းပဲ ဆွေးနွေးကြည့်၏။သီဟသက်ဇင် ၏ တစ်မိသားစုလုံးသည် နာဂစ်ထဲမှာ ကွယ်လွန်ခဲ့ကြပြီ။ တစ်ခါ တစ်အိမ်လုံးလုံး မုန်တိုင်းထဲ ပါသွားသဖြင့် သန်းခေါင်စာရင်းလည်း ရှိတော့မှာမဟုတ်ချေ။လူမှုရေးအရ ထောက်ရှုသောအားဖြင့် ခွင့်ပြုပေးသင့်ကြောင်း ကျွန်တော်ရေရေလည်လည် ရှင်းပြပါသည်။

ကျွန်တော် နှင့် ကိုမြတ်စံကအပူ နှင့်အအေး တစ်လှည့်စီ ကြိုးပမ်းနေချိန်မှာ ဆရာလေး သီဟသက်ဇင်ကတော့ ရေကန်ဘောင်မှာ သီချင်းများတောင်ဆိုလို့။ ကာယကံရှင်က နည်းနည်းလေးမှ မလှုပ်တော့လည်း ကျွန်တော်တို့ ကြိုးပမ်းသမျှ အရာမထင်ပါတော့ချေ။ဒုံရင်း က ဒုံရင်း အတိုင်း ပြန်ဖြစ်သွားပါတော့၏။

သည်မြစ်ကြီးနားထောင်ထဲမှာကဆရာဇော်သည်ဝါအရင့်ဆုံး။ထောင်ထဲနေရသည့်နှစ်က ၁၉နှစ်နား ကပ်လာပြီ။၁၉၉၀ မှာ ဆရာဇော်က အမရပူရ မြို့နယ် အမတ်။ ရွေးကောက်ပွဲအပြီး အားလုံး ကိုဖမ်းလိုက်တော့ အင်းစိန်ထောင်ရောက်ခဲ့ရသည်။ ထောင်ထဲကနေ ကုလသမဂ္ဂ ကို စာပို့မှုဖြင့် ထောင်ဒဏ် အနှစ် နှစ်ဆယ် ထပ်ချခံရကာ သည်မြစ်ကြီးနားထောင်သို့ရွှေ့ခံလာရသူဖြစ်၏။ဆရာဇော် က ထောင်အာဏာပိုင်တွေနှင့် ဆက်ဆံရေးကောင်းသဖြင့် ပြဿနာတော်တော် များများ ကိုဖြေရှင်းပေးနိုင်သည်။ကျွန်တော်တို့ကလည်း ဆရာဇော့် စကားဆိုနားထောင်ပါသည်။ဖေဖော်ဝါရီမှာ နိုင်ငံတော် လာတော့ ဦးနေဝင်းတို့ရော ဆရာဇော်ပါလွတ်သွားသည်။သည်တော့နေရင်းထိုင်ရင်း ကျွန်တော်ရာထူးတက်သွားတော့၏။ဘာကိစ္စပေါ်ပေါ် ကျွန်တော့်ကိုလူကြီး အရာထားပြီး

www.burmeseclassic.com

ပြောကြတိုင်ကြသည်။ ကျွန်တော်က ဒါကို အခွင့်အရေးတစ်ရပ်လို အသုံးချကာ ထောင်ထဲသို့ရေဒီယို သွင်းဖို့ ကြိုးစားရတော့၏။တကယ်တော့ ဒါသည် အန္တရယ် ကြီး ဖြစ်သည်။ ထောင်ထဲမှာ ရေဒီယို ဖမ်းမိခဲ့လျှင် မီးနိုးကြွက်လျှောက် အကုန် ပြဿနာ တက်မည်။ သည် ရေဒီယိုကို ထောင်၏ တစ်ခုထည်းသော ဂိတ်တံခါးမှသာ သွင်းလို့ရမည်။ဒါဆိုတံခါးတာဝန်ကျသူတွေ သေသေချာချာ မစစ်ဆေးလို့ ပေါ့လျော့လို့ ဟုဆိုပြီး ပြစ်ဒဏ်ကျခံရနိုင်သည်။အနည်းဆုံးထောင်တစ်နှစ်။တစ်ခါ တိုက်ဝန်းထဲတွင်ရေဒီယိုမိခဲ့လျှင် တိုက်ဝန်းတာဝန်ကျ ဝန်ထမ်း နှစ်ယောက်လုံး သေချာပေါက် ထောင်ကျဦးမည်။ သည်တော့ တော်ရုံစိတ်ဖြင့်ထောင်ထဲ ရေဒီယို သွင်းဖို့မလွယ်။ဘယ်ဝန်ထမ်း မှ စွန့်စားချင်မည် မဟုတ်ချေ။ကံကောင်းချင်တော့ ထောင်မှာ ခေတ်စားနေသည့် လက်နှိပ်မီးရေဒီယိုလေးတွေရှိနေသည်။တရုတ်ကလုပ်တာဖြစ်၏။တစ်ခုကို သုံးထောင်၊သုံးထောင့်ငါးရာလောက်ပေးရသည်။ဝန်ထမ်းအားလုံးဖက်ရှင်တစ်ခုလို ကိုင်ကြသည်။သို့သော် သည်လက်နှိပ်မီး ရေဒီယို က FM တစ်ခုသာ ဖမ်းနားထောင်လို့ရသည်။မြစ်ကြီးနားဆိုတော့ ပတ္တမြားရေဒီယိုလိုင်းတစ်ခုကလွဲပြီး ဘာမှ နားထောင်လို့မရ။ ကျွန်တော်တို့ နားထောင်ချင်တာက BBC,VOA,DVB,RFA ။

သို့သော် သည် လက်နှိပ်မီးရေဒီယို ကိုခုတုံးလုပ်ရပေမည်။တံခါးတာဝန်ကျ ဝန်ထမ်းနှစ်ယောက်ထဲက ဖြစ်နိုင်ချေ ရှိသူကို အကဲခတ်ရ၏။တခြားဝန်ထမ်းတွေဆိုလျှင် သည် ဂိတ်တံခါးကြီး ကိုဖြတ်ပြီး သယ်လာဖို့ မဖြစ်နိုင်။နောက်ပြဿနာ တစ်ခုက ရှာဖွေရေး။ မနက်ထောင်မဖွင့်ခင် ငါးနာရီ ငါးနာရီခွဲလောက်မှာ တလာစီ လေ့ရှိ၏။တလာစီ ဟူသော ဝေါဟာရမှာ ဟင်ဒီ စကားဖြစ်၏။ထောင်ဝေါဟာရ တော်တော် များများ မှာ ဟင်ဒီဘာသာ စကားများ၏။အင်္ဂလိပ်အစိုးရ လက်ထက်ကထောင်ပိုင်တွေ ထောင်မှူးတွေ ကကုလားလူမျိုးတွေများခဲ့လေသည်။အကျဉ်းသားတွေ၏အခန်းထဲမှာ အကျဉ်းထောင်

ဥပဒေ နှင့်မလွတ်ကင်းသော ပစ္စည်းတွေ ရှိမရှိ ရှာဖွေခြင်း ကိုတလာစီတာဟုခေါ်သည်။ များသောအားဖြင့်ဆေးထိုးအပ်တွေ မူးယစ်ဆေးတွေ မိလေ့ရှိသည်။မြစ်ကြီးနားထောင်မှာ မူးယစ်အမှုနှင့်ထောင်ကျလာသူတွေများ၏။တစ်ချို့ကတော့ထောင်ထဲရောက်မှ ဘိန်းစားဖြစ်သွားကြလေသည်။ထောင်ထဲမှာ ဖမ်းမည့် ရဲကလည်း မရှိ။အလုပ်လည်းမရှိဆိုတော့ ဘိန်း အရောင်းအဝယ်က လွတ်လွတ်ကင်းကင်း လုပ်လို့ကောင်းနေတော့သည်။အပြင်နှင့် အထဲ ချိတ်ပြီး အကြီးအကျယ် ရောင်းဝယ်ဖောက်ကားကြလေ၏။ဝန်ထမ်းတွေမပါပဲ သည် အလုပ်ကိုမည်သို့လုပ်ကြရလေမည်နည်း။ထောင်ဝင်စာခန်းစောင့်သော ဝန်ထမ်း၊ တံခါးတာဝန်ကျ ဝန်ထမ်း ၊မိန်းဂျေးတာဝန်ကျ ထောင်မှူးတွေ မပါပဲ မသိပဲ သည် ပစ္စည်းတွေ ထောင်ထဲရောက်လာစရာမရှိချေ။ထောင်ဝင်စာမှာ ပစ္စည်းတစ်ခါ စစ်၏။တံခါး မှာတစ်ခါ စစ်၏။မိန်းဂျေး ရုံးမှာ တစ်ခါစစ်သည်။သည်လို သုံးကြိမ် သုံးခါ စစ်ပြီးမှ ကာယကံရှင်၏ လက်ထဲသို့ရောက်တာဖြစ်သည်။မည်သို့ဖြစ်စေ ထောင်ထဲမှာ ဘိန်းဖြူ ပေါက်ဈေးက တစ်ခါရှူ ၇၀၀၀ကျပ် ဆိုတော့ စီးပွားဖြစ်ကြသည်ပေါ့။

ကျွန်တော် တို့တိုက်တွေထဲမှာတော့ စာနှင့်ရေဒီယို ရှာလေ့ရှိ၏။နိုင်ငံရေး အကျဉ်းသားမှန်သမျှ အပြင်က စာကိုခိုးသွင်းလေ့ရှိသည်။ထောင်ထဲမှာ အစာငတ်တာ ထက်စာငတ်တာ ပိုဆိုးသည်။အထူးသဖြင့် နိုင်ငံရေးစာပေ အထူးတားမြစ်ထားသော နေရာဖြစ်တော့ နိုင်ငံရေး အကျဉ်းသားတွေခမျာ နိုင်ငံရေး နှင့်ပတ်သက်သော စာမှန်သမျှ ခိုးသွင်းပြီး ခိုးဖတ်လေ့ရှိကြ၏။အိမ်ကပို့ပေးသော စာအုပ်တိုင်း ကျွန်တော်တို့မဖတ်ရချေ။ မိန်းဂျေးလ်က စစ်ဆေးပြီးမှသာ၊ ဖတ်ခွင့်ပြုကြောင်း တံဆိပ်တုံး ရိုက်ပေးပြီးမှ ကျွန်တော်တို့လက်ထဲရောက်လာသည်သာ။ မိန်းဂျေးတာဝန်ခံ စာတတ်ပေတတ် များကလည်း ချီးမကျူးပဲ မနေနိုင်လောက်အောင် လေ့လာမှုအားကောင်းသည်။ဆရာမောင်ထွန်းသူ ၏ ရဲတိုက် စာအုပ်ကို ဖတ်ခွင့်မပြု ဟု မှတ်ချက်ပေးရာ ကျွန်တော်တို့ တော်တော်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

အုံအားသင့်ခဲ့ရ၏။အကြောင်းပြချက်ကို ကြားလိုက်ရတော့ လက်ဖျားများတောင်ခါမိပါရဲ့။ ကြည့်လေ။ ရဲတိုက် ဆိုကတည်းက ရဲတွေနေတဲ့တိုက် အကြောင်းဖြစ်ရမယ်။ဒါ နိုင်ငံရေးပဲ တဲ့ ခင်ဗျား။

ကျွန်တော် ကတော့ သည်လိုလူတွေနှင့် စခန်းသွားရမှာ အရမ်း အရမ်း ကို သဘောကျတာပါပဲခင်ဗျာ။Political Strategy ဆိုသည့်စာအုပ်ကို MONEY, MONEY ဟူသော မျက်နှာဖုံးတပ်ပြီး သွင်းတော့ခွင့်ပြုသည်။Social Science ဆိုသည့် စာအုပ်ကို MEN's Health ဂျာနယ် မျက်နှာဖုံး ကပ်ပြီး ထောင်ထဲသွင်းတော့ လျှောလို့ရလို့။

သည်လိုပါပဲ။ရေဒီယို ကိစ္စကိုကြံရစည်ရ၏။တံခါးတာဝန်ကျ ဝန်ထမ်းထဲက လုပ်ရဲကိုင်ရဲသော၊နှစ်လုံးထိထိုးပြီး အကြွေးတင်နေသော၊ညနေတိုင်း အရက်သောက်လေ့ရှိသော ဝန်ထမ်းတစ်ဦးကို ရွေးလိုက်ရသည်။ရေဒီယိုတန်ကြေးက ရှစ်ထောင်၊သူ့ကို သုံးသောင်းပေးမည် ဟု ကမ်းလှမ်းလိုက်တော့သူအမူးပြေသွားသည်။ဖြီးတော့သူ့ အကြွေးခြောက်သောင်းကိုဆပ်ပေးမည်။

ကျွန်တော့မိတ်ဆွေ၏ဈေးဆိုင်ကပစ္စည်းလေးတွေ ယူပေးရုံပဲ ဟု ထပ်ကမ်းလှမ်းလိုက်တော့ သူ အရက်ပြန်သောက်ချင်သွားသည်။ရေဒီယိုကို ရှာဖွေရေး မမိအောင် ဘယ်လိုလုပ်မလဲဆိုတော့ မမိစေရ မိခဲ့လျှင် သူ့နာမည် မပေါ်စေရ။ကျွန်တော့်တာဝန် ယူသည်ဟု အာမခံလိုက်ရသည်။တစ်ဆက်တည်းမှာ ကျွန်တော့အခန်းထဲ မီးချောင်းသုံးခွင့်ရဖို့ထောင်ပိုင်ကိုပြောရ၏။ ကျွန်တော့အကြံက ညဖက် ရေဒီယိုနားထောင်ပြီးလျှင် မီးချောင်း အိမ်ထဲရေဒီယို ထည့်သိမ်းထားချင်သည်။မနက်ရှာဖွေရေး ဝင်လာလျှင် ဘယ်သူမှ မီးချောင်းထဲ ရှာမှာ မဟုတ်ချေ။မီးချောင်းအိမ် ထဲမှာက အကန့် နှစ်ကန့်ရှိသည်။ ရေဒီယို နှစ်လုံးလောက် ခွဲထည့်လို့ရ၏။ သည်တော့ကျွန်တော်က အစီအစဉ်တစ်ခု

လုပ်ရသည်။အခန်းတိုင်းမီးချောင်းတပ်ရေးဖြစ်သည်။ထောင်ကတော့ငွေကြေးအကုန် အကျခံတပ်ပေးမှာ မဟုတ်၊ကိုယ့်ပိုက်ဆံနှင့် ကိုယ်တပ်ရတာဖြစ်သည်။မည်သို့ဆိုစေ ကိုယ့်အကွက် နှင့်ကိုယ်ဖြစ်၍ ကိုယ့်ဖာသာကိုယ်ရွှေ့ရတော့၏။

လူမျိုးနောင်ကမျက်စေ့ဝေဒနာရှိသောကြောင့်ညဖက်မီးအမှောင်ချ အိပ်ရရှာသည်။သည်တော့သူ့ကိုရေဒီယိုပေးနားထောင်လိုက်လျှင်ကိစ္စပြတ်ပြီ။မနက်ကော်ဖီ သောက်ချိန်တွင် သတင်းတွေပြန်လည်ဝေမျှလျှင် ပြီးပြီပေါ့။ကမ္ဘာနှင့် ကျွန်တော်တို့ အဆက်အသွယ်မပြတ်နိုင်တော့ချေ။

ဤသို့လျှင် ကိုယ့်တွက်ကိန်း နှင့် ကိုယ် ကိုက်နေသော်လည်း တကယ့်ဖြစ်ရပ်များက ဖော်မြူလာ အတိုင်းမဝင်ပါချေ။

နောက်တစ်နေ့မနက်စောစောမှာပင် ကျွန်တော် တို့တိုက်ခန်းသို့ ရှာဖွေရေး ဝင်ပါလေတော့သည်။တစ်ယောက်ချင်းကိုလည်းဖင်လှန်မရှာရုံတာမယ် နံနံစပ်စပ် ရှာရုံမကပဲ မြေကြီးကိုပါတူးပြီး ရှာပါလေတော့သည်။ကျွန်တော် နှင့် ကိုမြတ်စံကား ကြိုတင်ဇာတ်တိုက် ထားစရာမလိုသူများပီပီ အေး ခင်ဗျားတို့ ပိုင်ရင် ခင်ဗျားတို့လုပ် ပြီးရင်တော့ ကျွန်တော် တို့အလှည့်ပဲ ဟု ငြိမ်းချောက်တာမျိုးတွေထိ လုပ်ခဲ့ကြသည်။ကိုယ့်ဖက်က နိုင်တော့ လုပ်ရဲသည်ပေါ့။သူတို့ခမျာလည်း စိုက်ခင်းတွေ တူးရ ဆွရ နှင့် ပေလို့ ပွလို့။ တစ်ထောင်လုံး ကလည်း တော်တော် စိတ်ဝင်စားနေကြသည်။ကျွန်တော်တို့ တိုက်ဝန်းထဲမှာပဲ လက်နက်မိသလိုလို မိုဘိုင်းလ် ဖုန်းတွေ့သလိုလို သတင်းတွေဖြစ်နေကြလေပြီ။

သည်မှာတင် ကျွန်တော် စိတ်ကူး တစ်ခု ရသွား၏။ဒါကို အသုံးချရပေတော့မည်။ကျွန်တော် တို့နှင့်ပတ်သက်ပြီးတာဝန်ယူထားရသောသတင်းတပ်ဖွဲ့မှ တာဝန်ခံကို

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ခေါ်လိုက်ရသည်။သည်လုပ်ရပ်သည် ကျွန်တော်တို့ကို နားရွက်တံတွေးဆွတ် သောလုပ်ရပ်ဖြစ်၏။ကျွန်တော် တို့ ထောင်စည်းကမ်းကို ချိုးဖောက်ပြီးဘာမှ မလုပ်။သည်ထောင်ထဲမှာ ဘိန်းဖြူ ဆေးခြောက်၊ ဆေးထိုးအပ်၊ ဘယ်သူတွေသွင်းပြီး ဘယ်နေရာမှာ ရှိနေတာကအစ ကျွန်တော်တို့ သိသည်။ဒါကို သူတို့ဆီကျနေသည့် အာရုံလွဲလေ အောင်ကျွန်တော်တို့ဆီ ရမယ် လာရှာခြင်းသက်သက်သာဖြစ်၏။သည်လိုမျိုး ကျွန်တော် ကထောင့်စေ့အောင် ရေပက်မဝင် ရှင်းလိုက်လေတော့ ထောက်လှမ်းရေးရော ထောင်တာဝန်ခံတွေပါ ဖျားသွားသည်။

အကယ်၍ ကျွန်တော်က ထောင်ဝင်စာမှာ သည်စကားပြောလိုက်လျှင် တစ်ထောင်လုံး၏ အရှုပ်ထုပ် ကားပေါ်သွားလေတော့မည် မဟုတ်လော။ သို့ဖြင့် ထောင်ပိုင်က ညနေကျတော့ စစ်ပြေငြိမ်းရေး စကားလာဆိုသည်။ကျွန်တော် ကအင်းမလျှပ်အဲမလျှပ်။ကျွန်တော့ ရေဒီယို စီမံကိန်းလည်း ရွှေ့သွားပြီ။သို့သော် သူတို့၏ အမှားတွေအပေါ် ကျွန်တော် အမြတ်ထုတ်ရပေတော့မည်။လောလောဆယ် သူတို့ ကျွန်တော် တို့ကို ထပ်မထိရဲတော့။သူတို့ရှာတာလည်း ဘာဆိုဘာမှမတွေ့တော့ သူတို့ဖက်က လွန်နေချေပြီ။

ဖြစ်ချင်တော့ သည် ပြဿနာ အပြီး နှစ်ရက်အကြာ (မတ်လ ၂၀ရက်နေ့ ၂၀၀၉ ခုနှစ်)မှာ ကျွန်တော့်မေမေ ကွယ်လွန်သွားတော့သည်။ထောင်ပိုင်က ဆွမ်းကပ်လိုက စီစဉ်ပေးပါမည် ဟုလာပြောသည်။ ကျွန်တော့အမေသည် သူ့ဘဝကူးဖို့ ကြိုတင်ပြင်ဆင်ထားခဲ့ပြီး သူတစ်ယောက်ဖြစ်ရကား သူသေလျှင်သရဏဂုံ မတင်ရန်ပါ ကျွန်တော်တို့အားမှာ ကြားထားခဲ့ဖူးလေသည်။သည်တော့ ထောင်ပိုင်အား ကျေးဇူးတင်ပါကြောင်းနှင့် မေမေ့အတွက် ရည်စူးကာ ဘာဆွမ်းမှ မကပ်လိုကြောင်း ပြန်ပြောလိုက်ရ၏။

ကျွန်တော့်ထောင်နီးနားချင်းတွေကတော့ အံ့အားတွေသင့်လို့။ဘယ်လိုလူကြီးလဲဟ လို့ပင်ပြောခံရသည်ထိ။

ရုပ်ရှင်သရုပ်ဆောင် လုပ်ခဲ့ဖူးသူဗိုဗို ဝန်ထမ်းတွေနှင့် ညဖက် စကားပြောသည့်အခါမှာတော့ မေမေ့အကြောင်းတွေကိုမျက်နှာငယ်လေးနှင့်လိုတာထက်ပိုပြီး လွမ်းဆွတ်အောင်ပြောပြရလေသည်။

သည်မှာတင် မူလက ဇာတ်လမ်းဟောင်း ရေဒီယိုထောင်ထဲသွင်းရေး ကိစ္စပြန်ပေါ်လာတော့၏။ ကျွန်တော် နှင့် အဆက်အသွယ် လုပ်ခဲ့ဖူးသော ဝန်ထမ်း ကလည်းကျွန်တော့်အား သနားသွားပုံရ၏။ နောက်တစ်နေ့မှာပင် တရုတ် ရေဒီယို တစ်လုံးကျွန်တော့အခန်းသို့ဆိုက်ဆိုက်မြိုက်မြိုက်ရောက်လာပါတော့သည်။ကျွန်တော့ဖက်ကလည်းသူ့ကိုပေးခဲ့ဖူးသော ကတိအရ တာဝန်ကျေရလေတော့၏။

ထောင်ထဲက နေ့စဉ်ဘဝတွေသည် ခု ဟမ်ဘာဂါ ခု မုန့်စိမ်းပေါင်းချည်းပင်။ ကောင်းလိုက်ဆိုးလိုက် လွယ်လိုက်ခက်လိုက် ဘာကိုမှ မှုသေထားလို့မရ။အားလုံးတည်ငြိမ်နေပြီဆိုပြီးမှ မထင်မှတ်သောပြဿနာက ဝုန်းဆိုဆောင့်တက်လာတော့သည်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဇာဂနာတာစားခြင်း

ထောင်ထဲမှာ သင်္ကြန်ကျတာ ကျွန်တော့အတွက် ဘာမှမဆန်း။ခုတော့ နည်းနည်းဆန်းနေသည်။မိန်းမဆောင်မှ သင်္ကြန်ယိမ်းတွေထွက်က ကြသလို ယောကျ်ားဆောင်ကလည်း သင်္ကြန်သီချင်းတွေ နဲ့ ကာရာအိုကေဆိုကာ ဖြေဖျော်ကြလေသည်။ ကျွန်တော်တို့ က တော့ တိုက်ဝန်းထဲမှသာ ငေးကြည့်ခွင့်ရှိ၏။သို့သော် ကျောက်ကျော၊ ရွှေရင်အေး၊သာကူ တို့တော့ လုပ်စားလို့ရသည်။တတ်လို့တော့မဟုတ် အပျင်းပြေ လုပ်စားကြတာပင်။ကျွန်တော် က လိုတာမှန်သမျှ ဝယ်ပေးရသည်။ကိုမြတ်စံ နှင့် သီဟသက်ဇင် ကစားဖို့မှူး။သည်ကြားထဲ ကျွန်တော်တို့တိုက်ဝန်းနှင့်ကပ်လျက်က အိပ်ဆောင်(တစ်)မှာ တန်းစည်းလုပ်နေသည့် ကိုသိန်းဝင်း က အရက်တစ်လုံးလာရောင်းသည်။တစ်သောင်းခွဲ။ ဘာရယ်မဟုတ်၊ထောင်ထဲ အရက်သောက်ဖူးတယ် ရှိအောင်ဟု ဆိုကာ ဝယ်ယူအားပေးလိုက်ကြတော့သည်။ညနေစောင်း ဆည်းဆာရီမှာ အုတ်ရိုးနှစ်ဘက်ကြားက ကန်ဇွန်းခင်း အလယ် ကန်စွန်းရွက်ကြော် ပွဲတော်တည်လို့ လူ့အခွင့်အရေးချိုးဖောက်ခံထားရရှာသော နိုင်ငံရေး အကျဉ်းသားကြီးများ၏ အရက်ဝိုင်းကို ကုလသမဂ္ဂမှ ကင်တာနား မြင်သွားခဲ့လျှင် ဖြင့် အစီရင်ခံစာ တစ်ဆစ်ချိုးရှာပေတော့မည်။

သည်နှစ်သင်္ကြန်မှာ ကြာသပတေးသားတွေတာစားသည် ဟု ဆိုသဖြင့် ကျွန်တော်တို့က တစ်ဦးတည်းသော ကြာသပတေးသား ကိုမြတ်စံကို ဝိုင်းစကြသည်။ သတိထားနော်၊အခန်းထဲအိပ်နေရင်း လေဖြတ်သွားမယ်၊အိမ်သာတက်ရင်း လိပ်ခေါင်းထွက်လာမယ် စသဖြင့် သေမှာကြောက်သော ရောဂါဖြစ်မှာကြောက်သော သူ့ကို ဝိုင်းစကြ၏။တကယ်တမ်း ကိုမြတ်စံ တာမစားလိုက်ရတကယ်စားတာ ကျွန်တော် ဖြစ်သွားတော့သည်။

ညဖက် ကျွန်တော် စာဖတ်နေတုန်းခေါင်းက ရိပ်ကနဲ ရိပ်ကနဲ မူးသည်။ ထထိုင်လိုက်တော့ပိုသိသာ၏။တစ်ခန်းလုံးလည်သွားသလိုဖြစ်ပြီး ဗိုက်တက်လာသည်။နောက်တော့အဆက်မပြတ် အန်တော့သည်။အန်ပါများတော့ လူ က မဟန်တော့ ချွေးကျလာ၏။ တစ်ကိုယ်လုံးချွေးတွေ နစ်နေသည်။ကြမ်းပြင်ပေါ် တစ်ပေါက်ပေါက်ကျလို့။ကိုမြတ်စံ တို့ ဦးဇင်းပေါက်စီ တို့က ပွက်လောရိုက်နေအောင် အော်ကြသည်။ဘယ်သူတွေ ကြားလို့ ဘယ်သူတွေ မကြားကြလည်းမသိ။ကျွန်တော် ကတော့ သံမံတလင်းပေါ် လဲကျသွားချေပြီ။ နောက်မှ သိရသည်က ထောင်မှူးကြီးရော ထောင်ပိုင်ပါမရှိ။သူတို့က အရက်သွားသောက်နေကြသည်။သည်မှာတင် တံခါးဖွင့်မည့်သူ ဆရာဝန်ခေါ် ပေးမည့်သူမရှိ။ ညဖက် တာဝန်ကျထောင်မှူးက ကျွန်တော့ကို အခန်းထဲက မထုတ်ပြီး လူသွားလမ်းပေါ် ချထားရသည်။ ထောင်မှာ ဆရာဝန်မရှိတော့ ဆေးရုံသို့အကြောင်းကြားရပေမည်။သို့သော် ဆေးရုံကို လှမ်းခေါ်ဖို့ ဒါမှ မဟုတ် ကျွန်တော့ကိုဆေးရုံပို့ဖို့ သည်ကနေ့ညထောင်ပိုင်နှင့် မိန်းဂျေးလ်ထောင်မှူး ပြန်မရောက်လျှင် လူနာ သေဖို့ သေချာသလောက်ရှိတော့၏။

ကျွန်တော့ကိုလည်း မြေကြီးပေါ်သည်အတိုင်းချထားကြပြီး အဆင့်ဆင့်အမိန့်တောင်းခံနေကြ၏။ကျွန်တော် ကတော့ ကြားတစ်ချက် မကြားတစ်ချက်။အရေးပေါ်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဆေးထိုးပေးရန်လည်းဆေးမရှိ ဆေးထိုးအပ်မရှိ။ဆေးထိုးအပ်ရှိသည်ထား (ဘိန်းဖြူသမားတွေဆီကရလိုက်သည် ဆိုပါစို့)ဘာဆေးမှ မရှိ။ ဆေးတပ်သားလည်းမရှိ၊ အရေးပေါ်ဆေးခန်းလည်းမရှိချေ။သူနာပြုတောင်မရှိ။ဆေးတပ်မှ ထောင်ကျလာသော ရဲဘော်လေးတစ်ယောက်တော့ရှိသည်။သူလည်းဆေးမရှိသဖြင့် ဘာမှ မတတ်နိုင်ရှာ။

ကျွန်တော့ ကို သွေးဖိအားတိုင်းကြည့်တော့ အပေါ်သွေး ၂၁၀ အောက်သွေး ၁၃၀ဖြစ်နေပြီ။သိသူတွေက တော်တော် တုန်လှုပ်နေကြပြီ။ကံအားလျော်စွာ ဦးနေဝင်းဆီမှာ အမူးအမော်ပျောက် အအန်ရပ်ဆေး ရှိနေ၏။သည်တော့ သူ့ဆီမှာ သွားတောင်းပြီး ကျွန်တော့်တင်ပါးမှာဆေးထိုးထည့်ရသည် ဟုဆိုသည်။ ကျွန်တော်ကတော့ ဘာမှ မသိတော့ချေ။တစ်ခါ Alprazolan အိပ်ဆေးတစ်လုံး ရှာဖွေလာပြီး ကျွန်တော့်ပါးစပ်ထဲထိုးကြိတ်ထည့်လိုက်သည် ဟုလည်းဆို၏။ ကျွန်တော် ဘာမှမသိချေ။ဆေးတပ်သားကလေးက သူသိသလိုရှိတာနှင့်လျှောက်လုပ်နေရသည်။တရားဝင် တာဝန်ရှိသူတွေကတော့ သောက်ကောင်းဆဲ။

ကံကြမ္မာက ကျွန်တော့ဖက်မှာ ရှိနေပုံရပါသည်။ သဘာဝက ကုသပေးသဖြင့် သူ့အလိုလို ပြန်ကောင်းသွားသည်ထင့်။မနက်မိုးလင်းသည်ထိ ဆရာဝန်မလာသော်လည်း ကျွန်တော် ထူထူထောင်ထောင် ပြန်ဖြစ်လာခဲ့သည်။မိုးစင်စင်လင်းမှသာ ထောင်ပိုင်ရောထောင်မှူးကြီးပါ ရောက်လာပြီး ဆေးရုံကိုအကြောင်းကြားထားပေးကြောင်း အထူးကုသမားတော် လာမည်ဖြစ်ကြောင်းလာပြော၏။ ကျွန်တော်က ရှိုးရှိုးလေးသာ ပြန်ပြောလိုက်ပါသည်။ သေစရာရှိလျှင် ညကတည်းက သေလောက်ပြီဖြစ်လို့ သိကြားမင်းကြွလာလည်း မထူးတော့ပါဖူး ဟု။

သူတို့၏ပေါ့လျော့မှုက သူတို့ကို ဒဏ်ခတ်သွားချေပြီ။ကိုယ့်စေတနာ ကိုယ်အကျိုးပေးသည် ဟူသော စကားရပ်၏ အဓိပ္ပါယ်က ခုမှ တိတိကျကျ ပေါ်လွင်လာ၏။ ကျွန်တော့ ကိစ္စဖြစ်ပြီး တစ်ပတ်မကြာမီမှာပင် ထောင်ထဲက အကျဉ်းသားနှစ်ဦး ထောင်နန်ရံကျော်ပြီးလွတ်သွားသည်။ အမှန်က ခေါင်းဆောင်သူမှာ နာမည်ကျော် ဖောက်ထွင်းဝိဇ္ဇာ ဂန်အောင် ဖြစ်သည်။ကချင်ပြည်နယ်တလွှား သူ့လက်ချက်နှင့်လွတ်သူမရှိ။ KIOက ဒေါက်တာတူးဂျာ၏အိမ်တောင်ပါသည်။သို့သော်လည်း သူ့ကို ဖမ်းမမိခဲ့။ခုမှ မိတာဖြစ်သည်။သည်တော့အမှုဟောင်းတွေအကုန်ပေါ်လာ၏။

တစ်မှုကိုအမိန့်ချလိုက် နောက်တစ်မှုကို ရုံးထုတ်လိုက်ဖြင့် သူက ငြိမ့်နေသည်။ အကျဉ်းသားတိုင်း ရုံးထုတ်လျှင်ကြိုက်သည်။တစ်နေကုန်အပြင်မှာနေရသလို မိတ်ဆွေတွေနှင့်တွေ့ခွင့်ရ၏။ပြီးတော့ပိုက်ဆံရှိလျှင် ပေးကမ်းပြီး အကြံအဖန် လုပ်လို့ရလေသည်။ ဂန်အောင်က လူလည်။ တော်တော်မွတ်နေသူပင်။အဖမ်းမခံရအောင် ရှစ်နှစ်လောက် ရှောင်နေတိမ်းနေနိုင်တာကို က သူ့အရည်အချင်းဖြစ်၏။

သူက ဆရာဇော်တို့နေခဲ့သော ညောင်ပင်တိုက်ကို သဘောကျသည်။သည်တိုက်က ထောင်နန်ရံ နှင့်နီးသည်။သည်တိုက်ကိုရောက်ဖို့ အဆောင်မှာ ပြစ်ဒဏ်တစ်ခုခု ဖြစ်ဖို့လိုလေသည်။ဂန်အောင် က ဝန်ထမ်း ကို ပိုက်ဆံပေးပြီး အရက်သွင်းခိုင်းသည်။သကြံန်တွင်းမှာ အရက်သွင်းတာ ဘာမှ မဆန်း။သည်တော့ ဝန်ထမ်း ကလည်းသွင်း၏။အကြံသမား ဂန်အောင်က အရက်ကို မသောက်။မနက်ဖက် ရှာဖွေရေးလာတော့ တမင်မြင်အောင် ချန်ထားသည်။သို့ဖြင့် သူရော သူနှင့်အတူ အိပ်သူရော အရက်သွင်းပေးသည့် ဝန်ထမ်းပါ ပြစ်ဒဏ်ကျတော့၏။ဝန်ထမ်းကတော့ ထုံးစံအတိုင်း စစ်ဆေးမေးမြန်းခံရသော်လည်း ဂန်အောင် နှင့် သူ့သူငယ်ချင်းကတော့ ညောင်ပင်တိုက်သို့ပို့ခံရတော့၏။ဂန်အောင်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

လိုချင်တာ ဒါပဲဖြစ်သည်။ တစ်ည တစ်ည နည်းနည်းချင်းစီတံခါးအောက်ခြေကို လွှနှင့်တိုက်သည်။ လွှ ဘယ်က ရသနည်း။ လွှယ်သည်။ တိုက်ခန်းတံခါးတွေ ပြင်တုန်းကတည်းက ဂန်အောင် အလုပ်သမားအဖြစ်နှင့်သည်နေရာရောက်ခဲ့ဖူးသည်။ ထိုစဉ်ကပင် လိုရမည်ရဆိုသလို ညောင်ပင်အောက်မှာခတ်သေးသေး လွှ လေးတစ်ချောင်းမြှုပ်ခဲ့သည်။တစ်ခါရုံးထုတ်သွားနေတုန်းက စောင်တွေ အင်္ကျီ ချုပ်ရိုးတွေထဲမှာ ထည့်မြှုပ်ပြီး ယူလာခဲ့သောတန်ဆာပလာတွေကလည်း ရှိသေးသည်။ထောင်ဝန်ထမ်းတွေ ည ခြောက်နာရီကျော်လျှင်ကာရာအိုကေသွားဆိုကြ အရက်သောက်ကြ ဖြင့် ပေါ့လျော့လေ့ရှိသည်ကို သူသိ၏။ကျွန်တော့ ကိစ္စက လတ်လတ်ဆတ်ဆတ် ဥပမာ။သည်တော့ ဂန်အောင် က အချိန်ကောင်း ကိုစောင့်၏။ည ခုနှစ်နာရီလောက်မှာ သူဖြတ်ထားသော သံတိုင်ကိုမပြီး တံခါးကိုသံချောင်းနှင့်ကလော်ပြီးဖွင့်သည်။ပြီးတော့မှ အခန်းထဲက ကွပ်ပျစ်ကိုယူကာ အုတ်ရိုးမှာထောင်ပြီး အုတ်နံရံပေါ် သို့တက်သည်။ ရေစွတ်ထားသော စောင်ကိုအုတ်ရိုးပေါ် တင်ပြီးတစ်ဖက်ခြမ်းသို့ လျှောချသွားတော့၏။အပြင်မှာ အသင့်စောင့်နေသော သူလူတွေကဆိုင်ကယ် နှင့်တင်ခေါ် သွားလေသည်။

တစ်ထောင်လုံးကတော့ ဂန်အောင်ပြေးတာဘယ်သူမှမသိ။ကိုးနာရီထိုးလို့လူလိုက်စစ်တော့မှ တံခါးကြီးပွင့်နေတာတွေ့လို့ဝီစီတွေမှုတ် ခရာတွေတွတ်၊သံချောင်းတွေခေါက်ဖြင့် ဂန်အောင်ပြေးမှ ထိုးကွင်းထ ကြလေတော့သည်။ထောင်သမိုင်းမှာ ဒါမျိုးတော်တော် ဖြစ်ခဲသည်။ဝန်ထမ်းတွေ၏ညံ့ဖျင်းမှုကြောင့်ဟု တိတိကျကျ သတ္တုချနိုင်၏။နောက်ဆက်တွဲ အကျိုးဆက်ကတော့ ထောင်ပိုင်ရော ထောင်မှူးကြီးပါ ပြုတ်လေတော့သည်။ညဖက်တာဝန်ကျ ဝန်ထမ်းတွေကတော့ ထောင်ခြောက်လစီ ကျသွားတော့၏။

နောင် ဂန်အောင် နှင့်တွေ့လို့မေးကြည့်မိသည့်အခါ သည်လိုထောင်ဖောက်ပြေးသည့်စိတ်ကူးကို Prison Break ဇာတ်လမ်းတွဲမှ ရသည်ဟု ဆိုသည်။အော် ရုပ်ရှင်၏အကျိုးကျေးဇူးကား ကြီးမားလှပါချေတကား။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ထောင်တွင်းစာကြည့်တိုက်

ကျွန်တော် ထောင်ထဲလေးကြိမ်ရောက်ခဲ့တာ သည်တစ်ခါပဲ စာ ကိုဖြောင့်ဖြောင့် ဖြူးဖြူးဖတ်ရသည်။ဒါသည်ပင် အမြတ်ဖြစ်၏။ကိုယ်တစ်ယောက်ထဲ စာဖတ်နေတာ ထက်စာလျှင် ကျန်သူတွေကိုပါ ဖတ်စေချင်၏။ သည်တော့ ကျွန်တော့ အခန်းထဲမှာ စာကြည့်တိုက်ဖွင့်ရသည်။အထူးသဖြင့် လူငယ်တွေကို စာပိုဖတ်စေချင်သည်။သူတို့ ကြိုက်တတ်သည့် POP သတင်းများများ ပါသော ဂျာနယ်တွေကိုရော နိုင်ငံရေးအကြောင်း ပါသော ဂျာနယ်တွေကိုပါ မှာပေးရ၏။တစ်ပတ်မှာ ဂျာနယ် ဆယ့်တစ်စောင် ကျွန်တော် မှာသည်။Weekly Eleven၊Bi weekly Eleven၊First Eleven၊အလင်းတန်း၊ ပေါ်ပြူလာ၊ 7Day၊ Internet ဂျာနယ်၊ The Voice၊ ပြည်သူ့ခေတ်ဂျာနယ်၊ရန်ကုန်တိုင်းမ်၊ မြန်မာတိုင်းမ် တို့ဖြစ်သည်။

မြစ်ကြီးနားဈေးထဲမှာ တစ်လတစ်ခါ ပိုက်ဆံသွင်းပေးထားပြီး ဝန်ထမ်းတွေကို သွားယူခိုင်း ရတာဖြစ်သည်။ တစ်ခါ မဂ္ဂဇင်းလည်းမှာရသည်။ ရွှေအမြုတေ၊မဟေသီ၊ရနံ့သစ် နှင့် WAVE တို့ဖြစ်၏။ စာတကယ်ဖတ်မဖတ် ကျွန်တော်က စစ်သည်။မဖတ်ဖူးဟုသေချာလျှင်

ပုံစံအသားတစ်တုံးဖြတ်သည်။ တစ်ပတ်မှာ နှစ်ရက် ကျွန်တော် တို့အသားရ၏။ကြက် နှင့် အမဲသား ကြိုက်တာယူ။ တနင်္ဂနွေ နှင့် ကြာသပတေး နှစ်ရက်ရသည်။ စာမဖတ်လျှင် အသားတစ်တုံးပြည်သူပိုင်သိမ်းပြီး ကျော်ပစ်လိုက်၏။ ပြီးလျှင်တော့ တစ်ယောက်တစ်ဖတ် နှစ်ဖတ်ဝေစားပစ်လိုက်လေသည်။အမှန်ကတော့ ဘာမှ ထူးပြီး အသားတိုးလာမှာမဟုတ်။ စာဖတ်စေချင်လွန်း၍သာ ခုလိုလုပ်ရခြင်းဖြစ်ပါသည်။ထောင်ထဲမှာ ပိုနေတာ အချိန် တွေပဲဖြစ်၏။သည်အချိန်တွေကိုမှ အကျိုးရှိအောင် အသုံးမချတတ်လျှင် ထောင်ကျတာ ရှုံးပြီးရင်း သာရှုံးနေရင်းဖြစ်တော့မည်။

ကျွန်တော့မိတ်ဆွေတွေက ပို့ပေးသော အင်္ဂလိပ်စာအုပ်တွေလည်းရလာတော့ ဘာသာပြန်အလုပ်ပါ လုပ်ရတော့၏။ Andrew Haywood ၏ Politics စာအုပ်ကြီးကို ကျွန်တော် ဘာသာပြန်ပြီးအားလုံး ကိုပေးဖတ်ခဲ့ရသလို အင်္ဂလိပ် ဝတ္ထုတွေလည်းဖတ်ပြ ရသည်။မနက်တစ်ခါ ညနေတစ်ခါ စာဖတ်ဝိုင်းကလေး လုပ်ပေးတော့ အားလုံးအတွက် အကျိုးရှိစေ၏။

တောင်ကြီးထောင်က ဘော်ဒါတွေကလည်း စာကြည့်တိုက် ထူထောင်လိုက် ကြောင်းကြားရတော့ ဝမ်းသာရ၏။တောင်ကြီးထောင်မှာက ဇော်သက်ထွေး၊ ကိုဂျင်မီ၊ ကိုမြအေးတို့ ရှိနေတော့ သူတို့သတင်းတွေ အဆက်မပြတ်ချေ၊ကျွန်တော် တို့အချင်းချင်း စာအပေးအယူလည်းနှစ်ပတ်တစ်ခါလောက်ပုံမှန်ရှိနေတော့ သတင်းတွေလတ်ဆတ် နေသည်။သူတို့ဆီမှာက ပိုပြီးလွတ်လပ်၏။ စနေတနင်္ဂနွေဆိုလျှင် Key Board တွေ ဘာတွေနှင့် သီချင်းစုဆိုကြသည်တဲ့ ဘောလုံးပွဲ ပြိုင်ကန်ကြသည်တဲ့။တယ်ဟုတ်ပါလား။

ကျွန်တော် က သူတို့နှင့်မတူအောင် တစ်မျိုးပြောင်းစဉ်းစားရလေသည်။ထောင် ထဲမှာအပတ်စဉ်ဂျာနယ် ထုတ်ဖို့ဖြစ်သည်။ကဗျာစာအုပ်လည်းထုတ်မည်၊ဒါတွေသည်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

အမှတ်တရတွေပင်၊ပထမဆုံးထုတ်ဝေခဲ့သော ကျွန်တော် တို့၏ အပြာရောင်ကဗျာများ စာအုပ်ဆိုလျှင် ထောင်ပြင်ထိ ပို့နိုင်ခဲ့သည်။အန်တီဒေါ်အောင်ဆန်းစုကြည်၏ လက်ထဲထိ ရောက်ခဲ့၏။

သည်ရက်ပိုင်းမှာက အပြောင်းအရွှေ့တော်တော်များသည်။မန္တလေးထောင်ကို လှမျိုးနောင်ရွှေ့သွားသလို မန္တလေး အိုးဘိုထောင်မှ မျိုးမင်းသန်း ကိုကြည်စိုးတို့ မြစ်ကြီးနားထောင်ရောက်လာ၏။ ပဲခူးမှဇေယျာအောင်လည်း ကျွန်တော် တို့ဆီရောက်လာသည်။ ဗန်းမော်ထောင်က မျိုးခင်(ခေါ်) ချစ်မလွယ်မုန်းခက်လည်း ကျန်းမာရေးအကြောင်းပြချက်

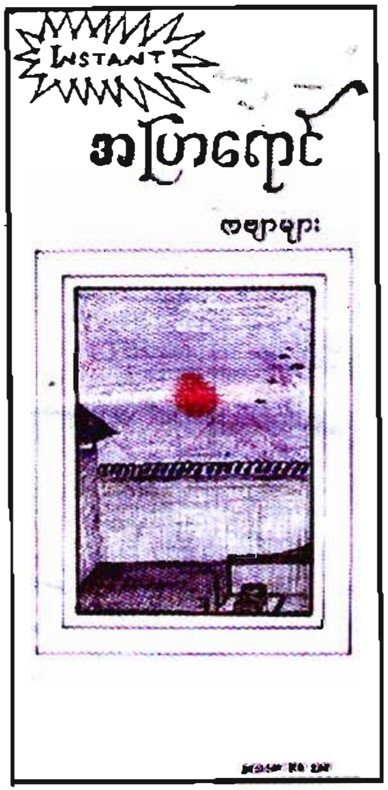

ဖြင့် ကျွန်တော် တို့ဆီရွှေ့လာ၏။သည့်နောက်မှာတော့ မိုးပြာဆရာတော် ဦးဉာဏ နှင့် မဆိုးရိမ်တိုက်က ဦးဝီရသူတို့ပါရောက်လာတော့သည်။သည်တော့ ဟိုဘက်တိုက်သည်ဘက် တိုက်ပါ လူတွေရွှေရတော့၏။ကျွန်တော် တို့တိုက်မှာက ဆရာတော် ဦးဉာဏ၊ကိုမြတ်စံ၊ ကိုမုန်းခက်၊သီဟသက်ဇင်၊မျိုးမင်းသန်း နှင့်ဇေယျာအောင်တို့ရှိနေသည်။မျိုးမင်းသန်း က ညောင်ဦးမှ ဖြစ်သည်။သူ့အကိုရော အမပါ အဖမ်းခံလာရခြင်းပင်။

ကိုကြည်စိုးနှင့် သူကအမှုတွဲ။ကိုကြည်စိုးကတောင်သာသား။မြင်းခြံတောင်သာ ကျောက်ပန်းတောင်းနှင့်ညောင်ဦးတဝိုက် အပြုတ်ရှင်းရာမှ သူတို့အားလုံးအတွဲလိုက်ကြီး ပါလာခြင်းဖြစ်လေသည်။အမှုက ဘာမှ ကြီးကြီးကျယ်ကျယ် မဟုတ်။ ကလေးစစ်သားတွေ ကလေးလုပ်သားတွေ ကိစ္စ နှင့် ၂၀၁၀ ရွေးကောက်ပွဲ သပိတ်မှောက်ရေးကိစ္စအတွက် ဆွေးနွေးကြရင်းဖမ်းခံလာရခြင်းပင်။

ဇေယျာအောင်ကတော့ ပဲခူး ကောလိပ်ကျောင်းသား။တောတွင်းနှင့် အဆက်အသွယ် ရပြီး အသွားအပြန် လုပ်နေရင်းမှ အဖမ်းခံလာရခြင်းပင်။

ဆရာတော် ဦးဉာဏ ကတော့ ဒီတစ်ကြိမ် နှင့်ဆို ထောင်ထဲရောက်တာ သုံးကြိမ် ရှိလေပြီ။မိုးပြာရောင် သင်္ကန်းကို ဝတ်ဆင်လေ့ရှိသဖြင့် မိုးပြာဆရာတော် ဟု နာမည်ကျော်ခြင်းပင်။ ဘာသာရေးကိစ္စကို မဝေဖန်လိုသော်လည်း ဆရာတော် သည် ပါဠိစာတွေ ရွတ်ပြီး အတွေးမပါသည့်တရားတွေ ဟောလေ့ရှိသည့်ဘုန်းကြီးမျိုး မဟုတ်တာတော့သေချာ၏။

ဦးဝီရသူကတော့ အစ္စလာမ် ဘာသာဝင်များနှင့်အရေးအခင်းဖြစ်ပြီးထောင်ကျလာသော ဦးဇင်းဖြစ်၏။တကဲ့ ဘုန်းကြီးဘွဲ့တော် က ဦးဝိစိတ္တဖြစ်သည်။ ထောင်ထဲမှာ တရားရိပ်သာ

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဖွင့်တော့ ဦးဝီရသူက တရားဟော ဆရာတော် ဖြစ်သွားသော်လည်း ဆရာတော် ဦးဉာဏ ကတော့ ရိပ်သာဖက်ယောင်လို့တောင်မလှည့်ချေ။

မျိုးခင်ကတော့ ရန်ကင်း NLD ဥက္ကဋ္ဌ ဖြစ်ပြီး ဒီတစ်ကြိမ် နှင့်ပါဆို ထောင်ထဲ ရောက်တာ သုံးကြိမ် ရှိလေပြီ။သူက ရုပ်ရှင်သရုပ်ဆောင် လုပ်ခဲ့ဖူး၏။ ချစ်မလွယ် မုန်းခက် ဟူသော နာမည် နှင့်ဖြစ်သည်။ ၁၉၉၅ တစ်ဝိုက်က ကျွန်တော့ဆီမှာ အလုပ်လုပ်ဖူးသည်။ ကျွန်တော့အကိုလတ် နှင့်မှ သူက ရွယ်တူ။သို့သော် လူကပျော်ပျော် နေတတ်သဖြင့် နု ၏။ကျွန်တော့်ထက် ငယ်သည်ဟု အားလုံးက ထင်သလို သူကလည်း ငယ်ချင်ယောင် ဆောင်သည်။ ကျွန်တော့ကို အမြဲတမ်း အကို ခေါ်၏။သူ့မှာ နှလုံးရောဂါ ရှိတော့ ဗန်းမော် ထောင်မှာ အဆင်မပြေ။ဆေးရုံနှင့်နီးသော မြစ်ကြီးနားကို ရွှေ့လာခြင်းဖြစ်သည်။ သူရောက်လာတော့မှ ဗန်းမော်ထောင်မှာ အခန်းထဲ ရုပ်မြင်သံကြားစက် ထည့်ကြည့်လို့ ရနေမှန်း သိရ၏။

ထုံးစံအတိုင်း ကျွန်တော် တို့အားလုံး TV ဝယ်ဖို့တောင်းဆိုကြတော့သည်။ကိုယ့် ပိုက်ဆံနှင့်ကိုယ် ဝယ်ရမှာဆိုတော့ အိမ်က ပိုက်ဆံမပေးနိုင်သူတွေက TV ကြည့်လို့မရနိုင် ဖြစ်ပေတော့မည်။ဒါဆိုလျှင် မတရား။ သည်တော့ ကျွန်တော် TV မဝယ်ဖို့ဆုံးဖြတ်လိုက် ရသည်။ ဟိုဖက် ညောင်ပင်တိုက်မှာတော့ TV သုံးလုံးရှိသည်။ ကျွန်တော့မိတ်ဆွေ ကိုရဲမင်း က ပိုက်ဆံချမ်းသာသူဖြစ်သလို ကျန်သူတွေအတွက် TV ဝယ်ပေးမည် ဟု ကမ်းလှမ်း လာ၏။ဇေယျာအောင်က TV ကြည့်ချင်သည်။ ဒါကလည်း ကြည့်ချင်မှာပေါ့။ သို့သော် သူ့အခန်းထဲမှာ TV ထည့်ထားလျှင် ကျန်လူတွေက ကြည့်လို့ရတော့မည် မဟုတ်ချေ။ TV ကြည့်တာနှင့်ပဲ အချင်းချင်းထချကြဖို့ရှိတော့သည်။ သူ့ကိုတရားချလို့မရ။ ကျွန်တော် အတန်တန် ဖျောင်းဖျနေလျက် သူက ကိုရဲမင်း ကို TV ဝယ်ပေးဖို့ ပူဆာတော့သည်။ ကိုရဲမင်း ကလည်း ဝယ်ပေးလိုက်တော့ရာ ပြဿနာက စလာသည်။

ဇေယျာအောင် ကဘော်လုံးဝါသနာမပါ။အင်္ဂလိပ်ကားမကြိုက်။သေဒဏ်ကျနေ သောတပ်ကကောင်လေးတွေက မြန်မာကားကြိုက်သည်။ဆင်ဝယ်ပြီး ချွန်းဖိုးမတတ်နိုင် ရှာသော ဇေယျာအောင်က အခွေမဝယ်နိုင်။သည်တော့ ဟိုကသည်က လျှောက်ငှားတော့ သည်။ထောင်ထဲမှာ အပေါ်များဆုံး အခွေကလည်း ၁၈နှစ်အောက် မကြည့်ရသည့် ကားတွေပဲဖြစ်သည်။ ဒါကိုသီဟသက်ဇင် တို့မျိုးမင်းသန်းတို့က မကြိုက်။သည်မြစ်ကြီးနား ထောင်မှာက စနေ၊တနင်္ဂနွေ နှစ်ရက်ထဲသာ နေ့ခင်းဖက် လျှပ်စစ်မီးရတာဖြစ်၏။သည်လို အချိန်မှာ TV သတင်းလေး၊ဇာတ်လမ်းလေး ကြည့်ချင်ကြသော်လည်း ဇေယျာအောင်က TV ကိုမောင်ပိုင်စီးတာတော့ အဖုအထစ်တွေဖြစ်လာတော့သည်။နောက်ဆုံး သီဟ သက်ဇင် နှင့် ဇေယျာအောင် ထထိုးကြသည်ထိ ပြဿနာတက်လေတော့၏။ထောင် အာဏာပိုင်တွေဖက်ကတော့ ကြိုက်နေမှာ သေချာသည်။သူတို့က အချင်းချင်း မတည့်လေ ကြိုက်လေပင်။

သည်လိုအကျဉ်းအကျပ်ထဲမှာလူတွေ ဆတ်ဆတ်ထိမခံ ဖြစ်တတ်ကြ၏။နုတတ် ကြ၏။ သည်တော့ အာရုံပြောင်းပေးရသည်။ စာအုပ်ထဲမှာပဲ စိတ်မြှုပ်နှံကြဖို့ ဆွယ်ရသည်။ စာဖတ်နေလေ စကားနည်းလေ ပြဿနာ နည်းလေ မဟုတ်လော။ TV ကိုပြန်ပေးလိုက် ဖို့ဖျောင်းဖျရ၏။သိပ်ကြည့်ချင်လျှင် စနေ၊တနင်္ဂနွေမှာ ပေးကြည့်မည်။ တစ်ရက်လျှင် ဇာတ်လမ်းခွေ နှစ်ခွေနှုန်း။ ကျန်သည့်နေ့တွေမှာတော့ စာဖတ်ကြဖို့ ဖတ်ပြီးသားစာတွေကို မှတ်စုထုတ်ကြဖို့ အပြန်အလှန်ဆွေးနွေးကြဖို့ပြောရသည်။ဆရာတော် ဦးဉာဏကိုလည်း အကူအညီတောင်းရသည်။နည်းနည်း ဆုံးမဖို့။ ဆရာတော်ကလည်းနေ့ခင်းနေ့လည်ဖက်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

မှာခေါ်ခေါ်စကားပြောသည်။တကယ်ကတော့ ဘယ်သူမှ စရိုက်မကြမ်းကြပါ။ရောက်နေသည့်နေရာကြောင့် အရောင်ပြောင်းသွားရခြင်းသာ။သင်ခန်းစာတစ်ခုတော့ရသည်။ တည်ဆောက်ရတာတော်တော် ခက်သလောက်ဖျက်ဆီး ရတာကတော့တော်တော်လွယ်လွန်းလှပေသည်။

စာတိုက်ပုံး

အသိတွေကို စာဖွဲ့လို့ညွန်းရရင်ဖြင့်
အမိမြေကိုဒါနဲ့လွမ်းကြပေရော့
ကျွန်းဌာန ငါတို့မြေ။
သာယာစေငွေခရှုရယ်နဲ့
ဇာတာအခြေ ဇေယျတုပါကွဲ့
သမြေနုတွေက တဝေဝေ။
ဖွဲ့စိတ်သန် ဇာတိသွေးကိုလ
မြဲအမိဌာန်တာရှည်မွေးခဲ့ပါရဲ့
မြန်မာပြည်အရေးတွေတော့ အောင်ပါစေ
ခေါင်မဟာငွေမှာတော့ သတင်းပျံ့မွှေး။
တွေးကြည့်ခါခါ

www.burmeseclassic.com

မွေးမိမာတာ ကျေးဇူးတော် ဆပ်သလိုပ

တို့ရပ်ရွာမြေ သာပါစေအရေးကိုဖြင့်

အခါခါတွေးပါ ပျိုရွယ်ကလေးတွေရဲ့

နဂိုတကယ်အရေး

အပိုဆွယ်လို့မနေးကြပါနဲ့

(ဟောဒီက)

ဂလိုဘယ်တေး။

သီးလေးသီးတွေအတွက် ရေးပေးရသော ခွန်းတောက်ဖြစ်၏။သူတို့က ခုယိုးဒယားနိုင်ငံ ချင်းမိုင်မှာအခြေချနေကြသည်။မြန်မာပြည်ကိုပြန်လာဖို့မဖြစ်နိုင်။ ကျွန်တော်လည်း စိတ်မကောင်း။ကျွန်တော့ကြောင့်လိုလို ဖြစ်နေသည်။အမှန်ကတော့ တိုင်းပြည်ပြင်ပ ကိုရောက်ချိန်မှာအပျော်လွန်သွားခြင်းပင်၊လက်ခုပ်သံကို သာယာလျှင် သည်ပြဿနာတွေ့ရတတ်၏။ရောက်ကာစကတော့ ဘုရင်ကြီးတွေ မိဖုရားတွေလို ချီးမြှောက်ကြမှာပေါ့။ခုတော့သောင်ပြင်မှာလွှတ်ခံရသည့်ဘုရားဒကာလေးတွေဖြစ်ကုန်ပြီ။

ဟိုကသည်က ဟိုအဖွဲ့ သည်အဖွဲ့ ဆီက ပိုက်ဆံတောင်းပြီး အငြိမ့်ကလေး ကလိုက်၊ Video လေးရိုက်လိုက်ဖြင့် ဖြစ်သလို ရပ်တည်နေကြရရှာ၏။ကျွန်တော်ကသူတို့အတွက် တစ်ခန်းရပ်ပြဇာတ်လေးတွေ သီချင်းတွေ ပြက်လုံးတွေ ပြီးတော့ ဇာတ်လမ်းတိုလေးတွေ ရေးရေးပို့ရသည်။ကျွန်တော်ကလည်း ထောင်ထဲမှာ အအား မနေချင်၊တစ်ချိန်လုံးကိုယ့်ကိုယ်ကို ခိုင်းနေရသည်။မနက်ဖက် ကော်ဖီသောက်ပြီးလို့ လမ်းလျှောက်နေရင်း

သီချင်းဟောင်းတွေ ပြန်ဆိုကာ မမေ့အောင်နွှေးရသည်။ပြီးလျှင်စာဖတ်၊ထမင်းစား၊ စာဖတ်၊သီချင်းရေး၊ဘာသာပြန်သည်လိုနှင့် ထောင်တွင်းနေ့ထောင်တွင်း ညတွေကို ဖြတ်သန်းရသည်။

အပြင်မှာက နိုင်ငံရေး ဂယက်တွေ လက်လက်ထနေသလို ထောင်ထဲထိသည့် ပြဿနာက ရောက်လာသည်။ဆရာ မောင်စူးစမ်း နှင့် သူ့ဆောင်းပါးကိုဆန့်ကျင်သော အစုအဖွဲ့များ၏ လှိုင်းကထောင်ထဲရိုက်ခတ်ဝင်ရောက်လာပြန်သည်။ ဆရာကျော်ဝင်း၏ အိုင်အိုဝါသွားမြို့လား မှာလည်းသည်ပြဿနာ ကိုဖတ်ရသည်။Art of Possible လား Impossible လားဆိုတာတွေကလည်း လှုတ်လှုတ်ခတ်ခတ်။ ကျွန်တော် ကတော့ ဘယ်ဂယက်ထဲမှာမှ အမှုန်မထချင်။သေချာအောင်လုပ်ချင်သည်။ အဖြေမထွက်တာမျိုးကို ကျွန်တော် မကြိုက်။ ငြင်းတာခုန်တာ ဝါသနာပါသော်လည်း အလုပ်မဖြစ်ပဲ ပြောမနေချင်တော့။ကျွန်တော် တို့မြန်မာ့နိုင်ငံရေးမှာ ပြောတာတွေချည်း ဘုံထုတ်လိုက်လျှင် ဘာမှကျန်မည် မဟုတ်တော့။

ဒီမိုကရေစီဆိုတာ အပေါ်ကကျကျ အောက်က တက်တက်။အပြင်ကလာလာ ဒါအဖြေမဟုတ်လို့ ကျွန်တော် ယုံသည်။ရွေးကောက်ပွဲကို သပိတ်မှောက်တာ ကျွန်တော် လက်မခံ၊သို့သော် သပိတ်မှောက်သူတွေကို မကန့်ကွက်။ ကိုယ့်ဆန္ဒနှင့်ကိုယ်ဖြစ်၏။ ကျွန်တော့အမြင်က ဒါမလုပ်လျှင် ဘာလုပ်မလဲ။ ဒါကိုမကြိုက်လျှင် ဘာကိုကြိုက်သလဲ။ တစ်ခုခုတော့ ထုတ်ပြဖို့လိုသည်။မကြိုက်ဖူး သဘောမတူဖူး လက်မခံဖူးဆိုတာတော့ ပြောပြီးကြိုက်တာ သဘောတူတာတော့ မပြနိုင်လျှင် အဖြေမဟုတ်ချေ။

သို့ဖြင့်ထောင်ထဲကနေ iVote ဆိုသည့် ဒီဇိုင်းလေး ကိုဆွဲပြီး ကျွန်တော့်သူငယ်ချင်း ကိုနေဝင်းမောင် ဆီ ပို့ပေးလိုက်သည်။သူတို့က ဒါကို Campaign တစ်ခုလို

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

သုံးကြ၏။ ကျွန်တော် စိတ်ကူးက တော်တော်တာသွားသည်။ဂျာနယ်တွေမှာ iVote တီရှပ် တွေဝတ်ထားသောသူတွေ၏ဓါတ်ပုံတွေ တော်တော် တွေ့ရသည်။ကိုနေဝင်းမောင်က လည်း သူ့ ဂျာနယ်ကနေကျော်စွာမှသူရသို့ဆောင်းပါးတွေရေးလာ၏။

ကျွန်တော့ဆောင်းပါးတွေကိုလည်း ဆရာဦးဝံသက ပြည်သူ့ခေတ်ထဲမှာထည့် ပေးသည်။ အပတ်စဉ်ရေးတာဆိုတော့ တစ်ခါပို့လျှင် တစ်လစာပို့ရသည်။ကျွန်တော် က နိုင်ငံရေး နှင့်ပတ်သက်သည့် စဉ်းစားစရာ လမ်းတွေကို ချပြတာဖြစ်သည်။ကျွန်တော် နိုင်ငံရေးသမား မဖြစ်ချင်၊ဘယ်ပါတီမှလည်း မဝင်ချင်။အနုပညာသမား သာဖြစ်ချင်သည်။ ကိုယ့်ကိုယ်ကို Art Flavor Politic လို့ ကင်ပွန်းတပ်ချင်၏။ကိုမြတ်နိုင်ဆီသို့လည်း ရုပ်ရှင်အကြောင်းဆောင်းပါးတွေ ရေးရေးပို့ရာ ဆရာသမားကလည်း ထည့်ထည့်ပေးလေ သည်။

ကျွန်တော် နှင့် တိုင်ပင်ဖော် တိုင်ပင်ဖက် နှစ်ယောက်ရှိသည်။ကိုကျော်ကျော်မိုး နှင့် ကိုရဲမင်းတို့ဖြစ်သည်။ကိုကျော်ကျော်မိုး က သွားဆရာဝန်၊ IT သမား။ပုဂံ ဆိုင်ဘာ တက်ခ်ကိုဖမ်းတော့သူလည်း ထောင်ထဲရောက်လာရှာသည်။ ကိုရဲမင်း ကတော့စီးပွားရေး လုပ်ငန်းရှင်။အမျိုးသမီး ကိစ္စအကြောင်းပြပြီး ထောင်ထဲကို အမြင်ကတ်ပုဒ်မ ဖြင့်ထည့်ထား ခြင်းပင်။ ကျွန်တော် တို့သုံးယောက်တိုင်ပင်ပြီး MyZ အမည်ဖြင့်စာတမ်းလေးတွေရေး သည်။ ပြီးတော့ NLD ကဦးဝင်းထိန်ဆီပို့သည်။ ကျွန်တော်တို့က Socio-Economic Political Action ဆိုသော ခေါင်းစဉ်ဖြင့် အနာဂတ် လူငယ်များအတွက် ပြုစုပျိုးထောင် ပေးသင့်သည့် အလုပ်တွေကို ဆွေးနွေးခြင်းဖြစ်၏။သည်ခေါင်းစဉ်အောက်မှာ Fresh net ဆိုသည့် စာတမ်းငယ်တစ်ခု ရေးခဲ့၏။ Sanction ကို လက်နက်တစ်ခုလိုအသုံးချ

နိုင်သည့် Political Instrument Proposition ဆိုသည့် စာတမ်းငယ်ကိုလည်းပြုစုပြီး အန်တီဆီကိုပေးပို့ဖြစ်ခဲ့သည်။

တကယ်တော့ ကွဲကူးရေပါ အလုပ်တွေပါ။အချိန်လည်းကုန် အကျိုးလည်းရှိ။ ကိုယ့်ကိုယ်ကိုလည်း အရည်အသွေးမြှင့်ပေးနေရာရောက်သည်။ တစ်ချိန်လုံး စဉ်းစားနေရ သဖြင့် စစ်တုရင် ကစားသလို အကွက်တွေမြင်လာ၏။ကျွန်တော် တို့လုပ်နိုင်ရက်နှင့် မလုပ်ခဲ့တာတွေ တွေ့လာရသည်။

သချာတာတစ်ခုကတော့ အလုပ်တွေအများကြီး ရှေ့မှာ ကြိုဆိုနေခြင်းပင်။ လေပူဖောင်းတွေ ဖောက်ပစ်ဖို့တော့လိုနေတာအမှန်။

ဖြစ်ချင်တော့ ဖေဖေ ဆုံးပါးသွားပြန်သည်။မိဖနှစ်ပါးလုံး ၏နောက်ဆုံးခရီးမှာ ကျွန်တော် မရှိ။မေမေ ဆုံးပြီး ကတည်း ကဖေဖေ တရှောင်ရှောင်ဖြစ်နေသည် ဆို၏။ ကျွန်တော့်ကို ထောင်ဝင်စာပိတ်ထားသဖြင့် အိမ်ကသတင်းတွေ လတ်လတ်ဆတ်ဆတ်မရ။ ၂၀၀၉ မေ လ ကတည်း က ကျွန်တော့ကို ထောင်ဝင်စာပိတ်ထားတာ တစ်နှစ်ကျော်လေ ပြီ။ကျွန်တော့မှာ ဘာအပြစ်မှမရှိ။ ကျွန်တော့ခယ်မနှင့်ထောင်ပိုင်ပြဿနာတက်ရာမှ ကျွန်တော့ကိုထောင်ဝင်စာပိတ်ပစ်လိုက်ခြင်းဖြစ်သည်။အမှန်ကတော့ ဒါမျိုးမလုပ်သင့်ချေ။

ကျွန်တော် တို့က အိမ်ကလာသောသတင်းလေးများဖြင့် အလွမ်းဖြေကြရသည် သာ။တစ်ခါ အိမ်ကလာသော ဟင်းကလေးများဖြင့် အဆာဖြေ ကြရသည်သာ။တစ်လမှ တစ်ခါလောက် ဟင်း အစိုစား ရသော ကျွန်တော် တို့ကို ထောင်ဝင်စာပိတ်ပစ်ခြင်း ကထောင်ထဲမှာ ထပ်ညှင်းပန်းခြင်းတစ်မျိုးပင်။ ကျွန်တော်က အယူခံမဝင်။အသနားမခံ။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

သူတို့လုပ်နိုင်သလောက်လုပ်၊ ခံနိုင်ရည် ရှိအောင် နေဖို့က ကျွန်တော့်တာဝန်။နာနာထုလေ ခါးကောင်းလေ မဟုတ်လော။

တကယ်ကတော့ သူတို့မှာ စာနာမှုတရား ဆိုတာနားလည်ပုံမရ။ဒါနဲ့များထောင်ထဲလာပြီး တရားရိပ်သာ ဖွင့်သူတွေက ဖွင့်နေသေးသည်။အမှန်က အကျဉ်းသားတွေ၏စိတ်ကိုပျော့ပျောင်းအောင် တရားလာဟောနေမည့်အစား ဝန်ထမ်းတွေကို လူလူချင်း စာနာစိတ် ထားတတ်အောင်တရားလာပြကြဖို့ ကောင်းသည်။ထောင်ထဲဖွင့်သည့်တရားရိပ်သာဆိုတာကလည်း

တော်တော်အူကြောင်ကြောင်နိုင်သောအလုပ်ဖြစ်၏။ဘယ်သူကမှတရားထိုင်ချင်လို့ထိုင်နေကြတာမဟုတ်။ရိပ်သာ သွားလျှင် ဟင်းကောင်း စားရမည်။အနည်းဆုံး နှစ်ပတ် အလုပ်ကြမ်းနှင့်ဝေးမည်။ သည်ရည်ရွယ်ချက်တွေနှင့် ရိပ်သာ သွားကြတာများ၏။ ထောင်ထဲက တရားရိပ်သာမှာ တရားတွေပေါက် လို့ သမာဓိတွေရပြီး ဉာဏ်စင်တွေတက်ကုန်တယ်လို့ တစ်ခါမှ မကြားဖူး။ တရားထိုင်ပြီးပြန်အလာ နှစ်လုံးထိမလျော့်လို့ ချွတ်နှင့်ဝိုင်းထိုးသတ်တာသာ ကြားဖူးသည်။အမှန်က ထိုလူသည် မလျော့ချင်လို့ ရိပ်သာဝင်သွားခြင်းသာ။တရားအားထုတ်ချင်လွန်းလို့ သွားခဲ့သူမဟုတ်ချေ။

ဖေဖေ ဆုံးတော့ ရိပ်သာမှာ ဆွမ်းကပ်ဖို့ ထောင်မှူးကြီး ကလာပြော၏။ ကျွန်တော်ကတော့ ရှေးယခင်မူအတိုင်းကျေးဇူးတင်ပါတယ် မကပ်တော့ပါဖူးဟု ပြောလိုက်ရ၏။ကျွန်တော်တို့မိသားစုတွေအကြောင်းကိုလည်း စိတ်ကပြေးသွားမိသည်။

ကျွန်တော့အကိုအကြီးဆုံးက ၁၉၇၆ ခုနှစ်ကထဲကထောင်ထဲရောက်ခဲ့ဖူးသည်။ ထောင်ထဲက ထွက်လာတော့စိတ်ရောဂါပါလာသည်။အဆုပ်ရောဂါရလာ၏။ ဒီရောဂါတွေနှင့်ပဲဆုံးပါးခဲ့သည်။

ကျွန်တော် ကထောင်ထဲလေးခါရောက်သည်။ ကျွန်တော့အဖေကစာရေးဆရာဖြစ်သော်လည်း သေသည် အထိ သူနာမည်ကို ဘယ်စာအုပ်ဘယ်စာစောင်မှာမှ ဖော်ပြခွင့်မရ။ဒေါ်အောင်ဆန်းစုကြည် အိမ်မှာစာပေဟောပြောပွဲ ဟောမိလို့ဟုဆိုကာ စာရေးခွင့်ပိတ်ခံခဲ့ရတာဖြစ်သည်။

ကျွန်တော် တို့နောက်ကွယ်မှာ ကျွန်တော် တို့မိသားစုကို သူပုန် မိသားစု ဟုခေါ်ကြကြောင်းကြားရသည်။ခေါ်ပစေပေါ့။

တစ်ခါကျွန်တော့ ဇနီးနှင့်သားသမီးတို့က အမေရိကားမှာ။သူတို့က စစ်အစိုးရကို တစ်စက်မှ မယုံ။ ကျွန်တော် အဖမ်းခံလိုက်ရတော့ ပိုဆိုးသွားပါရော။လုံးဝပြန်မလာတော့။ တော်တော် တော့တရားကျမိသည်။ချစ်သောသူများနှင့် ရှင်ကွဲရော သေကွဲပါ ကွဲခဲ့ဖူးလေပြီ။ တရားထိုင်နေဖို့ကျင့်နေဖို့မလို၊ဘဝက သင်ပေးနေချေပြီ။ ချစ်သူတွေနှင့်လည်း ခွဲဖူးပြီ၊မချစ်သူတွေနှင့်လည်းတွဲနေရလေပြီ။

လ ရောင်အောက်မှာနေ

လ ကိုလေ မမြင်ရ

ငါဘယ်မှာလဲ။

မြစ်ဘေးမှာနေ

မြစ်ကိုလေ မမြင်ရ

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ငါဘယ်မှာလဲ။

ပါ၀င်ခွင့်မရတဲ့လောကကို

သတိရရှုံလေးပါပဲ။ ။

လှုပ်လှုပ်ရှုရှ

ဒါကတော့ ထုံးစံတစ်ခုလိုဖြစ်နေပြီ။ရွေးကောက်ပွဲ ပြီးပြီဆိုသည်နှင့် ထောင်ခါတော့မည်၊ နိုင်ငံတော် လွတ်ငြိမ်းချမ်းသာ အမိန့်တွေလာတော့မည် ဆိုသော စကားတွေက တမဟုတ်ချင်း ပျံ့နှံ့နေတော့၏။

ကျွန်တော့ မိတ်ဆွေ ကိုစောဝေ တစ်ယောက် ရမည်းသင်းထောင်ကနေနှစ်စေ့ လွတ်တော့ သူ့ဆီက စာအုပ်တွေကလည်း အမြောက်အများရောက်လာသည်။သူ့လက်ရေးနှင့်ကဗျာတွေလည်းပါ၏။ ကိုမြတ်ခိုင်ကလည်း စာအုပ်တွေ ကဗျာတွေ ပို့လေသည်။ ကျေးဇူးတင်ရပါသည်။ကျွန်တော် တို့အတွက်က ဒါသည်ပင် အားဆေးဖြစ်၏။

အဆောင်မှာ ထောင်ကျနေသော မူဆယ် ၁၀၅ မိုင် စခန်း က အကောက်ခွန် အရာရှိ ဦးခင်ဝင်း(ခေါ်)မာမူကြီးက သူ့အဆောင်မှာ စာကြည့်တိုက်ဖွင့်ချင်သည်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ကျွန်တော့ဆီမှာ စာအုပ်စာစောင်တွေများတော့ အလှူလာခံသည်။ကျွန်တော် ကလည်း ပညာဒါန လုပ်ရသဖြင့် ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာ ပေးလိုက်ပါသည်။ ဦးဝီရသူကလည်း စာအုပ်တွေ လှူသည်။သို့ဖြင့်မာမူကြီး စာကြည့်တိုက်လည်း အလုပ်ဖြစ်လာသည်။သူက အဆောင်မှာ စာရင်းစာအုပ်နှင့် စာအုပ်ငှားတာမှန်သော်လည်း အမျိုးသမီးဆောင်တို့ တိုက်ဝန်းတို့က လူတွေက သူ့ဆီ လာငှားလို့မရချေ။ ကျွန်တော် က မိုဘိုင်း စာကြည့်တိုက် လုပ်ဖို့ အကြံပေးတော့ သူက ထောင်ပိုင်ဆီက ခွင့်ပြုချက်သွားတောင်း၏။အဆင်ပြေသွားလေတော့ မာမူကြီး တစ်ထောင်လုံးကို စာအုပ်တွေပိုက်ပြီး တံခါးမရှိ ဓါးမရှိသွားခွင့် ရသွားတော့၏။

ကျွန်တော်ဆင်သည့် ခွင်တော့ ဝင်လေပြီ။ဈေးထဲမှာ ကျွန်တော် တို့မိတ်ဆွေ ဦးနေဝင်း အန်တီမာ တို့ရှိ၏။သူတို့ဆီ ကို ကျွန်တော် က အဆက်အသွယ် လုပ်ချင်သည်။ အမျိုးသမီးဆောင်မှာ အန်တီမာ တို့နှင့် ရင်းနှီးသူ တစ်ဦး ရောက်နေ၏။ ထိုအမျိုးသမီး ကရှုံးထွက်နေသူပင်။သည်တော့ မာမူက တစ်ဆင့် ထိုအမျိုးသမီးဆီ ဆက်သွယ်ရတော့၏။သို့ဖြင့် ရန်ကုန်က သတင်းတွေ မြန်မြန်ရလေသည်။တစ်ခါ ကြေညာချက်တွေ ကြေညာစာတွေပါရ၏။တစ်ခါတလေ ဧရာဝတီမဂ္ဂဇင်းပါ ဖတ်ရလေသည်။

ရွေးကောက်ပွဲ ပြီးသော်လည်း အာဏာကလွှဲမှာ မဟုတ်သေး၊သည်တော့ ကျွန်တော်တို့ လွတ်မြောက်ရေး ကိစ္စလည်း မဖြစ်နိုင်သေး။ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေ အရ လွတ်ငြိမ်းချမ်းသာ အမိန့်ကို သမ္မတ တစ်ယောက်ထဲသဘောနှင့်ပေးလို့မရ။လုံခြုံရေး ကော်မတီ၏ သဘောတူညီချက်လိုသည်။သို့သော် သမ္မတက ပေးချင်လျှင် ၄၀၁(၁) အရ ပြစ်ဒဏ်လျှော့ပေါ့ သက်သာခွင့် ပေးလို့ရ၏။

သို့သော် သမ္မတက ဘယ်သူမှန်းမသိ။လွတ်တော် ခေါ်ပြီးမှသာ သိလာရမည့် ကိစ္စဖြစ်နေသည်။ ဦးသိန်းစိန် နှင့် ဦးရွှေမန်း ကတော့ တစ်ယောက်ယောက် သမ္မတ ဖြစ်မှာ သေချာနေ၏။ကျွန်တော် က သည် အမြင်တွေကို ရှင်းပြတော့ အခြားအကျဉ်းသားတွေကမကြိုက်။ သူတို့က ချက်ချင်းလွတ်ချင်နေသည်ကိုး။ ဦးသန်းရွှေက အားလုံးကို လွတ်ပေးမှာပါ ဟုပြန်ပြောကြသည်။ တစ်ချို့က ဆိုလျှင် ဦးသန်းရွှေက နာမည်ကောင်းယူပြီးတစ်ယောက်မကျန်လွတ်ပေးလိမ့်မည်၊ သူတို့အဆက်အသွယ် အရနေပြည်တော်ကလာသည့်သတင်းနိုင်သည်။လွတ်လပ်ရေးနေ့မှာ . နိုင်ငံတော် လွတ်ငြိမ်းချမ်းသာ အမိန့်လာမည် ဟု အတိအကျတောင် ဆိုကြသေးသည်။

ဒီလို လျှပ်လျှပ်ရှုရှု ဖြစ်နေတုန်း နောက်သတင်းတစ်ခုက ဝင်လာပြန်သည်။ ကျွန်တော်ကို တွေ့ဖို့ ဂျာမနီ က ရုပ်ရှင်အဖွဲ့ရောက်လာပြီး ပြည်ထဲရေး ဝန်ကြီးဌာန က ခွင့်ပြုလိုက်သည်ဆို၏။ မဖြစ်နိုင်။ကျွန်တော် မယုံ။ ဒီလောက်ထိ သဘောထားကြီးသော အစိုးရ မဟုတ်။အမှန်ကထောင်ဘေး ပတ်လည်ကို Video လာရိုက်တာဖြစ်သည်။ဂျာမနီ လူရှင်တော်ှ မိုက်ကယ် မစ်တာမိုင်ယာ က ဇာဂနာ ကို တွေ့ဖို့လာကြိုးစားတာဖြစ်၏။ ၂၀၁၁ ဇန်နဝါရီ ၂၇မှာ ကျွန်တော် အသက် ၅၀ပြည့်ပြီ။ကျွန်တော့ မွေးနေ့မှာ ကျွန်တော့ အတွက် အမှတ်တရ မှတ်တမ်းရုပ်ရှင် ရိုက်ကူးကြခြင်းပင်။

သူတို့ရိုက်မရိုက်တော့ မသိ။ထောင်ပတ်ပတ်လည်မှာ ကင်းပုန်းတွေ ဝပ်ကြတော့ သည်။ကျွန်တော် တို့မှာလည်း ထောင် မျှော်စင်နားထိ လမ်းလျှောက် သွားခွင့်မရတော့ချေ။ အော် တော်တော် ကြောင်တဲ့အဖြစ်ပါလား။ ဟို ဂျာမန်တွေကဖြင့် ဘယ်မှာမှန်းမသိ။ သည်မှာတော့ ဂနာမငြိမ်။ ဘယ်တုန်းကမှ မျှော်စင်ပေါ် အစောင့်မရှိသည့်ထောင်မှာ

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ခုတော့ ၂၄နာရီလုံး ကင်းချထားသည်။အမျိုးသမီး ဝန်ထမ်းတွေပါ မျှော်စင်ပေါ် တက်ရလေသည်။ထောင်အုတ်ရိုးနား ကပ်လာလျှင်ပစ်ဖို့အထိ အမိန့်ပေးထားသည် တဲ့။

ကျွန်တော်လည်း မနေသာတော့။ခင်မင်ရင်းနှီး ရှိသည့် ဝန်ထမ်း ကိုမေးရတော့၏။ခင်ဗျားတို့ တကယ်ပစ်မှာလား ဆိုတော့ ငိုအားထက် ရယ်အားသန်။သူတို့မှာ ကျည်ဆံ လုံးဝ မရှိပါဖူးတဲ့။ ပစ်ချင်းပစ် သေနပ်ကို မပြီးလှမ်းပစ်ဖို့သာ ရှိပါတယ်တဲ့ခင်ဗျား။ ကောင်းရော။

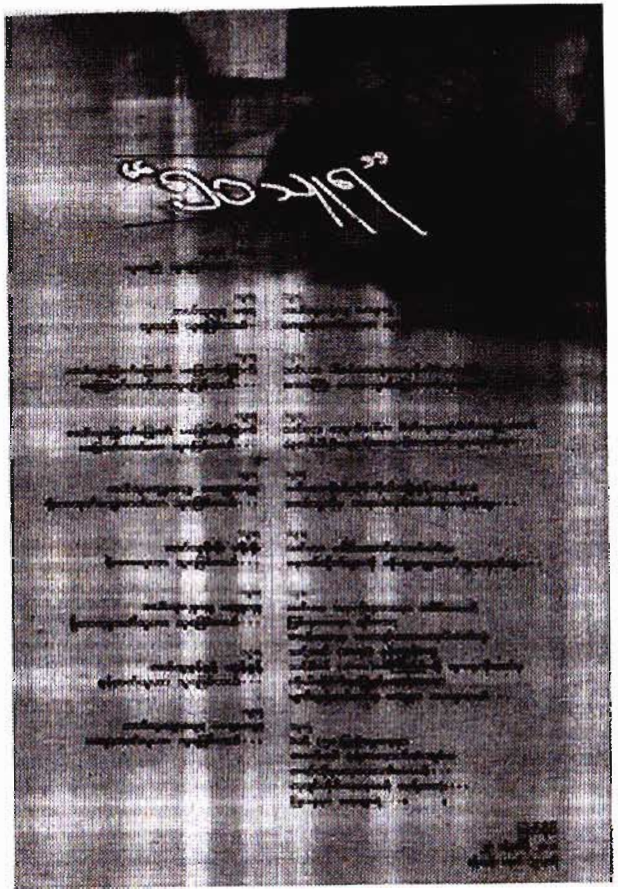

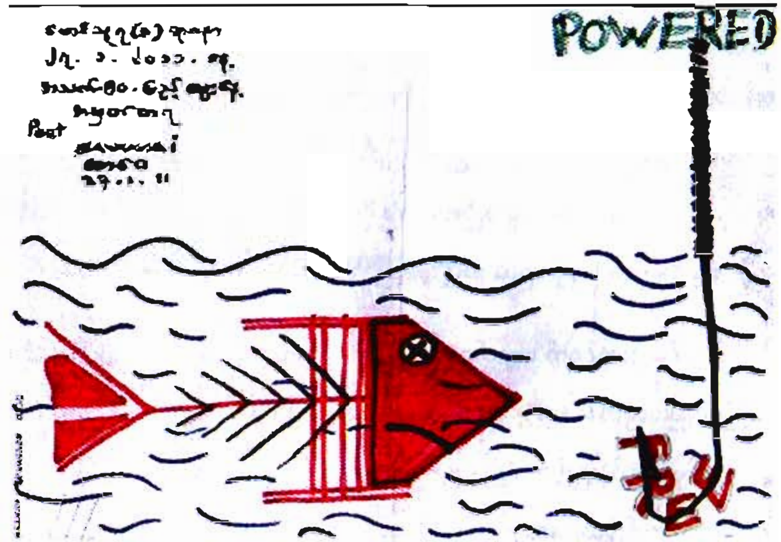

ဦးသိန်းစိန် သမ္မတ ဖြစ်ပြီးသွားသော်လည်း အခြေအနေ ကထူးမလာ။ကချင်နှင့် စစ်ဖြစ်တာပဲ ထူးလာသည်။ ကချင်ရွာတွေက အပြစ်မဲ့ ရွာသားတွေကို ထောင်ထဲ လာလာထည့်တာသာ ထူးလာ၏။ တစ်ချို့ဆို ဗမာစကားတောင် မပြောတတ်။သူတို့ ရွာနားမှာ တံတား မိုင်းထိတာနှင့် သူတို့ကို အခြောက်တိုက်ဖမ်းလာခြင်းဖြစ်၏။

သည်လုပ်ရပ်တွေက စစ်အစိုးရ၏ လုပ်နည်းလုပ်ဟန်တွေ၊သားမတွေ့ အဖေဖမ်း ဆိုသော လုပ်ရပ်မျိုး။ကျွန်တော် တို့ တိုက်ခန်းထဲကို ပင်လျှင် ကချင် နှစ်ယောက်လာထား သည်၊ သူတို့ခမျာ လဲစရာအဝတ်တောင်မပါ၊ ပြီးတော့သူတို့ကိုဘာလို့ဖမ်းလာမှန်းမသိ။ တစ်ချိန်လုံးကြောက်နေကြသည်။ လယ်ထဲမှာ မြေပေါက်နေတုန်းလာဖမ်းတာဟုဆိုသည်။ ရုံးလည်းမထုတ် မိသားစုနှင့်လည်းပေးမတွေ့။ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေ က အသက်ဝင်နေပြီ ဆိုလျှင် နိုင်ငံသားတစ်ဦးကို နှစ်ဆဲ့လေးနာရီထက်ပိုပြီးချုပ်နှောင်ထားခွင့်မရှိချေ။သည် ကချင်တိုင်းရင်းသားနှစ်ဦးကလည်းမေးရမှာ မဟုတ်။ကျွန်တော် တို့ကလည်း ဝင်မေးလို့မရ။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

နောက်တော့ သူတို့ကို ရှုံထုတ်သည်။ KIA နှင့်ဆက်သွယ်ပြီး သတင်းပေးလို့ ဟု ဆိုသည်။ ကျွန်တော် တို့တိုက်ခန်းထဲမှာလည်းမထားတော့။အဆောင်သို့ရွှေ့သွား၏။ကျွန်တော် တော်တော် စိတ်ပျက်မိ၏။တိုင်းပြည်တစ်ပြည် စနစ်တစ်ခု အပြောင်းမှာ သည်လို မတည်မငြိမ်တွေ ဖြစ်တတ်လေ့ရှိသည်။အားလုံး ဝိုင်းထိန်းပေးကြဖို့လိုသည်။မုန်တိုင်းဆိုတာ က မိုးဦး မိုးနှောင်းဆိုသည့် ရာသီ အကူးအပြောင်းမှာသာဖြစ်လေ့ရှိသည် မဟုတ်လော။

နှစ်ဆန်းတစ်ရက် ရောက်လည်း မလွှတ်။ ကဆုန်လပြည့်လည်း မလွှတ်၊ ဝါဆို လပြည့်လည်းမလွှတ်ဆိုတော့ ထောင်ထဲမှာ တော်တော် စိတ်ဓါတ်ကျကုန်ကြသည်။ လွှတ်တော်မှာ ဦးသိန်းညွှန့်က အကျဉ်းသားတွေ လွှတ်ဖို့ကိစ္စ မေးခွန်းမေးတော့ အားလုံး အားတက်လာကြပြန်သည်။သမ္မတ နှင့်ဒေါ်အောင်ဆန်းစုကြည်တို့ တွေ့တော့ ပိုပြီး လှုပ်ရှ လာတော့၏။သည်နေ့ညပဲ လွှတ်ပေးတော့မလိုလို။နေပြည်တော် ရုံးချုပ်ကနေ ၃၂ ပုံစံ တွေတောင်းနေပြီဆိုတာမျိုးတွေလည်း ခနခန ကြားရသည်။(ပုံစံ ၃၂ ဆိုသည်က အကျဉ်းသားတိုင်း၏ မှတ်တမ်း ဟု ဆိုရမည်။အမည် အဖေ အမည်။အမှုဖြစ်စဉ်၊ ပုဒ်မ၊ အမိန့်ချသောနေ့၊အမိန့်ချသောရုံး စသဖြင့် အတိအကျ ဖော်ပြထားသော ကဒ်ပြားဖြစ်၏)

နဂိုအခံ ရောဂါပိုးကလည်း ရှိနေတော့ ကဗျာတစ်ပုဒ် ကောက်ရေးမိလိုက် သည်။

ကဝိမူလ ညှိယူလို့ ဆ လိုက်တော့
ပဋိရူပ မဟုတ်သော အရပ်မှာ
ဗုဒ္ဓေါ နဲ့ ဒုက္ခောကို
အရှုပ်ပြောသလို
မှတ်ရွတ်လို့
ဖိနပ်ချွတ်လဲ သံဗုဒ္ဓေ

တီရှပ်စွတ်လဲ သံဗုဒ္ဓေ
ဆန်ပြုတ်ရေမှာ ဆားတစ်စက်မပါသလို
ဘုရားမျက်နှာ မြင်အောင်ဖူးပြီး
ဖင်ထောင်ရှုးကြတာ အများအပြားပေမို့
ဘုရားတရားတွေလဲ လောင်ကျွတ် ဂါထာတွေဖြစ်လို့
အချောင်ရွတ်တာသာ အဖတ်တင်ပြီး
အတောင်ချွတ်ခံရတဲ့တဲ့ ကြိုးကြာရေရှာ မရသလို
ဝေဒနာအစ မရေမရာလှသမို့
လေနာထတာသာ အဖတ်တင်
ဇာတ်စင်မှာ မီးမလာတာကို
မပြတ်အစဉ် နည်းရှာကြပါစို့
ကျိုးသာတာ ညှော်သည် မလာပါဘူး
လှည့်လည်စရာ နေရာမကောင်းရင်ဖြင့်
ကြေညာမောင်း တဒူဒူ တီးလဲ
တဆူဆူ ညည်းကာသာ အဆဲခံရပေမပေါ့
အသဲအသန် ပွဲလန့်လို့မောကြပါရော
မနောက ချစ်ခင်ရင်းတွေမို့
ပြောသမျှ အပြစ်တင်ကင်းပြီး
(ကိုမုန်းခက်ရေ)
အဟောဝတ မစ်ရှင်သတင်း။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

သည်လိုနှင့် တစ်နေ့ပြီးတစ်နေ့သာကုန်သွားတော့သည်။ ဘာလွတ်ငြိမ်းချမ်းသာ အမိန့်မှမလာ။အမျိုးသားပြန်လည်သင့်မြတ်ရေးကို ဦးတည်သည် ဆိုလျှင် နိုင်ငံရေး အကျဉ်းသားလွှတ်ပေးသည့် ကိစ္စကို မဖြစ်မနေလုပ်ရပေမည်။ဦးသိန်းစိန် သည် အကျဉ်းသားလွှတ်ရေး မှာ အဘယ်ကြောင့်လက်တွန့်နေသနည်း။နှစ်မျိုးဖြစ်နေနိုင်သည်။ တစ်မျိုးက ဈေးညှိနေတာဖြစ်၏။ကျွန်တော် တို့ကို ပင်လယ်ဓါးပြ တွေလက်ထဲရောက်နေ သလို သဘောထားပြီး အနောက်နိုင်ငံတွေ၏ Sanction နှင့် အလဲအလှယ်လုပ်ဖို့ ဈေးကစားနေတာဖြစ်နိုင်၏။နောက်တစ်မျိုး ကတော့ ဦးသန်းရွှေ၏ အမွေကို ဆက်ခံသူ များပီပီ နိုင်ငံရေးအကျဉ်းသားမရှိဟု တစိုက်မတ်မတ် အော်လာခဲ့သလို ရောကောသော ကောသာ လွှတ်ပေးချင်ပုံရသည်။သည် နှစ်မျိုးလုံးလည်းပူးတွဲ ဖြစ်နေနိုင်သည်။

မည်သို့ဆိုစေ သေချာတာကတော့ လွှတ်ပေးမည့် အရိပ်အရောင် မတွေ့ရသေး ချေ။ နိုင်ငံရေးအပြောင်းအလဲမှာ အားလုံးက Expectation (မျှော်လင့်မှု) တွေ ရှိနေကြမှာ မလွဲ။ မျှော်သလို ဖြစ်မလာခဲ့ပါက Frustration (အားမလိုအားမရမကျေမနပ်)တွေ ဖြစ်သွားတတ်သည်။ ဒါသည် ပေါက်ကွဲမှု၏အစ။ကျွန်တော့ သဘောကတော့ မြန်မာနိုင်ငံ မှာ အစိုးရလုပ်မည့်သူတိုင်း ထောင်နည်းနည်းလောက်ဖြစ်ဖြစ် ကျဖူးစေချင်သည်။ဒါမှ ကိုယ်ချင်းစာ တတ်ကြပေမည်။

မြစ်ကြီးစီးပြီးအိမ်ကိုပြန်

သည်ခရီးပြီးလို့

မြစ်ကြီးစီးပြီး

အိမ်ပြန်လာ။

မှတ်မှတ်ရရ သည်ကဗျာလေး ချ ရေးနေတုန်း ပြန်းဆို ရေဒီယို အထူးသတင်း ဝင်လာသည်။၄၀၁(၁)အရ အကျဉ်းသားတွေကို လွှတ်ပေးသည့်သတင်း။တစ်ထောင်လုံး ဆူညံစွာအော်ဟစ်လိုက်ကြတာ ဝက်ဝက်ကွဲ။ ကျွန်တော်က တော်တော် မသဲမကွဲ ဖြစ်သွား သည်။ဒါ လွှတ်ငြိမ်းချမ်းသာ အမိန့်မဟုတ်။အရေအတွက်ကလည်း ပြောပလောက်သည့် ကိန်းဂဏန်းမဟုတ်။တစ်နိုင်ငံလုံးမှာမှ လွှတ်တာ ၆၃၅၉ ဦး။အင်းစိန်ထောင် တစ်ထောင်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

တည်းမှာတောင် အကျဉ်းသားခြောက်ထောင်ကျော်ရှိသည်။ မြန်မာတစ်ပြည်လုံးမှာ ထောင်ပေါင်း ၄၂ ထောင်ရှိ၏။ ပြီးခဲ့သည့်မေလတုန်းက တစ်သောင်းလေးထောင်ကျော် လွှတ်သည့်အထဲမှာ နိုင်ငံရေး အကျဉ်းသား ၅၅ ဦးသာပါသည်။ဒါကလည်း လွှတ်ကာနီး သူတွေချည်းပင်။ခုလည်း ဘယ်နှယောက်ပါလေဦးမလဲ။ သေချာတာကအားလုံး မလွှတ်နိုင်။ ဆင့်ပါးစပ် နှမ်းပက်သည့်နှယ်။

တစ်ညလုံး တစ်ထောင်လုံး မအိပ်ကြ။ဝန်ထမ်းတွေလည်း လတ်လျားလတ်လျား။ အကျဉ်းသားတွေလည်း တောင်ငေးမြောက်ငေး။သူပါနိုး ငါပါနိုး။နေပြည်တော်၊ အင်းစိန် နှင့် မြစ်ကြီးနားထောင် တို့လည်း တစ်ညလုံး ဖုန်းတဂွမ်ဂွမ်၊ဖက်စ် တစ်ချက်ချက် ပို့နေကြသည်။သမ္မတရုံးမှာ အစီအစဉ် ရှိပုံမပေါ်။ပြည်ထဲရေးကို စာရင်းတောင်းပြီးမှ လွှတ်တာ မဟုတ်လောက်။ စံနှစ်မရှိတော့ အကျဉ်းဦးစီး ဝန်ထမ်းတွေပဲ ပင်ပန်းကြရှာ သည်။ဘယ်သူ့ကိုလွှတ်ရမယ် ဆိုတာ ညသန်းခေါင်ထိ စာရင်းကရောက်မလာ။ လာမဲ့လာ တော့လည်း တစ်ယောက် ရောက်လာ လိုက် ၃ ယောက် ရောက်လာလိုက် နှင့် တဖွဲဖွဲ။ မြစ်ကြီးနား ထောင်အုပ်စုမှာက ထောင်သုံးထောင် ရှိတာ ဆိုတော့ ဘယ်သူ ဘယ်ထောင် က ဆိုတာကို ပြန်ခွဲရသေး၏။

နောက်ဆုံးစာရင်း အရ နိုင်ငံရေး အကျဉ်းသား သုံးဦးသာပါ၏။ ဖင်မင်းထွန်း၊ ကိုမျိုးအောင်သန်း နှင့် ဇာဂနာ။ကျွန်တော် အံ့အား သင့်ရုံမက တုန်လှုပ်သွားသည်။ ထောင်က လွှတ်တာ ပျော်စရာ။ဒါပေမဲ့ ကျွန်တော် မပျော်နိုင်။ ကျန်သူတွေကို ဘာကြောင့် မလွှတ်တာလဲ၊ဘယ်တော့ လွှတ်မှာလဲ။သူတို့မိသားစုတွေက မေးလာမည့် မေးခွန်းတွေကို ကျွန်တော် ကြားမိနေသည်။ကျွန်တော့ကို ဘာကြောင့် ရွေးလွှတ်တာလဲ။ကျွန်တော် လိပ်ပြာ မသန့်တော့။ဖြေစရာ စကားမရှိသည့် ဘဝကို ဘယ်သူနားလည် နိုင်အံ့နည်း။

ပြီးတော့ ကျွန်တော့်မှာက အမှုတွဲလေးယောက်၊ကျွန်တော် ဇော်သက်ထွေး၊ သန်စင်အောင် နှင့် တင်မောင်အေး(ခေါ်)ကတုံး။ ကျွန်တော် က အမှုတ်(တစ်)တရားခံ။ ခုတော့ ကျွန်တော် တစ်ယောက်တည်း လွှတ်ပေးပြီး ကျန် သုံးယောကကို ချန်ထားသည်။ ဘယ်လိုနားလည်ရမည်နည်း။

ထောင်ဗူးတံခါးကြီးကနေ ထွက်လာသည်ထိ ကျွန်တော် စိတ်မဖြောင့်။ လာကြိုနေသော သူတွေကို ပြုံးပြဖို့တောင် ဝန်လေးနေမိ၏။သူတို့ကတော့ တာဝန်တွေ ကျေလွန်းနေပြန်သည်။ကားနှင့် ကြိုပြီး မြစ်ကြီးနား မြို့လည်က ဟော်တယ်မှာ ပေးနား သည်။ကျွန်တော် ကတော့ မြို့ခံမိတ်ဆွေတွေနှင့် စကားဝိုင်းဖွဲ့နေမိ၏။BBC, VOA တို့က ဖုန်းဆက်မေးတော့ ကျွန်တော် အစိုးရကို အယုံအကြည် မဲ့သွားကြောင်း ပြောင်ပြောမိ သည်။ကျွန်တော့ သူငယ်ချင်းတွေက ကျွန်တော့်ကို ထိုသို့ မပြောစေချင်၊စိုးရိမ်ကြသည်။ ကျွန်တော်က မအောင့်နိုင်။ပြောလိုက်ရမှ ရင်မှ နည်းနည်းပေါ့သွား၏။

သို့ဖြင့် ကျွန်တော် တို့ကိုလေယာဉ်ကွင်းလိုက်ပို့ပေးသည်။လေယာဉ်ပျံလည်း စီစဉ်ပေးထားသည်။ရန်ကုန် တိုက်ရိုက်။ မြစ်ကြီးနားထောင်ထဲမှာတုန်း က ခေါင်မိုးပေါ်က ဖြတ်ဖြတ်ပျံသွားသော လေယာဉ်ပျံတွေကို ငေးမော့ ခဲ့ဖူးသည်။ခုသည် လေယာဉ်ကြီးက ထောင်ပေါ်ကနေ ဝဲပျံလေပြီ၊ ဘယ်သူတွေများ မော့ကြည့်နေပါလိမ့်။ကျွန်တော် သိချင် သည်။သို့သော် ကျွန်တော် ငုံ့မကြည့်မိ၊ကြည့်လည်း မကြည့်ရဲ။လွှတ်မြောက်ခြင်းသည် မလွှတ်လပ်။

www.burmeseclassic.com

မောင်လွှင်းမှပေးစာများ

www.burmeseclassic.com

သမီးလေး

ပြီးခဲ့တဲ့ လ . က ရေးလိုက်တဲ့ စာ ၊ [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] Family matters [illegible]

Rohinton mistry ။ [illegible]

[illegible] Drama [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

7 Dec 0[illegible]

4:30 p[illegible]

BURMESE CLASSIC

21 March 08

[illegible]

[illegible] 10/2/08 [illegible]

[illegible] Lady [illegible]

21 March

[illegible] 10/2/08 [illegible]

[illegible] Lady [illegible]

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

မောင်လွှင်းမှပေးစာများ

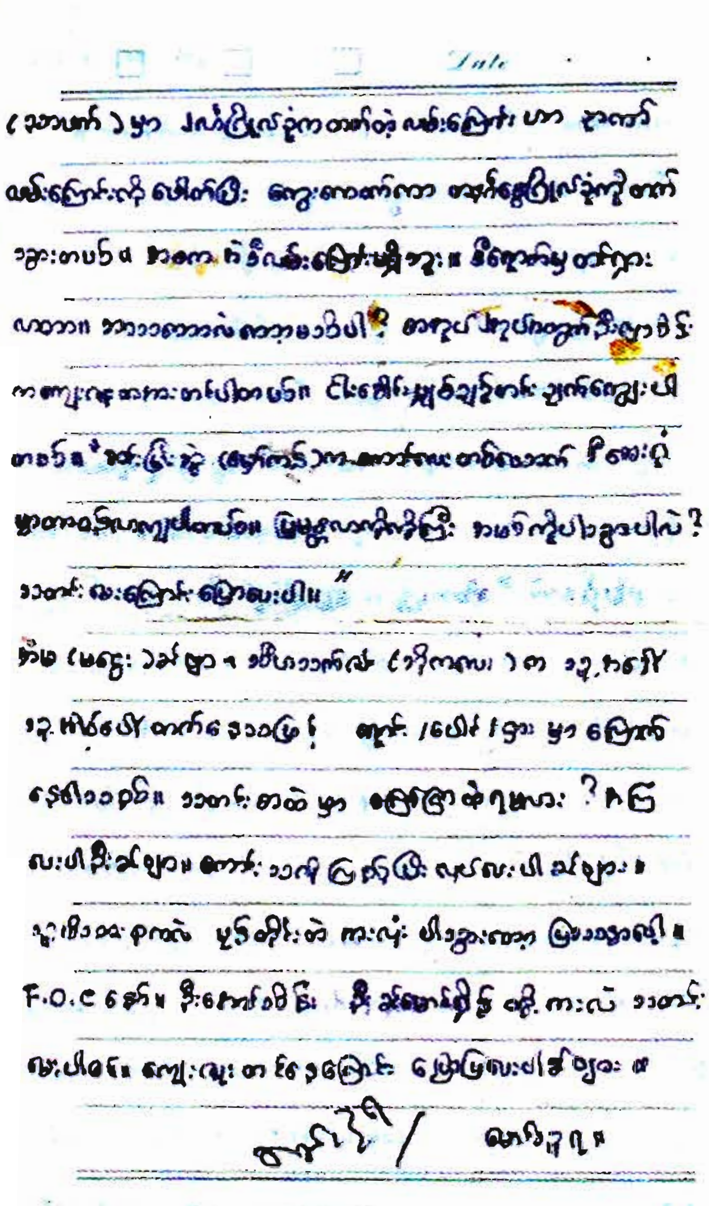

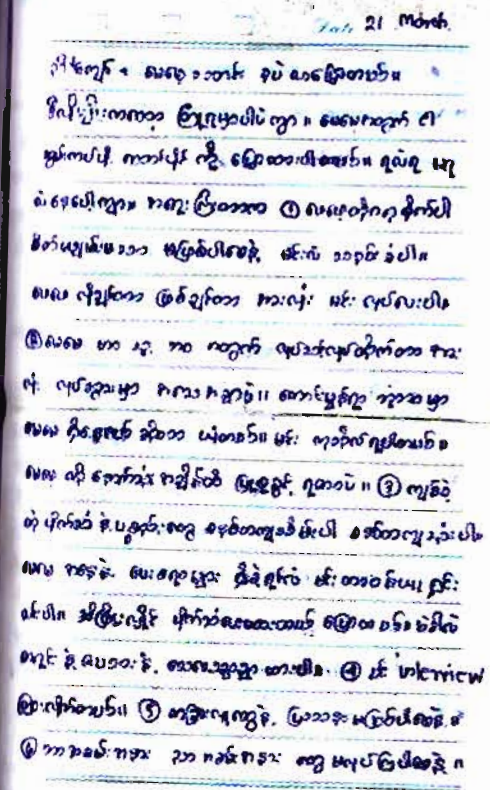

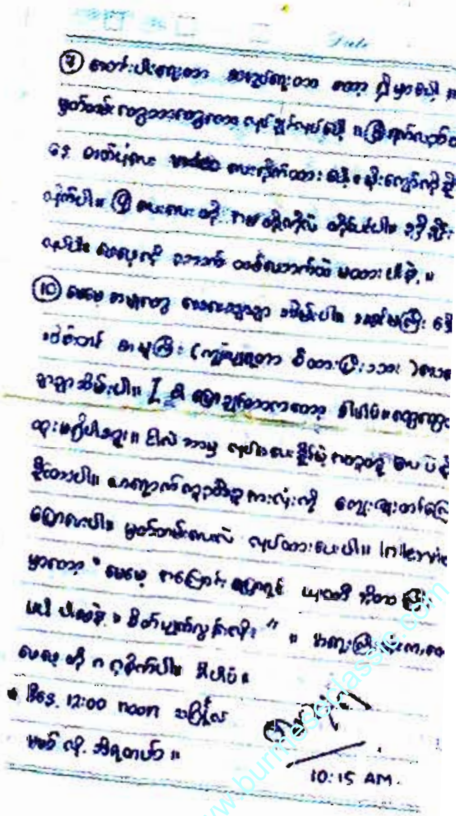

BURMESE CLASSIC

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ယောင်ကျွင်းမှပေးစာများ

[illegible]

(ဆက်ရန်) 11 JULY 04.

White Rainbow 1,

[illegible]

W.K.K

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

မောင်လွင်းမှုပေးစာများ

Date 20 NOV 10 Page ....

Aunty ခင်ဗျာ:

• [illegible] Angular Action [illegible] Aunty [illegible] cell [illegible] Aunty [illegible] Aunty [illegible] Aunty [illegible] Low Level Forum [illegible] SFDC [illegible] Aunty [illegible] Environmental Issue [illegible] Aunty ရဲ့ [illegible] "F.S" [illegible]

[illegible]

- Amolosan 10 mg stat x (1) OD
- Cardiopril 5 mg stat x (1) BD
- Merislon (1) tds
- Stemetil 5 mg tds
- Cetrizet 10 mg ~~stat~~ tds
  (the last three bracketed: (1) wk)
- Zycel 100 mg BD
- Onacire (1) tds
  (bracketed: x 1 wk)
- Sedil 5 mg H.S x 10 day

- LOMAX

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ပေါင်လှူင်းမှပေးစာများ

Date ၁ Oct '၀၉ Page ......

သား နဲ့ သမီး ပေါက်

[illegible] Family [illegible]

[illegible]

[illegible] Million Coin [illegible]

[illegible] Real Life [illegible]

[illegible] Politics [illegible] Sacrifice [illegible]

[illegible]

[illegible] Confrontation [illegible] ။ two are only and exclusive drop of my bloodline. ။ two should be dutiful for your family and homeland. ။ should pop-up your mom's spirit and courage. Our family are bond either by blood or by love. I'd like to request you to take care your mom who gave her entire life for you two. I'd like to see you in your success which is real art.

I'm sure that you'll keep in your mind.

Your dad.

TOP CHOICE

TOP CHOICE

BURMESE CLASSIC

www.burmeseclassic.com